

MÜCADELE

Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 20.000 TL, 8 Ekim 1994 Sayı: 113

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi ile **DEVİRİME YÜRÜYELİM**

MERHABA

23 yıllık tarihimize yeni bir sayfa daha açıldı. Gelecek coşkulu günlerin habercisiydi açılan bu sayfa. 23 yıllık tarihimize acıları, ihanetleri, yengileri, başarıları, zaferleri yaşadık. İhanetin tohumunun ekildiği zorlu süreçlerden geçerek bugünlere ulaştık. Hiçbir zorluk devrim yürütümüzü durduramadı. Aksine karşılaştığımız her zorluk, devrime ve hal-ka olan bağlılığımızı daha da güçlendirdi. Ateş çemberinden geçtiğimizi biliyorduk. Ölmüze dikilen her engel aşmada daha inatçı, daha kararlı davrandık.

23 yıllık tarihimizi yaratırken, bu tarihi ete kemige бүрүндүн şehitlerimiz, geleneklerimiz ve değerlerimiz vardı. Yarattılan bu değerlere ve geleneklere can bedeli, kan bedeli katlanıyorduk. Bu özelliklerin kirlenmesine ve ayaklar altına alınmasına hiçbir zaman izin vermedik ve vermeyeceğiz. Düşmanın bitirilecek, yok etilecek ve kökünü kazıdığı dönemlerde bile daha güçlü ayağa kalkmasını bildik.

Sımalı bizleri daha da zorlu ve çetin günler bekliyor. Mücadele olarak şunları daha halkın, onurlu bir kavramın sesi, gözü, kulağı olmaya çalıştık, bundan sonra da aynı kararlılık ve inanca bu misyonumuzu sürdürmeye devam edeceğiz. Bunun getirdiği sorumlulukların bilincindeyiz ve ona uygun adımları atmaya şimdiden hazırız.

Bu zorlu günlerin, yeni sürecin hakkını vermek durumundayız. Ya-

şam bizden bunu istiyor. Kavgaya bu nu istiyor. Şehitlerimiz bunu istiyor. Halkımız bunu istiyor. Hazırız. Geleceğe daha büyük umutlarla bakıyoruz. Biz inanıyoruz, devrimci hareket kendisine duyulan güven ve bağlılığı bu güne kadar nasıl boşa çıkarmadıysa, bundan sonra da çıkarmayacaktır. Kavgada bir ileri adım daha atmanın coşkusuyla bu güven daha da pekişecektir. Ve inanıyoruz, atılım yaptığımız bu dönemde kavgamız ve mücadelemiz daha da büyüyecek.

Gözetiltiler, İşkenceler, Tutuklamalar...

Yoksul Halkın Gücü Gazetesi Beykoz Muhabirleri Tutuklandı
21 Eylül günü Yoksul Halkın Gücü Beykoz İrtibat Bürosu'nu basan polis, Leyla Taştan, Haydar Özdemir ve iki okuru gözaltına aldı. İşkencelerden geçirilen muhabir ve okurlar 4 Ekim günü İstanbul DGM'ye çıkarıldılar ve Taştan ile Özdemir tutuklandılar.

Sımalı bizleri daha da zorlu ve çetin günler bekliyor. Mücadele olarak şunları daha halkın, onurlu bir kavramın sesi, gözü, kulağı olmaya çalıştık, bundan sonra da aynı kararlılık ve inanca bu misyonumuzu sürdürmeye devam edeceğiz. Bunun getirdiği sorumlulukların bilincindeyiz ve ona uygun adımları atmaya şimdiden hazırız.

Sahibi: Haziran Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti. Adna Gülten SEŞEN
Yazı İşleri Müdürü: Caffer ÇAKMAK
Yönetim ve Yazınları Adresi: Bulutluk Mah.
Terzihane Sk. Kaleoğlu İşhanı No: 11 Kat: 1
Sultanahmet-İstanbul
Tel: (0212) 518 8417-518 68 57/Pbx: 516 2414
Baskı: Serker Matbaacılık
fiyatı: 20.000 TL, Almanya: 4 DM
Fransa: 15 FF, İsviçre: 4 SF
Hollanda: 4 FL
İngiltere: £ 1.5
Abone Koşulları:
Yurtiçi Abone:
6 aylık: 450.000 TL, 1 yıllık: 900.000 TL.
Yurtdışı Abone: 6 aylık: 85 DM,
1 yıllık: 170 DM
Hesap No: Gülten SEŞEN, T.İ. Bankası
Akisay Şubesi 100 48 44

Adana: İnönü Cad. 7. Sk. Karaylı İşhanı arkası Orkan Ap. 47/A Kat:1
Tel-Fax: 3519725
Ankara: Mamur Sk. Kınır Ap. No: 12/17 Şişhane Tel-Fax: 4341092
Antikya: İnönü Cad. Aşağı Sk. Önemli Pasajı No: 9 Tel-Fax: 213 5606
Bursa: Hacılar Mah. Konaak Sk. Asim İşhanı (Heykel) No: 8/408
Tel: 224 47 80
Bolu: İzzet Bayal Cad. Menekşe Pasajı No: 1/8
Denizli: Delikli Çınar Meydanı, Çınar İşhanı Kat: 3
Diyarbakır: İnönü Çarşısı, Güçlü Pasajı No: 3/30 Tel-Fax: 221 85 89
Elaazığ: Kızıye Mah. Yakup Sevil Cad. No: 10 Kat: 2 Tel-Fax: 212 45 19
Eskişehir: Esnaf Sanayi Kat: 3 No: 122 Tel-Fax: 231 16 44
Gaziantep: Gaziler Cad. Kızılar Mah. Yenici Sk. No: 27 Kat: 5 Daire: 10
Tel: 233 18 59
İzmir: 853. Sk. No: 27/501 Bilen İşhanı Konaak
Tel-Fax: 44195 86
Kars: Kaşık Karabük İşhanı Kat: 2 No: 233 Tel: 223 75 25
Kırşehir: Medrese Mah. Dr. İsmail Yılmaz Cad. Park Oteli yan No: 4
Kocaeli: İleikali Cad. Hacı Şenif Sk. Demiroğlu İşhanı Kat: 5 Tel: 325 75 35
Konya: H. Hüsnü İ. Merkez A Blok. 3. Kat No: 320 Yeni Nalçacı

Malatya: Pak Kazan İşhanı Kat: 4 No: 121/122 Tel: 325 28 45
Mersin: Mahmutiye Mah. 118 Sk. Çağ İşhanı Kat: 2 No: 13 Tel: 336 75 74
Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Bozacıoğlu İşhanı Kat: 3
Tel: 435 59 81
Sivas: Sarıhan Mah. Belediye Sk. Şeniyurt Sitesi No: 508
Tel-Fax: 222 20 22
Tatlıca: Çarşı Mah. Uzun Sk. Kokoğlu Çarşısı Kat: 3 No: 80
Tel-Fax: 326 10 70
Tunceli: Moğoltay Mah. Okullar Cad. Boruş Sk. Derya-Veren İşhanı No: 11
Tel-Fax: 212 5189
Zonguldak: Merkez Mah. Demireller Sok. No: 6 Koza Tel: 266 56 60
Kota: Kalkarlar: 2. 50733 Tel: 0049-221-7699009 Fax: 0049-221-7699124
Amsterdam: Kinkersmarkt 8 BG 1053 DX Amsterdam/Niederland
Tel: 0031/206761 745
Atina: Varnakotou 3 3rd Floor No: 7 Pluta Karinos (Karinos Scroure) 10677
Athen-Greece Tel-Fax: 3648051
London: 2 B Prince George Road London-N 16
Tel: 0044/1/249578
Paris: 37 Rue Du Pdg Poissonniere 75009 Tel-Fax: 00 3314246124

MÜCADELE

İÇİNDE KİLER

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi ile devrime yürüyelim...	3
Bizim de adaletimiz var...	4
Elmas'a, Fıat'a, İsmet'e and olsun ki, kavgaları büyüyecek...	5-6
"Rifat fedakarlık örneği" Yoldaşları Bedi'yi anlatıyor...	7
Şehitlerimizden ve önderliğimizden aldığımız güçle daha büyük kavgalara giriyoruz...	8-9
Brüksel'de gece: Gelin canlar bir olalım, kurtuluş halayına duralım...	10
Halkın Hukuk Bürosu avukatlarının başlatmış açlık grevi sürüyor...	11
Yaşasın önderimiz, yaşasın Partimiz-Cephemiz, yaşasın halk kurtuluş savaşımız...	12-15
Üç HADEP'li katledildi...	16
Sivil faşistler ve yeni MC...	17-18
Aslı hesabı soyulan halk soracak...	19
Madencinin tepkisi sendikayı aşmalıdır...	20
Haber/Yorum	21
"Devrimci Yol Gerçeği" cunta zindanlarında, mahkemelerinde teslimiyetin gerçeğidir...	22
İsrail...	23

DÜZELTME

112. sayımızın 9. sayfasında "Ortadoğuda Devrimci Sol Önderiyle Davranışma" başlıklı habere Dr. Maher Tamer'in imzası "Filistin Halk Kurtuluş Cephesi adına" şeklindedir. İmzalar içerisinde "Suriye Komünist Partisi-Devrimci" diye geçen imza "Filistin Komünist Partisi-Devrimci" olacaktır. İmzalar içerisinde çıkamayan "Damascus Havar gazetesi" de metni imzalamayanlar arasındadır. 112. sayımızda Devrimci Sol imzasıyla yayınlanan 77 No'lu haber bülteninin tarihi 28.8.1994 değil, 28.9.1994 olacaktır. Yine 112 sayımızda 4. sayfada yer alan açıklamada geçen "demokratik halk iktidarı" devrimci halk iktidarı olacaktır. Düzeltir, özür dileriz.

BÜROLARIMIZ

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ İLE DEVİRİME YÜRÜYELİM!

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ tarafından 30.9.1994 tarihinde yayınlanan 1 No'lu Haber Bülteni'ni yayınlıyoruz.

TÜRKİYE HALKLARI!

Kürt, Türk, Arap, Çerkez, Gürcü, Azeri, Laz tüm uluslardan ve milliyetlerden işçiler, köylüler, emekçiler, aydınlar, yurtseverler, ilerici ve demokratlar!

BİZLER DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ

Savaşçılar olacağız;

Üzerinde yaşadığımız bu topraklarda yüzyıllardır süren sömürü

çarkını kurtmak için;

Vatanımızı özgürleştirmek için;

Onu, emperyalistlerin ve bir avuç işbirliğisinin çiftliği olmak-tan çıkarmak için;

İnsanlık onurunu korumak, namusumuz ve şerefimizle yaşamak için; Achıta, sefaletle, yoksulluğa, işsizliğe, hastalığa, ahlaki düşkünlüğe son vermek için.

Bu topraklarda yaşayan tüm ulus ve milliyetlerden halkın kardeşçe yaşadığı, birlikte idrettiği ve paylaştığı Devrimci Halk İktidarını kurtmak için;

Başta ABD emperyalizmi olmak üzere tüm emperyalist sömürgeci zalmilerin vahşeti altında inleyen Türkiye'den, bu vahi dünyayı bir kez daha sarsmak için **DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ** onderliğinde savaşıyoruz.

Bu savaşta sen de katıl!

Bu kutsal savaş senin geleceğindir, özgürlüğündür, onurundur.

Bu kokuşmuş iktidar yıkılmaz değildir. Biz istersek başaramayacağımız şey yoktur. Gücümüzü haklılığımızdan ve halkımızdan alıyoruz. Dünyada hiçbir güç, hiçbir devlet, hiçbir silah vatanı özgürleştirmek için, namuslu yaşamak için silah elde savaşılmaya hazır, ölümü gülerek kucaklayan bir insandan daha güçlü değildir. İnsanlık tarihi bunun sayısız örnekleriyle doludur.

Bizim topraklarımızda da emperyalist işgalden, işbirlikçilerin sömürüsünden kurtulmak, namuslu yaşamak ve yaşatmak isteyen, ölmeye hazır, genci-yitiyar, kadın-erkek milyonlarca işçi, emekçi, köylü, yurtsever vardır.

Saflarımızda genç-yaşlı, kadın-erkek, bağımsızlık, özgürlük için, hak için, adalet için savaşmak gerektiğini kavramış, düşman kuşatması altında teslim olmayacak, silahının son mermisine, kanının son damlasına kadar çarpışacak, kanyıla duvarları inancını yatacak yüzlerce gerillamız vardır.

Kahraman şehitlerimize verdiğimiz devrim sözüni yerine getirmek, vatani özgürlüğümüzü, namusunu korumak için onların açtığı yoldan yürümeye hazır, dağlarda ve şehirlerde silahlı birliklerimize katılmaya gönüllü, sährsız, yüreği vatan sevgisiyle dolu binlerce taraftarımız vardır.

Biz gücümüzü bunlardan alıyoruz. Şanlı **TÜRKİYE HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ (THKP-C)** ve **DEVİRİMCİ SOL** tarihinden alıyoruz. **THKP-C** ve **DEVİRİMCİ SOL** nasil bir-birinden ayrılmazsa, **DEVİRİMCİ SOL** ve **DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ (DHKP-C)** de aynı şekilde etle-tirmek gibi birbirlerinden ayrılmayacaktır.

DEVİRİMCİ SOL bugün Türkiye ve dünya halklarına verdiği sözü yerine getirebilmek için bir adım daha atmış, **PARTİ-CEPHE**'yi yaratmıştır.

Emperyalistlere, işbirlikçi hainlere, zalimlere karşı yürüttüğümüz savaşta artık **PARTİ-CEPHE** silahına da sahiptir.

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ (DHKP-C) zaferler, yenilgiler, ihanetler, direnis destanları ve savaşta bağında doğdu ve bu savaşta her gün biraz daha gelişip, güçlenecek, Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıları'mızın namulıan emperyalizme ve işbirlikçilerine çevrilecek ve zafere kadar susmayacaktır.

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ (DHKC) emperyalizm ve oligarşiyle gelişikisi olan bütün sınıf ve tabakaların, tüm anti-emperyalistlerin, yurtsever, namuslu, dürtüst herkesin Devrimci Halk İktidarını kurtmak için omuz omuza savaşıacağı bir örgüttür.

Bugüne kadar **DEVİRİMCİ SOL** olarak yürüttüğümüz bu savaşta çok yendik, çok yenildik, can aldık, can verdik. Savaşın kayıpsız yürütüleceğini, zafirin bedelsiz kazanılacağına inanmıyız. Bedeli ne kadar büyük olursa olsun, emperyalistleri ve işbirlikçilerini, zalimleri, işkencecileri vatan topraklarından söküp atacak, zaferi kucaklayacak Devrimci Halk İktidarını kuracağız.

Savaşımızın bu aşamasında;

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ- Ankara **MURAT GÜL SİLAHLI PROPAGANDA BİRLİKLERİ KOMUTANLIĞI**'na bağlı savaşçılarımız, 12 Eylül askeri faşist cuntasının sivil görünümü devamı ANAP iktidarı döneminde, emperyalizme ve bir avuç işbirlikçi haine hizmet eden, köhnemiş varğı düzeninin temsilcilerinden eski Adalet Bakanı Mehmet TOPAÇ'ı, 29 Eylül 1994 günü saat 14.50'de suçlarını karşılığı olarak ölüme cezalandırmıştır. Eylemden sonra bu savaşçılarımız işlerine dönmüştür.

ANAP Uşak Milletvekili olarak 26 Haziran 1988'de Adalet Bakanı olan ve bu sorumluluğunu 31 Mart 1989 tarihine kadar sürdürülen Mehmet TOPAÇ, bu dönemde oligarşinin halkımıza karşı işlediği suçların birinci dereceden sorumlularından birisi olmasının yanında, ayrıca şu suçların da failidir;

Mehmet TOPAÇ, oligarşinin "1 Ağustos Genelgesi" olarak bilinen ve siyasi tutsaklara daha ağır saldırıların emrini veren faşist uygulamaların baş mimarlarından. Siyasi tutsaklara yönelik saldırı dalgasının işaretini veren bu genelge sonrası tüm cezaevleri, işkencelerin, yaralanmaların, ölümlerin yoğun şekilde yaşandığı işkence alanları haline döndü. Tek tip efbise giyimli zorunlu hale getirdi. Tutsakların avukat ve aile görüşleri, havalandırmaları, cezaevlerine alınan yayınlarla ve gıda maddelerine kadar birçok seve büyük sınırları kaldırarak getirdi. Arkadaşların ihbar etmeyenleri dahi cezalandıran "disiplin" uygulamaları başlatıldı. "Esir Kampı Talimatnamesi" diye de anılan 1 Ağustos Genelgesi'ne karşı tüm cezaevlerinde binlerce tutsağı yoğun açlık grevlerine neden olan Mehmet TOPAÇ, bu açlık grevlerine "Bugüne kadar da açlık grevleri oldu" şeklinde verdiği küstahlı yanıtlarla tamandı. Gaziantep ve Eskişehir cezaevlerindeki tutsaklar sopolarla, cıplarla dövüldü. Yüzlerce tutsak yaralandı. Bu saldırılar, iki bine yakın siyasi tutsağı ve tutsak ailelerinin açlık grevleri ve direnişleriyle geçici bir süre durdurulabilirdi. 1 Ağustos Genelgesi'yle cezaevlerinde yoğunlaşan saldırılar, TOPAÇ'ın bakanlığından sonra da devam etti. 1 Ağustos Genelgesi'nde sırar eden oligarşinin Fşkieşir Özel Tip Cezaevi'nde sürdürdüğü faşist uygulamalar sonucu, 29 Haziran'da başlayan açlık grevinin 35. gününde siyasi tutsaklar dövülerek, yerlerde sürüklenerek, havasız araçlarla Aydın Cezaevi'ne nakledildiler ve hücrelere atıldılar. Bu esnada Mehmet Yalçınkaya ve Hüseyin Hüsnü Eroğlu adlı tutsaklar yaşamalarını yitirdiler. Mehmet TOPAÇ'ın bakanlığı, cezaevlerinde devrimcilerin kanlarının döküldüğü, işkencenin sıyuka çıktığı ve tutsak yakınlama da aynı ezyetlerin yaşandığı bir bakanlık dönemidir.

Mehmet TOPAÇ, oligarşinin ülkenin her yanında işlediği diğer cinayetlerin yanı sıra, 9 Ekim 1988'de "Tuzla Operasyonu" olarak basma yansıyan katliamda dört devrimciyi yüzlerce kurşunla katletti bir hükümetin bakanıdır.

Mehmet TOPAÇ'ın bakanlığı döneminde sosyalist basına karşı baskılar da yoğunlaştırıldı. Büyük para ve hapis cezalara gündeme getirildi. Bu baskılara karşı açlık grevi yapan sosyalist basın mensuplarına bakan TOPAÇ'ın hükümetinin karşılığı, polis saldırısı ve gözaltıları olmuştur.

Halk düşmanı Mehmet TOPAÇ, bu düzenin çürütümlüğünü temsil eden çürümüş düzen temsilcilerinden biridir. İktidarların yönetimi kademelerini dolduran diğerleri gibi yolsuzluklar, kırı işleri pelala bilinen ve Adalet Bakanı olarak ödüllendirilen birisidir. Kemal Horzum gibi dolandırıcıların hem avukatlığı yapması, hem de düzenin Adalet Bakanlığı görevini üstlenmesi, ülkemizi sömüren bir avuç asalak azınlığın adaletinin de bir göstergesidir. Mehmet TOPAÇ, kamuoyunda foyası ortaya çıkana kadar bu görevini sürdürmüştür.

YAŞASIN DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ!

BU VATAN EMPERYALİSTLERİN VE İŞBİRLİKÇİLERİN OLMAYACAK!

ZAFER, SAVAŞAN HALKLARIMIZIN OLACAKTIR!

ZAFER, DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ

(DHKP-C)'NİN OLACAKTIR!

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ

Politikada Bu Hafta

Adalet için devrim Devrim için Parti-Cephe

Halk adalet istiyor.

"İLK SANAT YOLSUZLUĞU"nda, "İSKİ skandalı"nda, Engin Civan olayında halkın cebinden çalınıp yağma edilen trilyonların hesabının kurulmasını istiyor halk.

Halk, emniyet müdürlüklerinde, cezaevlerinde, sokak ortasında katledilen yiğit evlatlarının kanı yerde kalmamasını istiyor.

İşçileri pervasızca kapı önüne koyan patronlardan, onların hamilerinden, ülkenin her yanında işkence, katliam kol gezerken, tüm bunları gizleyen yetkililerden kurtulmak istiyor.

İLK SANAT'lar, İSKİ'ler, Engin Civan'lar istisna değil bu ülkede. Egemelerin halktan alınan ganimeti paylaşamadıkları noktada açığa çıkan birkaç olay yalnızca. Zaten bu düzenin kendisi yalan, talan ve adaletsizlik üzerine kuruludur.

Bir halkın yaşadığı haksızlıkları, adaletsizlikleri, sömürü ve zulmü engelleyecek, faşizme, devlete karşı kendisini koruyacak bir gücü yoksa, yoksullaşma, aşağılanma süreci çekemeyiz.

Bugün böyle bir güç vardır.

Bu güç devrimcilerin silahlı birlikleridir.

Bu güç Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi ve bu cepheye önderlik eden Devrimci Halk Kurtuluş Partisi'dir.

Dizenden bıkıkmıştır halkımız; namuslu yaşamayı, onurlu olmayı istemektedir. İşte bu halk, devrimciler adaletleriyle, kararlılıklarıyla zalimlere yöneldiğinde, mücadele umulmadığı ölçüde hızla katliacak, büyük ölçüde destekleyecektir. Uğranılan her haksızlıkta, zulümde, adaletsizlikte, sömürde her an halkın yanbaşında olan gerilla, halkın silahlı gücü olarak büyüyecek ve gelişecektir.

Geçtiğimiz günlerde Türkiye halklarına kuruluşunu ilan eden Parti ve Cephe işte bu gelişmenin öncüsü, adaletin ve geleceğimizin temsilcisidir. Bu düzenin içinde yaşayan herkes görüp biliyor ki, bu düzenin mahkemelerinden adalet çıkmaz. Ve herkes görüp biliyor ki, sömürücüler ve zulümden kurtuluş bu düzenin partileriyle mümkün değildir. Çare açıktır. "ADALET İÇİN DEVRİM, DEVRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ"dir.

Türkiye halklarının M-L partisi DHKP ve işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin anti-emperyalist, anti-oligarşik kurtuluş cephesi DHKC bugün ülkemizde umudun addıdır. Sarılalım bu umuda.

Adalet için, bağımsızlık için, onur için, özgürlük için... Vatanımız ve halkımız için bu umudu büyütelim. DEVİRİMCİ HALK İKTİDARINI KURALIM!..

Yoldaşlarımız, rahat uyuyun Zaferi sizinle kucaklayacağız

Beşiktaş'ta katledilen üç Halk Kurtuluş Savaşçısıyla ilgili olarak Devrimci Sol tarafından yayınlanan 3 Ekim 1994 tarihli ve 78 No'lu Haber Bülteni'ni yayınıyoruz.

Menzir ve katiller sürüsü 28 Eylül'de suçlarına bir yenisini daha eklediler. İstanbul Beşiktaş'ta üç yoldaşımızı kahpece katlettiler.

Elmas Yalçın, Fuat Erdoğan ve İsmet Erdoğan; halk kurtuluş savaşımızın bu üç yiğit insanı, Türkiye halklarının yüreğine gömüldüler.

İstanbul polisinin yansını oraya toplamışlardı o gün. Korkuyorlardı yoldaşlarımızdan! Halk Kurtuluş Savaşçısı yoldaşlarımız üç kişi, kendileri yüzlerce olmasına karşın, çadde kenarındaki bariyerlerin arkasındaydı çoğu.

Katliamların ardından kamuoyuna açıklayabilecekleri yalnızca artık hiçbir inan-dırıcılığı kalmayan senaryolarından ve denaetçilerinden ibaretti. İlk kez tanık ol-muyoruz buna. Dışmanımız mert değil, bunu biliyoruz. Merlik, onların kendi kişi-liklerine de, çıkarlarını savundukları, "hu-zurunu sağladıkları egemen sınıfların karakterine de aykındır çünkü.

SAVAŞIMIZ ENGELLENEMEZ!
Katliamlarla savaşımızı durdurabile-ceklerini umut bile edemiyorlar artık. Ta-rihiniz onların böyle hayaller kumalarına bile izin vermeyecek bir açıklıkla savaşı-mızın engellenemeyeceğini ve devrim yürüyüşümüzün durdurulmayacağına göstermiştir.

Yeni yenile, ölecek, öldürerek ilerliyo-ruz. Ve her şeye rağmen, attığımız yeni adımlarla ilerliyoruz savaşımızda Çünkü biz halkız. İşçi, köylü, memur, avukat, mühendis, öğrenci, öğretmen, işsiz, ge-cekondulu... Elmas, Fuat ve İsmet yol-daşlarımız ve onların yaşamları, müca-delesi savaşımızın engellenemeyeceği-nin doğrudan tanklarıdır.

Memur, avukat, mühendis olmaksan halk kurtuluş savaşçısı olmaya evrilen süreçler bizim gücümüzdür işte.

Yoldaşlarımızın özgeçmişleri bu gün-çün anlatılmıdır.

Elmas YALÇIN: "Hareket benim geleceğimdir, yarımıdır"
Elmas Yalçın 1960 yılında Divriği'de doğdu. Alevî-Türk bir ailedendi. Lise öğ-retimini bitirdiği 1979 yılına değin doğdu-ğu yerde kaldı. Bu süre içinde Divriği'ye sınırı sayda ulaşabilen Dev-Genç imzalı yayınları büyük bir gayretle okuyarak edindiği bilgileri çevresine yaydı, onlarla tartıştı.

Elmas iliseyi bitirdikten sonra İstan-bula geldi. Burada devrimci harekete daha yakın olmanın heyecanını duyuyordu. Önce Beşiktaş daha sonra Emi-nönü belediyelerinde çalıştı. Kendini sü-rekti geliştirdi. Devrimci düşünce ile her geçen gün daha fazla bütünleşti. 1986 yılında mahalli alandaki çalışmasıyla örgütü mücadelede yerini aldı. 1990 yılın-da belediye emekçilerinin örgütü gücü olan BEM-DER içinde aktif olarak çalış-maya başladı. Kamu emekçilerinin 1990 yazındaki kitlesel eylemlerde Elmas en

Elmas YALÇIN

Fuat ERDOĞAN

İsmet ERDOĞAN

önderdi. Kamu emekçilerinin on yıllardır bağlı tutuldukları 657 zirciri Elmas'ın da yoğun emeğinin olduğu bu eylemlerde parçalandı. Aynı yıl onu BEM-SEN'in ku-ruluş çalışmaları içinde görürüz. Kararlılığıyla, çalışkanlığı ve yetenekleriyle ilk yönetim kurulunda ge-nel başkan olarak seçildi. Elmas beledi-ye emekçilerinin bir önderi olarak, BEM-SEN'in kök salması, grevli toplu sözleş-meli hak alma mücadelesinin bilince gi-kartılması yönünde sayısız etkinlik ör-gütledi. Bu arada 3 kez gözaltına alındı. Hareketini ve yoldaşlarını işkencehane-lerde de korumayı başardı. 1992 yılında henüz devrimci harekete karşı darbe ol-mamışken, mücadelerin çok istediği bir alanına koştu. Darbeciler Elmas'a da darbeyi kabullendirme çabasına girdiler. Ancak o bu pişiliğin karşısında yer ala-rak şehit düştüğü ana kadar Devrimci Sofa yakışır bir mücadele yürüttü. "**Ha-reket ülkemizin ve halkımızın özgür, sömürsüz geleceğidir. Benim de ge-leceğim, yanındır. Yaşadığım süre-ce bu sevinci gururla taşıyacağım.**" diyen Elmas, onurlu mücadelesiyle ve ölümlüye de bu onura ve gurura layık ol-duğunu gösterdi. Onu kamu emekçileri-nin, halkının yüreğinde, Devrimci Sofun ve partimizin mücadelesinde yaşataca-ğız.

Fuat ERDOĞAN-Yüreği Kavgaya Sevdiki, Dava Adamı Fuat!

Yoldaşımız 1962'de Denizli'nin Acıpa-yam ilçesinin Dedebaşı Köyünde doğdu. Yoksul bir çiftçi ailesinin çocuğuyken, yoksulluk altında ezilmedi. Yoksulluğa boyun da eğmedi. Bunun bir kader olma-dığına, milyonlarca insan açık çekerken, bir avuç parababasının nasıl gününü gün ettiğine tanık oluyordu. Bu nedenle oku-du, öğrendi, yaşadı, gördü. Üniversite yıl-ları artık onun için somut mücadele yıla-rıdır. Devrimci mücadele içinde yerini al-mıştır. İlk kez tutsak düştüğünde ise bir avukattır. Ancak o bu düzenin avukatı değil, aksine bu düzeni mahkum edip ge-leceğin hukukunu yaratmaya çalışan, halkın adaletini savunan bir avukattır. Duruşma salonları, mahkeme kalemleri, bu bakış açısıyla yapmaktan onur duydu-ğu savunmalarına tanık oldu. Mahkeme-ler, cezaevleri, Adli Tıp kurumları, hasta-neler, tutuklu yakınları, tutukular onun yaptığı işe dört elle sarılmasını, yaptığı

isten heyecan duymasını unuttadı.

Avukatlık yapmasına engel oldukları-na, birileri gibi tövbe edip düzene dön-meyi, düzenin çöplüklerinde yaşarken ol-meyi teroh etmedi. Tereddütsüz onun-u, adaleti, namusunu temsil eden o çok sevdi-ği, savunduğu insanların yanına gitti. Al-dığı tüm görevleri aynı tutkuya, aynı sa-hiplenmeyle yerine getirdi. Onlara kez beşi dik girdiği Adli Tıp Kurumu morguna bu kez daha bir onurluca, halk kurtuluş savaşçımız olarak, şehidimiz olarak girdi.

Fuat taniyanlar, dünyaya yetecek ka-dar insan ve yaşam sevgisine, kararlılığı-na, inancına tanık olmuşlardır. Yüreğine sığmayan bu sevgi, yoldaşlarının yanın-da kararlılık ve inanca, düşmanlarına karşı ise acımasız bir öfkeye, patlamaya hazır bir bombaya dönüşürdü. Onun bu öfkesinden, patlamaya hazır bomba gibi **yüreğinden korkan alcaıklar sürüsü** bu nedenle sağ yakalamayı göze alamadı-lar. İki patlamaya hazır yürekle birlikte katlettiler.

Şu sözcükler onu ifade etmeye yeti-yor: "**İnsan güzeli, dava adamı Fuat.**" Ge-rektiğinde elde kalem savunma yapan, gerektiğinde silah savasan... Alabili-digine sabırlı, emekçi, "olmaz" bilmeyen bir insan. Çocuk, yaşlı demeden herkese ilgilenmeyi, eğitmeyi, emek vermeyi tutku haline getiren bir yoldaşımız...

O, 28 Eylül günü katledildiğinde yüre-gimiz bir kez daha kin ve öfkeyle bilendi. Söz veriyoruz ona, Bu vatanda er geç, gerektiğinde elde kalem, gerektiğinde sil-aah, gerçekleştirilmeye çalışıldığı halkın adaletinin hükmü olacak.

İsmet ERDOĞAN-O, Düzenin Mühendisliği Değil,

Devrimin Mühendisliği Tercih Etti
İsmet Erdoğan 1968 yılında Sivas Yıl-dızeli'nde doğdu. Çerkez milliyetindendi. Çocuk denebilecek yaşlardan itibaren karşısına çıkan her olayda ezilenlerin ya-nında yer aldı. Oldukça başarılı bir öğ-rencilik yaşamı oldu. Kayseri Erciyes Üniversitesi Makine Mühendisliği bölü-münden mezun olduktan sonra 1990 yıl-ında İstanbul'da İSBAK'ta (İstanbul Bü-yükehr Belediyesi Bakım Onarım Mer-kezi) atölye şefi olarak çalışmaya baş-ladı, örgütü mücadeleyle, hareketimizle burada yakınlaştı. İşçilerle olan yakın iliş-ki ve onların sorunlarına sahip çıkma-sından ötürü İSBAK Cendere'ye küçük

araçlar şefi olarak sürgün edildi. Müca-delesini burada da sürdürdü. Yüksek üc-retili şef konumunda olmasına rağmen sendikaya üye olarak asgari ücretle çalış-maya başladı. İşveren İsmet'in bu tav-rını sindiremedi. 1992 yılı Temmuz ayın-da iş aktını feshetti. Bu arada İsmet Türk-iş'in 1991'de Bursa'da yaptığı mitingle ve 1992'de Kartal işçilerinin direnişini des-tek için Ankaratından SHP İl Merke-zine yapılan yürüyüş sırasında gözaltına alındı. Gözaltından onun için bir sınavdı. Gözaltından sonra devrimci hareketle daha iç içeydi. İsten atıldıktan bir süre, sonra, devrimci mücadelesini farklı alan-larda, farklı biçimlerde sürdürdü. Düzen-den beklentisi yoktu onun. Varı yoktu devrimdi artık, devrimci hareketti. 28 Eylül'de Elmas ve Fuat yoldaşlarıyla birlikte şehit düştü. Köylüler, İstanbul'un emek-çileri onu unutmayacak. Yoldaşları onu unutmayacak, unutturmayacağız.

**ANT OLSUNKI ZAFERİ
ELMASTLAR, FUATLAR,
İSMETLERİMİZLE
KUCAKLAYACAGIZ!**

Elmas, Fuat ve İsmet yoldaşlarımızın, hep bizimle olacak. Sabir, emek ve öze-riyle var edilesinde pay sahibi olduk-ları D-HK-P-C, zaferi Elmas, Fuat ve İsmet ve tüm şehitlerimizle kucaklayacaktır. Onlara söz veriyoruz ki, yüreklerimizi coşkuya dolduran parti ve cephemiz, on-ların bıraktığı yerden sürdürülecek olan bu savaşta her gün biraz daha gelişip büyüyecek. Devrimci Halk Kurtuluş Sa-vaşçılarımızın namılarına zafere dek sus-mayacak.

Menzir ve işkenceci katli sürülerinden alcağa katlettikleri yoldaşlarımızın hesa-bını soracağız. Bugüne kadar olduğu gi-bi, bundan sonra da hiçbir halk düşmanı devrimci adaletimizden kurtulmayacak.

Kayıplan, bedelleri göze alarak girdik bu savaşa. Sömürücü asalaklar bu talan, soygun, sefahat düzeninden kendiliğin-den vazgeçemeyecekler. Ama ant olsun, partinin önderliğinde, asalakları, emper-yalist efendilerini ve onların yeni usakla-rını, işkencecilerini vatan topraklarımızdan söküp atacacağız.

Ant olsun, zaferi kucaklayacağız.

**Şehitlerimize Verdığımız
Devrim Sözü Tutaracık!
Yaşasın Devrimci Halk
Kurtuluş Savaşımız!
Kurtuluş Kadar Savaş!**

Elmas'a, Fuat'a, İsmet'e ant olsun, Kavgaları büyüyecek

Fuatlar, İsmetler, Elmas'lar içimizden biriydiler. Tereddütsüz seçtiler savaşmayı. Karlılarıyla suladılar devrim fidanını. Karlısı büyük devrim ve büyüyecek.

28 Eylül'de Beşiktaş'ta karantığın celtatları tarafından katedilen Elmas Yalçın'ın cenazesi İstanbul'da, İsmet Erdoğan'ın cenazesi Sivas/Yıldızlı'da, Fuat Erdoğan'ın cenazesi ise Denizli/Acıpayam'da kaldırıldı. Üç yiğit Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçısının cenaze ve anma törenlerinde düşmana karşı öfkeler bir kez daha bilindi. Bir kez daha savaş yükseltme, zafere ulaşacak adımları hızlandırmaya kararlılığı haykırıldı.

İSTANBUL

Yüzlerce İnsan Haykırdı: "Elmas'ı Mücadelemizde Yaşatacağız" Gecekonduklardan, işyerlerinden, okullardan ve Elmas'ın çocuğu gibi bakıp büyüttüğü Bem-Sen'den gelmişlerdi. Yüzlerce idiler ve hepsi Elmas'ı yakından tanıyordu. Kamu emekçilerinin mücadelesinde en önde oluşuyla, işçi, memuru öğrencisini herkes onu biliyordu. Bu nedenle 1 Ekim'de Şişli Camii avlusunda kırmızı beze sarılı tabutu ve önünde karantiflerle bezenniş fotoğrafı duran Elmas'ın yanına koştu. Yüreklerde biraz aç, biraz hüznü, ama daha çok gurur vardı. Elmas gibi bir insanın onuru yaşamına tanık olmanın gururu. Cenaze namazına kadar arkadaşları sırayla Elmas'ın tabutu başında beklediler. Cenaze namazından sonra Elmas'ın mücadelesini anlatan bir konuşma yapıldı. Herkes bu konuşmayı sol yunuktan havada dinledi. Ve "Önderimizden Şehitlerimizden, Tarihimizden Aldığımız Güde Zafere Yürüyünüz-Dev-Genç", "Elmas'ı Mücadelemizde Yaşatacağız-Bem-Sen'iler" pankartları ve "Devrimci Sol Savaşçılar Ölümsüzdür" sloganları eşliğinde Elmas'ın tabutu camiden çıkartıldı. Küçük bir kız bu arada elinde taşıdığı, Elmas'ın yüzlerce resmini cenazenin peşinden camiden çıkartırla tek tek dağıtmaya başladı. Elmas'ın resmi yakalara takılırken, tahta anısı geldi gözler önüne, coşku, karartı, sıcak yüz.

Feriköy Mezarlığı'na doğru yürüten kalabalığın öndü polis tarafından kesilerek, cenaze arabası kalabalığı beklemeye mezarlığa götürülünce, kitle cenazeye yetişmek için arabalara binerek mezarlığa gitmek zorunda kaldı. Bu kez mezarlıkta, "Şehitlerimiz Hesabını Sorduk Soracağız-LDG", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür-Devrimci Mücadelede Memurlar" yazılı pankartların yanında Devrimci Sol bayrakları ve üzerinde "Dursun Karatışa özgürlük" yazılı dövizler açıldı. Elmas'ın tabutu, uğruna şehit düştüğü Devrimci Sol bayrağına sarıldı, karantiflerle bezendi. Elmas'ın başında yapılan saygı duruşundan sonra mücadeleye olan inanç ve bu inancı ölümlü hilelerin mücadelesiyle pekiştiren Elmas, Fuat ve İsmet'in onuru yaşamaları ile geldi. Mücadele bayrağı devralınarak onların yaşatılacağı vurgulandı.

Tören boyunca mezarlıkta "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Şehitler Yaşiyor Devrimci Sol Savaşçılar", "Beşiktaş Şehitlerinin Hesabını Soracağız" sloganları

Yiğit Elmas'ı ona yarışır bir şekilde uğurladık. Gözün arkada kalmamasın Elmas. Bak, kavgası büyüyor. Zafere partiyle, cepheyle koşuyoruz...

yanlızlandı.

SİVAS

Tüm Köylüleri İsmet'e Kucağa Açtı. İsmet Erdoğan'ın cenazesi 30 Eylül'de anesi ve babası tarafından morgdan alınarak Sivas/Yıldızlı'nın Kayalıpınar Köyü'ne doğru yola çıkarıldı. "Koyun beni hak aşkına yarayam" Dönen dönsün ben **dönmezem yokundan** diyerek yolundan dönmeyen Pır Sultan'ın diyarı, bu defa Devrimci Halk Kurtuluş savaşçısı İsmet Erdoğan'ı, onun haklı mücadelesini selamlıyor. Bereketli Sivas toprağı kournu bu defa İsmet'i sarıyor.

İsmet'e yarışır bir cenaze töreni için Samsun, Trabzon, İstanbul ve Sivas merkezden yoldaşları Kayalıpınar Köyü'ne doğru yola çıkıyorlar. İsmet 1 Ekim'de köylüleri ve çevre köylerden katliamlar tarafından toprağı veriliyor. İstanbul'dan çıkanlar ise köye varmadan yolda gözetilme alınırken, Samsun'da yola çıkanlar ise bozuk yollardan geçmekle olarak cenazeye yetişebiliyorlar. Cenaze defnedilmiş ancak tüm köylü hala mezar başında. Arkadaşları İsmet'i köylüleriyle birlikte anmak için hazırlıklarını hızlandırıyorlar. Önce Devrimci Halk Kurtuluş savaşçısı İsmet ve tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuyorlar. Şehitlerimize bir kez daha, "Söz veriyoruz, şehitlerimizin yeri boş kalmayacak. Söz veriyoruz ki her şehidimizin hesabını soracağız" denilerek ve içliyor. "Bize Ölümlü Yok" marşı söyleniyor

İsmet, İsmet'lerimize; sizleri utandırmayacağız. Sınırlı bayrağımız daha yükseklere dalgalanacak...

"eylem yaptıkları" gerekçesiyle bir süre daha Yıldızlı Dikili Karakolu'nda tutulduktan sonra bırakıldılar.

DENİZLİ

"Fuat Ölmedi Yaşıyor"

Fuat Erdoğan'ın cenazesi ailesi tarafından 30 Eylül'de alınarak Denizli'nin Acıpayam ilçesine bağlı Dedebağ Köyü'ne götürüldü. Fuat'ın cenazesi ile beraber yola çıkamayan arkadaşları aynı gün Acıpayam'a hareket ettiler.

Cumartesi günü sabahı saat 9 sıralarında Dedebağ Köyü'ne ulaşıldığında cenazenin bir saat önce kaldırıldığı söylenildi. Alisi hava çok sıcak olduğu için sabah serininde kaldırmayı tercih etmişti. Ayrıca cenazelerin bu cihada sabah ezanının ardından kaldırılmasının gelenek olduğunu öğrendik.

Fuat'ın evine gittiğimizde, ev yakın akrabalar ve köylülerle doluydu. Biz çok sıcak karşıladılar. Fuat'ın arkadaşları diyetek özel ilgi gösterdiler, sahiplenildiler. Sabahki töreni sorduk. Erken saatlerde olmasına rağmen köy halkından kalabalık bir katılım olduğunu söylediler. Fuat'ı sorduk, dinledik. Biz de onun mütevazı, dost, arkadaş ve kavgaç kişiliğini anıttık. Mücadelesinden söz ettik.

Öğleden sonra, izmir, Aydın, Denizli ve İstanbul'dan gelp de sabahki cenazeye katılmaayanlar olarak Fuat'ın mezar başına gidip bir anma düzenledik.

Önce bir konuşmayla Fuat'ın kişiliği, mücadelesi anlatıldı. Açılan pankartların ardından saygı duruşu ve devrim andı içildi. Pankartlarda Fuat'ın anılması ki imza vardı. Devrimci Mücadelede Avukallar, Devrimci Sol Güçler... Fuat aramızdaydı, ellerimizde Fuat'ın, İsmet'in, Elmas'ın büyük boy resimleri... Ve sloganlarımız patladı: "Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçılar Ölümsüzdür", "Fuatlar Yaşıyor Devrimci Sol Savaşçılar", "Bize Ölümlü Yok" marşlarıyla birlikte anmamızı sona erdirdik. Fuat'ın evinden ayrılmak anesi hepimizi tek tek kucakladı. Geri dönerken 17 Nisan 1992'de İstanbul'da şehit düşen Sadan Öngel'in de mezarına uğrayıp yumruklarımız havada sloganlarımız bir anma yaptık. Halk Kurtuluş Savaşçılarına sahip çıkılmasını hazmedemeyen polis Denizli girişinde yolunuzu keserek 25 kişiyi gözaltına aldı.

Polis merkezine götürüldüğümüzde, kufur ve hakaretlerle birlikte bize saldırdılar. Saldırıya "İnsanlık Onuru İğkeneyi Yenecek" sloganları ile cevap verdik. Sloganımızı susturmaya çalıştılar ama başaramadılar. Hücrelere atıldığımızda ise bu keyfi gözaltı uygulamasını protesto etmek için açlık grevine başladık ve serbest bırakılana kadar sürüldük.

Toplam 4 günlük gözaltından sonra çıkartıldığımız adliyede Aziz Ögeyik, Cemal Maden ve Denizli Mücadele temsilcisi Mehmet Rüstü Topçu tutuklandı.

Mahkeme önünde, alileler, tutuklu yakınları, devrimci ve demokrat çevreden insanlar büyük bir kalabalık oluşturmuştu. Gözaltı sırasında yoğun olarak serbest bırakılmamız için uğraşmışlar, kamuoyu oluşturmuşlar, bizi sahiplenmişlerdi. Sahiplenilen bizim şahsımızda mücadeleydi, Fuat'ı.

Tüm gözler Fransa'da, Fransız emperyalizminin alacağı tavrı bekliyor. Geçen her gün öfkemize öfke katıyor, kararlılığımızı pekiştiriyor. Bir yandan yeni şehitlerin haberleri geliyor. Bedii, Beşiktaş... Yani Elmas, Fuat ve İsmet. Kavgayı sürdürüyoruz ve içinde yaşadığımız tarihsel günlerde şehitlerimizden ve önderliğimizden aldığımız güçle daha büyük kavgalara giriyoruz. Daha coşkulu, daha kararlıyız. Umut olmanın, Türkiye halklarının öncüsü olmanın getirdiği yeni görevleri yükleniyoruz şimdi... Ve daha güçlü haykırıyoruz:

"Yaşasın Önderimiz

**Dursun Karataş,
Yaşasın Halk Kurtuluş
Savaşçılarımız,
Yaşasın Devrimci Halk
Kurtuluş Cephesi..."**

28 Eylül'de Beşiktaş katliamı' yandı. Katliamı duyan herkes öfkeli. Namussuzluğu kendine ilke edinmiş bir düşmanla karşı karşıya olduğumuzu iyi biliyoruz. Tepkimizi aynı gece duvar yazılarına dönüyor. Gebze Dilovası, Zara ve Güzeltepe mahallelerinde "Halk Kurtuluş Savaşçıları Ölümsüzdür", "Yaşasın önderimiz Dursun Karataş" yazılamaları yapılıyor. Eylemler 30 Eylül'de de sürüyor. Gebze E-5 Karayolu üzerindeki Renault bayinin bayrak direklerine Devrimci Sol bayrağı çekiliyor. Bayrağın yanında ise "Emperyalist Fransa'yı uyandırınız-Devrimci Sol Güçler" yazan bir bom-

balı pankart var. Devrimci Sol bayrağı gönderme çekilirken, Renault bayinin önünden geçen E-5 yolu da molotoflarla ve asılan ikinci bir pankartla kesiliyor. Saat 20.30... Bayrakların ilki değil verilmiş bayraklar asılıyor çünkü. Cuma Pazarı'ndaki ve Gebze Lisesi'ndeki bayrakları polis ancak bir saat sonra indirebiliyor. Devrimci Sol Güçler "Eylemlerimizle önderimizi ve Beşiktaş şehitlerimizi selamlıyoruz" diyorlar eylemleri üstlenirken.

Daha sonraki günlerde Malatya'dan da eylem haberleri geldi. Devrimci Sol Güçler "Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'ın tutsağılığını protesto etmek, Beşiktaş ve Dersim şehitlerini selamlamak için" Cavaşoğlu Mahallesine ve Çevre Yoluna Devrimci Sol bayrakları, Cemal Gürsel Mahallesine de önderimiz "Nihaller, Aydemirler Yaşayor, Devrimci Sol Savaşçıları", "Devrimci Sol Gerillaları ölümsüzdür" yazan imzalı bir pankart asıyorlar. Cemal Gürsel ve Paşa Köşkü mahallerinde ise aynı mesajları içeren sloganlarla birlikte "Kamile Yazılan Tarih Silinmez-Umudun Adı Devrimci Sol" yazılamaları yapılıyor.

Eylemler sürerken Adalet Eski Bakanı Mehmet Topaç Ankara'da Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi tarafından cezalandırılıyor. Ve Devrimci Sol'un artık parti ve cephe gibi güçlü bir silaha sahip olduğu müjdesi duyuluyor. 29 Eylül akşamı ve onu izleyen günlerde bu önemli haberin kutlamaları yapı-

yor.

Devrimci Sol Güçler İzmir'de 7 metrelilik bir pankartla "Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıları ölümsüzdür, önderimizin Öcülüğünde Partiyi, Cepheyi Selamlıyoruz" diyerek duyuruyorlar müjdesi. Nâleride'ye asılan pankartın yanında Devrimci Sol'un, Devrimci Halk Kurtuluş Partisi'nin orak-çekiçli bayrağı asılıyor. Çiğli Egekent civarındaki duvarlarda ise "Dursun Karataş'a özgürlük" yazmaya devam ediyor.

Aynı gün Afyon'dan "Halkımıza ve önderimize Kalkan Elleri Kiracılar-Devrimci Sol Güçler" yazan bir pankartın asıldığı ve şehrin bazı bölgelerinde Devrimci Halk Kurtuluş Partisi imzalı bildirilerin dağıtıldığı haberleri geliyor. Her zaman olduğu gibi bu kez de devrimci-Demokrat olarak bildiği kim varsa saldıran polis, 10 kişiye gözaltına alıyor. Gözaltına alınanların dördü işçi, gerisi de polisçe tanınan devrimci öğrenciler.

Bu arada şehitlerimiz ve önderimizle ilgili yazılamaların yapılması da Nürtepe'nin geçekondularından. Antakya'nın köylerine kadar pek çok yerde devam ediyordu. Nürtepe'de 3 Ekim günü yapılan "Yaşasın Dersim Direnişimiz", "Beşiktaş Şehitlerimizin Hesabını Soracağız", "Halk Kurtuluş Savaşçıları Ölümsüzdür" yazılamaları DHKP/C adına üstlenildi. Antakya'nın Kuzeytepe köyündeki yazılar ise öndere özgürlük isteyen Devrimci Sol Güçlerin yazılamalarıydı. Lise1 DEV-GENÇ ise önderliği ve Beşiktaş şehitlerini İstanbul, Bağcılar, Yenimahalle'de duvar yazılamalarıyla selamladı.

"Cesaret, Direniş, Savaş... Yaşasın önderimiz Dursun Karataş" Trabzon Yeni Cuma Mahallesi sakinleri 4 Ekim sabahı Devrimci Sol Güçlerin astığı bu pankartla günü karşıladılar. Devrimci Sol Güçler önderliği cesaret, direniş ve savaşla özdeşleştirmişti. Eylemler sürüyordu ve aynı gece saat 22.50'de gazetemizin telexkriterine şu not bırakıldı: "Çağlayan, Ornektepe ve Gürsel mahallelerinde önderimiz Dursun Karataş'ın resminin olduğu ve altında Devrimci Sol yazan afişlemeler yapılmıştır. Aynı bölgede Beşiktaş katliamını kınayan ve şehitlerimizi selamlayan yazılamalar da yapıldı. Eylemleri Devrimci Sol Güçler adına üstleniyoruz. Şehitlerimiz Yaşayor, Devrimci Sol Savaşçıları, Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş..."

Devrimci İşçi Hareketi de Adana'da Emekçiler Caddesi üzerinde yaptırdığı "Şehitler Yolunuzu Aydınlatıyor" yazılamaları ile Dersim, Sivas, Beşiktaş şehitlerini sahiplendi.

İzmir Menemen'de Alağa yolu üzerindeki kavşakta 5 Ekim sabahı asılan pankart da şehitlerimizin yolunda yürüyoruz diyen Devrimci Sol Güçlerin mesajını kitlelere taşıyordu. "Emperyalizme Karşı Bağımsızlık; Faşizme Karşı Demokrasi ve Sömürüye Karşı Sosyalizm İçin önderimizin ve Şehitlerimizin Yolunda Devrime Yürüyoruz" yazılı pankarta bombalı süsü verilmişti.

Aynı gün Diliskelesi, Gebze ve Dancada önderlik için özgürlük ateşleri yakıldı. Devrimci Sol bayrakları asıldı. Bayraklarla beraber asılan dövizlerde "Halkla Bütünleşmiş Önderlik Tutsak Edilemez" gerçeği vardı.

Türkiyeli ve Kürdistanlı 12 örgütten ortak tavır Atina'da Dursun Karataş'a özgürlük: miting yapıldı

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın Fransız emperyalizmi tarafından tutak alınmasına ve tutsaklığı sürerken Fransız emperyalizmine karşı tepkiler de giderek büyüyor. Tepkiler çeşitli eylemlerle dile getirilirken, Atina'da olduğu gibi güçlü dayanışma eylemleri de yapılıyor.

Türkiye ve Kürdistanlı örgütlerden TKP/Kivimci, PSK, LMSF, TDKP, PRK/Rızgari, TKP/ML Hareketi, THKP-C Acilciler, TKP/ML (YDG), TKP/ML, ERNK ve DEVRİMCI SOL'un katılımıyla 30 Eylül akşamı Atina şehir merkezinde bir miting düzenlendi. Saat 18.00'de başlayan miting şehir merkezinde yapılan yürüyüşün ardından Fransız ve Türk konsoloslukları önünde bitirildi. Üç saat süren gösteri boyunca Atina sokakları Türkiye ve Yunanca atılan "Dursun Karataş'a Özgürlük", "Yaşasın Dayanışma, Yaşasın DHKP-C" sloganlarıyla yankılandı.

ganlarıyla yankılandı.

Kitle slogan ve marşlarla geldiği Fransız Konsolosluğu önünde büyük bir Fransız bayrağını yakarken, Dursun Karataş'ın büyük bir portresinin yanında DHKP ve DHKC bayrakları ile Devrimci Sol pankartları vardı. Ayrıca her örgütün kendi pankartı ile katıldığı gösteri uzun sürdü devrimci örgütler arasında yaratılmaya çalışılan dayanışmanın da anlam kazanmasını sağladı. Devrimci bir önderin sahiplenilmesinin görev olduğuna inanarak gösteriye katılan örgütler, "Dursun Karataş'a özgürlük" sloganlarıyla bir saat kadar Fransız Konsolosluğu önünde eylemlerini sürdürdüler.

Bu arada oluşturulan bir heyet, Fransız hükümetine iletmek üzere hazırlanmış bir çağrıyla yaptıkları görüşme sırasında konsolosluk yetkililerine verdiler. Çağrıda "Millîtarist TC devleti dünya halkları ve kamuoyunu

alayla alırcasına, hala yüzüne demokrasî maskesi takarak baskı ve katliam politikalarını sürdürmektedir. Ama ne yazık ki, çeşitli Avrupa ülkeleri TC'nin bu politikalarına destek sunmaktan, prım vermekten geri durmamaktadır." denildikten sonra Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın tutuklanması da "Bilinmelidir ki, halklar bu tavrınızı onaylamayacaktır. Çünkü bu tavrı sömürgecilik ağınnın bekası için öngörülen emperyalist jandarmalık politikasının sonucudur" diye değerlendiril-yordu.

Gösteri daha sonra Türk Konsolosluğu önünde de bir saat kadar devam ettikten sonra gece saat 21.00'de bitirildi. Gösteriye katılan "Hevgirtin" Fransız Konsolosluğuna verilen metne ve dağıtılan ortak bildiriye imza atmamayı tercih etti, 11 örgütün ortak imzasını taşıyan bildiriler ise gösteri boyunca dağıtıldı.

Dünyadan...

Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'ın Fransa'da tutsak edilmesine karşı, Filistin, Hollanda, Fransa, ABD ve Yunanistan'daki pek çok devrimci örgüt, komite ve çeşitli devrimci kuruluşlar tarafından enternasyonal dayanışma örnekleri sergileniyor. Bu örgüt, komite ya da kuruluşlar, Fransa hükümetinin tüm dünya devrimci mücadelesine yönelik bu saldırısını protesto ediyor ve 'Dursun Karataş'a Özgürlük' şairine destek oluyolar.

FRANSA

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Genel Sekreteri Dursun Karataş ile beraberindeki Zerrin Sarı ve Kemal Kaya'ın Fransa'da tutsaklık hallerinin devam etmesi ve Türkiye'ye iade tehdidi altında tutulmaları, Fransız politikacılar tarafından tepkiyle karşılandı. Ekolojistler Konfederasyonu Partisi adıyla örgütlenen Yeşiller ile komünist milletvekillerinden Remy Auchede bu konuda Başbakan Edouard Balladur ile İçişleri Bakanı Pasqua'ya birer mektup yazdılar.

Ekolojistler Konfederasyonu Partisi Ulusal Sözcüsü Yves Crochet, Başbakan Balladur'a yazdığı 24 Eylül tarihli mektupta, Türkiye için "imzalamış olduğu İnsan Hakları Avrupa Anlaşması'nı zevkle hiçe sayan bir ülke" tanımını kullanıyor. Mektup ayrıca bir devletin barışçı yolları kullanırların kimilerini öldürüp, kimilerini de darağaçları ile tehdit etmesi karşısında yapılacak tek şeyin silahları yoluyla seçmek olduğunu belirtiyor. "Fransa, Türk ve Kürt militanları yargılarken, kendini yargıladığını da unutmamalıdır." ise Yves Crochet'in son sözleriydi.

Fransız Komünist Partisi Pas De Calais II. seçim bölgesi milletvekili Remy Auchede ise, İçişleri Bakanı Pasqua'ya seslenirken tavrını daha açık ortaya koydu. Ve 27 Eylül tarihli

mektubunda Dursun Karataş ve arkadaşları için "...bu insanlar zaten ülkelerinde en ağır muamelelere maruz kaldılar. Bu kadar bile temel nitelikli insan haklarına riayet etmemek olan bir rejime karşı hareket etmek için yetilidir. Ülkelerine iade etmek onları ölüme mahkum etmek olacaktır. Fransa, onları sadece ülkelerine geri göndermekle değil, aynı zamanda Türkiye'deki muhalefeti susturmak için onları serbest bırakmakla onurlanacaktır." dedi.

HOLLANDA

Merkezi Hollanda'nın Rotterdam

keninde bulunan, Türkiye ve Hollanda anti-kapitalist ve anti-empyalistlerden oluşan Türkiye İşçi Hareketiyle Dayanışma Komitesi', 3 Ekim 1994 günü Fransa'da tutuklu bulunan Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'a bir mektup gönderdi. "Değerli Dursun Karataş arkadaş! sözleriyle başlayan mektupta, Dursun Karataş'ın Fransız emperyalist burjuvazi tarafından tutuklanması protesto edilirken, "Özgürlüğün ve faşist Türk devletine teslim edilmemesi için yürütülen kampanyayı güçlendirmek için elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalışacağız" denildi.

Mektup, ayrıca Komite'nin Fransa Adalet Bakanlığı'na tutuklamayı pro-

testo eden ve derhal serbest bırakmayı talep eden bir mektup gönderildiği, Dursun Karataş'ın emperyalizme ve faşizme karşı yürüttüğü devrimci mücadelenin enternasyonalist bir ruhla desteklendiği de belirtildi.

ORTADOĞU

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) yayın organı El-Hedef dergisinin 2 Ekim 1994 tarihli 1202. sayısında "Dursun Karataş'a Özgürlük" başlığıyla yer alan haberde Devrimci Sol Ortadoğu Temsilciliği'nin Fransa hükümetinden Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'ı derhal

serbest bırakmasını isteyen bir bildiri yayınladığından ve bildirinin içeriğinden söz edildi.

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Genel Komutanlık örgütünün yayın organı İlamam dergisinin 30 Eylül-6 Ekim 1994 tarihli 2254. sayısında ise, "Devrimci Sol, önderinin serbest bırakmasını istiyor" başlığıyla verilen haberde, Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'ın Fransa hükümeti tarafından tutuklanmasından söz edilerek "(...)Jörgüt 1990-1991 yılları arasında ikinci Körfez savaşı esnasında Amerikan, İngiliz ve Fransız hedeflerine karşı Türkiye'de bir dizi eylem gerçekleştirmişti." denildi.

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ

ABD'de Workers World Partynin (İşçilerin Dünyası Partisi) yayın organı Workers Vvorld adı haftalık derginin 22 Eylül 1994 tarihli 38. sayısında Türkiye önder Dursun Karataş Fransa'nın sınırışı tehdidiyle karşı karşıya başlığıyla verdiği haberinde "Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'ın yaşamının korunması için alı uluslararası desteğe ihtiyaç olduğundan söz edildi. "Dursun Karataş'ın CIA destekli 12 Eylül askeri cuntası tarafından 1980'de tutuklandığı, dokuz yıl boyunca cezaevinde baskılarla, işkencilerle karşılaştığı ve 1989 yılında cezaevinden kaçtığı" belirtilen haber-yorum yazısında, "Türkiye şimdi bir 'demokrasice sahip olduğu iddiasına rağmen, Ankara rejimi Kürt halkına olduğu gibi Türkiye emicilerine karşı hâlen faşist taktikler kullanıyor" ifadesi yer aldı.

"Son birkaç yılda düznelerce Devrimci Sol üyesinin ölüm eklepleri tarafından katledildiği, Devrimci Sol Merkez Komite üyesi ve Dursun Karataş'ın eşi olan Sabahat Karataş'ın da 17 Nisan 1992'de öldürüldüğü" belirtilen haberde "Dursun Karataş Türk devletinin eke verilirse, kesinlikle onları aynı akıbeti paylaşacaktır" denildi.

Haberde Dursun Karataş'ın Türkiye'ye iade edilmemesinin Fransız hükümetinden istenmesi ve protestolar için Washington'daki Fransız elçiliğinin adresi de veriliyordu.

Bazı "Yön"ler insanın ayağını yerden kesebilir

"Karataş'ı İade Edin"

Bunu söyleyen "YÖN" adlı haftalık bir dergi. Solcu geçinen bu derginin "Genco Dönmez" imzasıyla yayınladığı iki sayfalık yazı "Açıkıyoruz: Dursun Karataş'ın suç dosyası" başlığıyla kapaktan veriliyor. "Hizmetler sanık polislin beşinci kolu, 2 Ekim '94 tarihli sayılarında "ele geçirildikleri" (!) "suç dosyası'nı açıklıyor, Dursun Karataş'ın iade edilmesini istiyorlar.

Yazar Genco Dönmez belli ki bu işi bildiğini göstermek istemiş. Bunun için daha kısa parantezlerle dolmuş yıllara uzayan, 16 yıl önce DY "önderlerinin Devrimci Sol'u küçümseyip karalamak için kullandıkları" "askıcılar" yakıştırmasıyla başlamış yazısına. Genco Dönmez Sinan Kukuna birlikte şehit düşen Şadan ve Arif Öngel MK üyeleri diye yazarak Devrimci Sol hakkındaki derin(!) bilgisini ortaya koyduktan sonra, 13 Eylül darbesini 17 Nisan'dan önceye(!) alıp, Sinan Kukul'u "iki kez" çatışmada ölü olarak ele geçirmeyi de başarmış.

Doğrusunu söylemek gerekirse kim-

se bu kadını başaramamıştı. Ee, ne de olsa serde solculuk, meşrepte yalculuk var... Yalnız şu "emniyetin hazırladığı" suç dosyasını" YÖN ele geçirdi" sözleri biraz abartılı olmuyor mu? Öyle ya, yazdıklarınızdan polis bu dosyayı kilitli kasalarda saklıyordu da siz "hızlı gazetecilik" marifetiyle ele geçirdiniz gibi anlaşıyor. Sakın Gayrettepe'ye operasyon yapmış olmasınız. Belki dosyanın üzerinde "çok gizli" gibi bir damga falan vardı da heyecandan görmediniz. Bir düşünün, sakın başınız belaya girmesin!

Durun, durun... Boşuna zorlamayın kendinizi. Biraz aklınız olsa zaten bunları yazmazdınız. Bugüne kadar yüzlerce kez yazılıp-çizilmiş şeyleri alt alta sıralayıp "dosyayı ele geçirdik" eleğindiğinizi ve bildiğinizi göstermek isterken cahilliğinizi ortaya koyduğunuzla göre siz aptallığınızın da farkında değilsiniz. Sıraladığınız "suçlara gelince; şöyle bir göz atın... İşkenceciler, kontrgerilla şefleri, faşist çete başları, tıraflılar, polis ajanları, darbeci hanlar...

Görüyorsunuz değil mi, bunların pek

çoğu fazla akıllı değildi. Halk düşmanlığı, devrim düşmanlığı yapmakta ısrar ettiler. Uyarılara kulak asmadılar, halka ve devrimcilere sakırmayı marifet sandılar. Yanıldılar...

Siz şimdi bunları için Fransız emperyalistlerine seslenip, "Karataş'ı iade edin" diyorsunuz. Söyleyin, çok mu istiyorsunuz Karataş'ın iade edilmesini. Sen! Genco Dönmez efendi çok mu istiyorsun. Devam et öyleyse! Bugüne kadar öddüye alınmayı başaramadın, böyle gödersen başaracaksın! Peki "YÖN" bu yönde gitmeye devam edecek mı? Buyrun karar verin, aptal da olmanız karar hakkınız var.

Eğer halka, devrimcilere düşmanlıkta karar kılarınsanız, halk kurtuluş savaşlarına külfetmeye, hakaretler yağdırmaya

devam edeceksiniz demektir. Bu aptallığınızın doymadığının bir işareti olmakla kalsa belki devam edersiniz. Ancak o kadarla kalmaz, her karar bir karşı karar zorunlu kılar. Siz en iyisi "ele geçirildiğinizi"(!) dosyaya bir daha bakın ve aklınızı başınıza toplayın, "YÖN"ünüzü şaşırmamaya gayret edin. Bazı "yönler" insanın ayağını yerden kesebilir!

Suç işliyorsunuz... Devrimciler karşı işlenmiş hiçbir suç cezasız kalmaz.

Brüksel'de gece

Devrimciler inatlıdır, zorlukları aşmasını bilirler. Hiçbir engel onların kararlılıklarının önüne geçemez, onları durduramaz. 1 Ekim 1994 Cumartesi günü Belçika'nın başkenti Brüksel'de yapılan "Gelin Canlar Bir Olalım, Kurtuluş Halayına Duralım Geces" de böyle bir kararlılığın, inatlılığın, engeller karşısında vazgeçmemenin bir göstergesiydi. 24 Eylül gününde Almanya'nın Köln şehrinde yapılması planlanan gece Alman devletinin yasasıyla karşılaştı. Onlara göre geceyi düzenleyenler teröristti. Geceye katılacak olan Grup Yorum "potansiyel suçlu"ydı. Gecenin gerçekleşmesi için destek veren Yeşiller Partisi'nden bir milletvekili de onlara göre "terörist"ti. Gecenin yasaklanması için öne sürülen gerekçeler Alman emperyalizmini kendi hukukunu çiğneyecek noktaya getiriyordu. Daha önce, 1993 yılında Bremen'de, 1994 Mayıs'ında ise Wuppertal'da engellenen gecelere şimdi de Köln eklenmişti.

Brüksel'de yapılan gecenin bir başka anlamı daha vardı. Fransa, İsviçre, Avusturya, Hollanda ve İngiltere'den, yüzlerce, binlerce kilometre uzaktan gelen izleyiciler sürpriz bir haber bekliyordu. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi, 16 yıllık mücadele tarihinde Türkiye devrimine yok edilemez gelenekler ve değerler bırakan Devrimci Sol artık partileşmiş DHKP-C'adi almıştı. Alkışlar ve zafer sloganlarıyla karşılandı bu haber.

Gece Grup Yorum'la başladı. Grup Yorum devrim şehitleri için yapılan saygı dönüşünü "Dersim Dağları" isimli türküsüyle bütünleştirdi. Kulaklar müzikte, gözlerse sahne arkasındaki diyaferdesin-deydi. Şafak söken dağları görüntüleyen diadın sonra nöbet tutan iki gerilla diktilerdi izleyicinin karşısına. Büyüleyici bir anın içindeydi salon. Gerillalar mıydı türküyü söyleyen, yoksa Yorumcular mıydı şafak sökerken nöbete duran? Alkışlar, alkışlar bozulur muydu bu güzellik. Evet, alkışlar türkünün sonuna bırakıldı. Bu süre içinde kıpır kıpırdı her şey. Bir silahlarını temizlediler, bir yemek yaptılar, bir sigaranın dumanı yükseldi gökyüzüne, gülüşmediler sonra bir çocuğun sevinçliye, uzaklara bakan gözlerinde sosyalizmin zaferi.

Ve sonra özgürlük dedi Grup Yorum, Dursun Karataş'a özgürlük! "Özgürlük! Özgürlük! Özgürlük!"

Dağlara yazacağız adını. Toprağa, duvara, pencerele, kapılara, hapisanelere, işkence odalarına, darağaçına "Sevdamızdır bizim, her karışa yazacağız adını. Nakış nakış işleyeceğiz yarattığımız umudu, Özgürlük! Özgürlük! Özgürlük!" Sunucunun konuşmasıyla tamamlandı Grup Yorum'un türküsü. Bir çağrıydı bu, "Siz de kendinizi bütünleştirin, omuz verin ülkemizin kalabalığına" diyordu. "Kardeşim, kızmam, anam, babam, yoldaşım; işte tohum, işte tarla. Al yarın, koy yanına yaranlarımızın, Ofkemizi, ofkenle çoğalt. Sen de katıl bu kavgaya. Sizinle büyüyecek bu kavgaya."

Ardından Gani Nar çağrıldı sahneye. Çalışmalarını M KM İstanbul Şubesi'nde sürdüren Ozan Gani Nar, Kürt halkının geleneksel giysileriyle geldi sahneye. "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganıyla karşıladı izleyici onu.

Evet, halklar kardeşler ve faşizmin, emperyalizmin oyunları bu kardeşliği bozamaz. Aynı isyanı yükselttiler aynı zamanlarda, aynı yerlerde olsalar bile. Dünyanın neresinde olursa olsun bir emekçi, ezilen, sömürülen bir insan kardeşler bize... Yunan Çocuk Folklor Ekibi bu kardeşliği yansıttı oyunları boyunca. İzleyiciler "Hoch die Internationale Solidarität (Yaşasın Enternasyonal Dayanışma)" sloganlarıyla, folklor ekibi ise "Ülkenizde

Duygular alkışlara yüklendi, coşku sloganlara... Ve ateşi körlüklenmiş kavganın türkülerine. DHKP-C'nin doğuşu selamlandı.

çası olduğunu vurguluyordu.

"Önderimiz... Seninleyiz, bizimlesin. Sırtladık bugünü seninle, seninle varacağız yarın. Yorulmuyoruz, yorulmayacağız da. Sen rahat ol, senden öğrendiklerimizle büyüteceğiz kavgayı."

Yazar Havatı Azim Eyfel Kulesi ile simgeleştirdiği emperyalizme duyduğu öfkayı "Alacağın Olsun Eyfel Kulesi" adlı öyküsünü okuyarak dile getirdi.

Çocuklar... Küçük elleriyle tutmuşlardı kavganın bir ucundan. Sevcan Çocuk Korosunun tüm sevecenliğiyle söylediği türküler geleceğe duyulan özlemi simgeliyordu. Halkların devrimcilerin enternasyonal dayanışması Belçika Emek Partisi Başkanı Ludo Martens'in sözleriyle bir kez daha anlam kazandı. BEP de DHKP-C'ye önderi selamlıyordu. Konuşmasında

sunları söyledi: "Belçika Emek Partisi, DHKP-C'ni taşıyan DHKP-C'nin çıkışını selamlıyor. BEP, DHKP-C'nin yaratılmasında Dursun rolünün bilincindedir."

yürüttüğünüz kavgaya, buradan küçük bir katkı bulumak bizi sevindirir. Mücadelenizin başarıya ulaşması dileğiyle..." mesajıyla halklar arası dayanışmanın ve kardeşliğin etkileyici bir örneğini yaratıyor.

Sahneye gelen Dortmund Halk Oyunları Ekibi Adıyaman ve Bitlis yöresinden oynadıkları oyunlarla Kürt halkının geleneklerini, yaşamını taşıdı.

Gecede parti ve önderlik vardı. Salona asılan pankartlar, atılan sloganlar ve yapılan konuşmalar önderliğin, halklarımızın koparılamaz bir par-

Partimiz tüm gücüyle Paris'teki Le San-te Cezaevi'nde bulunan Dursun Karataş'ın özgürlüğü ile ilgili başlatılan enternasyonal kampanyanın yanındadır.

Türkiye'de ve Belçika'da aynı düşmanlara karşı mücadele ediyoruz. Emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm için YAŞASIN DEVRİMCİLERİN ANTI-EMPERYALİST DAYANIŞMASI."

Grup Yorum tiliillerle başladığı programının ikinci yarısına. Özlemin, Güneşin, Hüseyin'in Kirazlı'dan başlayan, sonra Bağcılar'a, oradan tüm

se, köylüye, aydınla vatan... Vaktidir direnmenin, vaktidir sımıd." Evet, tüm gece boyunca vatan sevgisi ve özgürlüğüne duyulan hasretti dağa dağla yayılan. Sloganlar, pankartlar, türküler, marşlar, öyküler ve şiirler, çekilen halaylar bu hasretin ve umudun dile getirilişiydi. İnancılarını kanlarıyla duvara işleyenlere, bayrağımızı ülkenin dört bir yanında dalgalandıranlara, sa-

vaşçılara, şehitlere gönderilen her bir selam, vatan sevgisi ve bilinçle donanmış yüreklerin sevdasıyla yüklüydü. Gece sonunda, gelecek güzel günlere partiyile birlikte bir adım daha yakınlaşmanın heyecanı ve gururu vardı. Son bir kez daha halaya durdu izleyiciler. Bir kez daha selamladılar partiyi, cepheyi ve önderi...

Geceye mesajlardan...

Gece Tertip Komitesi'ne; Önderimiz Mahir Çayan'dan Dursun Karataş'a, THKP-C'den DHKP-C'ye uzanan şanlı tarihimize şehitlerimizle birlikte selamlıyor, önderimizin gösterdiği yolda "Kurtuluş Kader Savaş" sianına yeni zaferler ekleyerek devrim yürüyüşümüzde devam edeceğimize and kıyınız. Yaşasın DHKP-C! Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş! Öndere Selam Savaş Devam! Stuttgart Devrimci Sol Güçler

Mücademizin yeni bir aşamasının gururuyla vatan topraklarımızın her köşesinden yankılanan sesimizde gecenizi selamlıyoruz. Sosyalizme inançsızlığın yayıldığı bir dönemde "Dünyayı bir kez de Türkiye'den sarsacağız" inancını duvarlara kanlarıyla yazan şehitlerimiz, öngörüsü, kararlı çizgisiyle, önderimizde bugün daha güçlüyüz.

Artık saygılarımız DHKP-C'nin çağrısıyla donanacaktır. Ne hapislerle, ne işkencelerle şehitlerimizin devrim, parti-cephe çağrılarını engelleyemeyecek. Değerli önderimizi ve DHKP-C'yi sevgi, saygı ve mücademizin coşkusıyla selamlıyoruz.

Mücadale gazetesi

Su anda sloganlarımızda, halaylarımızda bir araya gelen siz binlerce yürekli, önderimizde, savaşımızda ve partimizde birlikte atığınızı biliyoruz. 16 yıllık tarihimize önderliğin, zaferlerimizin, sosyalizme inancımızın tarihidir. Bu tarih bugünkü adı DHKP-C'dir.

Önderliğimiz tarihin her anında şehitlerle, zaferlerle hiçbir sarsıntıdan yılmayan bir savaş çizgisinde sınırsız bir önderlik. Ne olursun, ne kontrolden çıkarsın, ne de emperyalizmi başaramaz. Çünkü kanla yazılan tarih silinmez. Türkiye ve dünya halklarına devrim sözü verdik. Dünya biliyor ki, bu sözümüzü bedelleri ne olursa olsun yerine getireceğiz. Hepinizi ve önderimizi, partimizi, cephemizi, kahraman şehitlerimizin coşkusıyla selamlıyoruz ve tekrar haykırıyoruz.

Yaşasın DHKP-C!

Sağmalcılar Devrimci Sol Tutsaktan

Halkın Hukuk Bürosu avukatlarının başlattığı açlık grevi sürüyor

Halkın Hukuk Bürosu avukatları, devrimcileri ve halkı savunmak için kararı bir tutum ve direniş tavrı ortaya koydular.

Ankara Halkın Hukuk Bürosu'nun 27 Eylül günü polis tarafından basılarak Av. Murat Demir, Av. A. Düzgün Yüksel ve büroda bulunan üç kişinin keyfi bir şekilde gözaltına alınmasını protesto eden İstanbul Halkın Hukuk Bürosu avukatlarının 28 Eylül'de İstanbul Barosu'nda başlattıkları açlık grevi 5 Ekim günü sona erdi. Aynı gün, Ankara Halkın Hukuk Bürosu avukatları açlık grevine başladılar.

Çeşitli kurumlar tarafından destek zi-yaretinde bulunan avukatların eylemlerine cezaevlerinden ve kurumlardan da destek mesajları gönderildi.

Devrimci Sol Tutsakları: "Halkın Hukuk Bürosu Avukatları Serbest Bırakılsın"

Yozgat Cezaev'inde bulunan Devrimci Sol tutsakları daha önce de pek çok kez gözaltına alınıp işkencelerden geçirilen avukatların bir komployla karşı karşıya olduklarını belirttiler. Tutsaklar avukatların derhal serbest bırakılmasını isterken, kamuoyunu bu saldırılar karşısında dayanışmaya çağırdılar.

Ankara Merkez Kapalı Cezaev'inde bulunan Devrimci Sol tutsakları ise, bu saldırıyı protesto ederek, gözaltına alınan avukatlar serbest bırakılıncaya kadar açlık grevini sürdüreceklerini açıkladılar.

Çağdaş Hukukçular Demegi: "Avukatların Savunma Hakları Engellenemez"

Ankara Halkın Hukuk Bürosu avukatlarının müvekkilleri olan Dursun Karataş ve Zerin San ile ilgili savunma dosyasını Fransız Elçiliği'ne vermek üzereyken gözaltına alınmalarını savunma haklarının engellenmesi olarak değerlendiren Çağdaş Hukukçular Demegi üyeleri, avukatların derhal serbest bırakılmasını istedi.

İstanbul Halkın Hukuk Bürosu Avukatları Açlık Grevini Bitirdi
İstanbul Barosu'nda açlık grevi yapan Halkın Hukuk Bürosu avukatları, eylemlerinin kamuoyunu gözaltılar konusunda duyarlı hale getirmek noktasında belli ölçüde amaçna ulaştığı için sona erdirdiğini açıklayarak "Biz duruşma salonlarına hapsedilmek için çaba sarf eden anlayışa, halkın olduğu her yerde biz varız diyoruz" dediler.

Nöbeti Ankara Halkın Hukuk Bürosu Devraldı

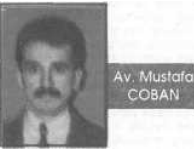
Ankara Halkın Hukuk Bürosu avukatları ise 5 Ekim günü yaptıkları açıklamada gözaltına alınan Av. Murat Demir ve Av. A. Düzgün Yüksel'in yoğun işkence altında olduklarını belirterek sağlıklarının değiştiğini söylediler.

IHD, İHY, TBİ, TBMM İnsan Hakları Komisyonu, Adalet Bakanlığı, İşçiler Bakanlığı, İnsan Hakları Bakanlığı, Uluslararası Af Örgütü, Uluslararası Çağdaş Avukatlar Grubu, Sınır Tanımayan Avukatlar Grubu, Ankara Barosu, İstanbul Barosu ve çeşitli milletvekilleri ile tüm kurum ve kuruluşlara yaptıkları başvuru- ları bir sonuç vermediğini söyleyen Halkın Hukuk Bürosu avukatları, tutuklu aileleri ve günlük açlık grevine başladıklarını açıkladılar.

"Dosyaları Her Koşul Altında Gereklî Yerlere İletceğiz"

İstanbul Halkın Hukuk Bürosu Avukatlarından Mustafa Çoban sordüğümüz so- rulara şu karşılıklandı verdi:

Mücadele: Başlatmış olduğunuz açlık grevinin amacı nedir? Bugüne kadar açlık grevinin dışında hangi girişimlerde bulunduunuz?

Av. Mustafa Çoban: Son süreçte gerek Necdet Menzlin yaptığı açıklamalar- da olsun, gerekse polis kaynaklı çıkan gazete haberlerinde olsun Halkın Hukuk Bürosu avukatları açık hedef haline geldi- rildi. Son olarak da Av. Murat Demir ve Avukat Ahmet Düzgün Yüksel gözaltına alındılar.

Hukuk bürosuna yapılan baskının ve avukat arkadaşlarımızın gözaltına alınmalarının asıl nedeni, Türkiye'deki insan hakları ihallerini de kapsayan ve Dursun Karataş'ın bir noktada ifade edilemeyece- ğünü kanıtlayan bu dosyanın elçiliğe ve

kamuoyuna açıklanmasını engellemektir. Şuna dikkatleri çekmek gerekir. Hukuk bürosuna baskın düzenlendiği ve savun- ma dosyalarına el konulduğu gün hükü- met 50 sayfalık bir "suç dosyası"yla Dur- sun Karataş'ın iadesini istedi. Hazırlaya- bildikleri suç dosyası sadece 50 sayfa- lıktı, oysa buna karşılık bizim hazırladığ- ımız müvekkilimize yönelik insan hakları ihallerini de içeren savunma dosyası 2500 sayfalıydı ve Türkiye geçişini tama- men gözler önüne seriyordu.

Son süreçte devrimci demokrat avu- katlara yönelik saldırılar hiç durmuyor. 30 Eylül günü Beşiktaş Katliamı sonrasında inceleme yapmak üzere giden heyette bulunan 4 avukat gözaltına alındı. Aynı gün Mersin'de keyfi bir şekilde Av. Rıza Dinç gözaltına alındı. Beşiktaş şehitleri- den Fuat Erdoğan'ın ailesini 2 Ekim günü ziyarete giden Denizli İHD Şubesi Baş-kanı Huriye Çoban gözaltına alındı, işte biz bu pervasız saldırılara dur demek ve Ankara Halkın Hukuk Bürosu avukatları- na yönelik saldırıyı protesto etmek için açlık grevine başladık.

Eylemimiz sadece açlık greviyle sınırlı kalmadı. Uluslararası platformlara başvuru- larında olduk. Uluslararası Af Örgütü acil eylem kararı aldı. İstanbul Barosu'na Ankara Barosu'na, başvurularda bulunduk. Adalet Bakanlığı ile görüştük. Avu- katlarla birlikte gözaltına alınan iki kişinin anlatımları doğrultusunda İnsan Hakları Demeghi'ne başvurularda olduk. An- kara Barosu Başkanının Nurettin Demiral ile görüşmeleri bir sonuç vermedi.

Mücadele: Avukatların gözaltına alın- ması ve başlatmış olduğunuz açlık grevi ile ilgili olarak diğer avukatların, Baronun ve Çağdaş Hukukçular Demeghi'nin girişimleri ve tutumları ne oldu?

Av. M.Çoban: Baroya bu konu üzeri- ne görüşmek için geldikçe Baro eylem- i onaylamadığını belirtti. Fakat buna rağmen buradaki eylemimizi engellemek için fiili bir girişimde bulunmadılar. Geli- nen bu aşamada ise el konulan dosyala- rımızın Fransız Konsolosluluğuna iletilmesi için girişimlerde olduk. Bizim eylem- imizi ise yapılabilecek en üst boyutta eylem olarak değerlendiriyorlar. Ve bizim bunun üzerinde yapacak bir şeyimiz yok diyorlar. Bunun yanında Barolar Birliği Başkanı Önder Sav gözaltındaki avukat- larla görüşmek için Barolar Birliği nez- dinde girişimlerde bulundu.

IHD'iler ve ÇHD'iler açlık grevimizi destekleyen ve avukatların gözaltına alınmalarını protesto eden açıklamalar yayınlayarak destek ziyaretlerinde bulundular.

Mücadele: Basının eyleminize yakla- şımı nasıldı?

Av. M.Çoban: Genel olarak hepsinde bir ilgisizlik var. Yazarların pek çoğu ise tamamen polis kaynaklı ve çarpıtılmış haberler yayınlıyorlar.

Sonuç olarak şunu belirtmek istiyoruz. Devrimcilerin davalarına girmemizi ve halktan yana hukuk yapmamızı engelle- yemeyecekler. Bunu pratiğimizle kanıtla- yacağız. Şunu da belirtmek istiyoruz. Mü- vekkilimiz hakkında hazırladığımız sa- vunma dosyasını Fransız Elçiliği'ne ile- tmemizi engelleyemeyecekler. Biz bu dosyaları her koşul altında tüm engelle- me çabalarına rağmen gerekli yerlere ile- ticeğiz...

Diyarbakır zindanı kan içinde

Diyarbakır Cezaevinde siyasal tutsaklara saldırı: 2 ölü, 20 si ağır 120 tutsak yaralı.

4 Ekim'de bir tutsağın işkenceye gö- türülmek istemesi üzerine başlayan gerginlik, özel tim, jandarma ve gardi- yanların saldırısına dönüştü. Gaz ve gözyaşartıcı bombalar kullanan devlet güçleri, kalas ve coplarla tutsaklara sal- dırdılar. Koğuşlarda yangın çıktığı ve silah seslerinin duyulduğu açıklandı.

Yaralanan tutsaklardan 72 kişi Di- yarbakır Devlet Hastanesi'ne kaldırılarak tedavi altına alındı. Hastane yetkililerinin tutsaklar hakkında bilgi vermesi yasaklanırken, tutsakların tedavisinin sürdürüldüğü bölümler tamamen boşaldı. Yoğun saldırılardan sonra yaklaşık 300 siyasi tutuklu geniş polis denetiminde Gaziantep Cezaevi'ne sevk edildi.

Diyarbakır Cezaev'inde yaşanan sal- dırılan protesto eden Bayrampaşa Ce- zaev'inde bulunan Devrimci Sol tutsakları bir basın açıklaması yaptılar. Yapılan açıklamada "1...izler tutsakları teslim almaya çalışan 12 Eylül cuntacılarının uygulamaları, devrimci onur, devrimci inançla yorulmuş olan siyasi tutsakların inide duvarına çarparak yerli bir oldu... Ve unutulmamalı ki, tutsakın baskı ve işkenceyle sindirerek teslim alma politikalarının mimarı ve uygulayıcıları olan Dursun Akşenler, Niyazi Fikret Aygünler, Esat Oktay Yıldırım'lar, Nural Uçum'unlar tutsaklara yapılan saldırıların yasal kılıfını hazırlayan Mehmet Topçular işledikleri suçların bedelini ödediler. Sizler de yaptıkları-nı-muzun bedelini ödemeye hazır olun" denildi. Bayrampaşa Cezaev'inde bulunan diğer tutsaklarla birlikte 6 Ekim günü sabah ve akşam olmak sayımı verilemeyeceği açıklandı.

Konya Cezaev'inde bulunan Devrimci Sol tutsakları, başta Konya Cezaev'inde yaşanan hak gasplarını ve Türkiye genelinde yaşanan baskınlar protesto etmek için 3 Ekim'de açlık grevine başladılar, PKK ve TKP/ML tutsakları da 5 Eylül'de açlık grevine başladılar.

İşkenceci askere ceza

Sağmalcılar Cezaev'inde bulunan Devrimci Sol tutsakları 4 Ekim günü İs- tanbul Adliyesi'nde duruşmaya getiril- diklerinde koridorda bekleyen tutsaklara askerler sözle satıştılar. Askerlerden biri- si "Ben bunlara nasıl işkence yapıla- cım bilirim" diyerek tutsakları tahrik et- meye çalıştı. Duruşma bittikten sonra ise tutsaklar cezaevine götürüldüler. Tutsak- lar, kapı altı denilen bölime geldiklerin- de, iki astsubaya "Sizce herhangi bir şey yapmıyacağız, siz şöyle bir köşede otu- run" dedikten sonra adliyeve kendilerini satılan askeri döverek cezalandırıldılar.

Bu sırada dışardan takviye asker ve subay gelmesi üzerine tutsaklar da arka- daşlarını çağırdılar. Askerlerle beraber tutsaklara saldırıan yüzbaşı da tutsaklardan aynı şekilde karşılık gördü. Devrimci Sol tutsakların bazıları ise haffif şekilde yaralandı. Bu gelişmelerin hemen ardından, cezaevi yetkilileri bir daha böyle bir şeyin olmayacağını belirterek tutsaklardan özür dilediler.

"Üzerinde yaşadığımız bu topraklarda yüzyıllardır süren sömürü çarkını kırmak için,

Vatanımızı özgürleştirmek, insanlık onurunu korumak, namusumuz ve şerefimizle yaşamak için, Emperyalist sömürgeci zalimlerin vahşeti altında inleyen Türkiye'den bu yaşı dünyayı bir kez daha sarsmak için... savşıyoruz."

Uzun bir yoldan geliyoruz. Ve daha uzun bir yolumuz var. Engelbeli, dolambaçlı ve sarp. Ama hedef her gün biraz daha yakınımda geliyor. Çünkü savşıyoruz... Her şey, herkese rağmen savşma kararlığını taşıyoruz.

Özvenile, cesaretle, bedeller ödenecek sürdürülen bu savaş halkın savışıdır. Örgütlü örgütsüz, silahlı silahsız on yıllardır süren bu savaş oligarşiye karşı halkın kendi iktidarını kurma savışıdır. Çünkü ülkenizin baş gelişki buradadır. Kimdir halk ülkemizde? Düzen ne veriyor onlara? Devrimler ne vaat ediyor? Ve halk, hangi noktada çatışıyor düzenle? Düzenlen ne istiyor?

Engelin "Bir üreticiler sınıfı olmadan toplum var olmaz." derken kastettiği üreten ve yaratanları onlar. Üreten ve üreticilerden yararlanmayan...

"Halk", ülkemizde de, cumhuriyet tarihinden bu yana "refahı yaşamamış, hep yoksulluğun sınırında dolanmış ve çoğu zaman da oradan aşağıya yuvarlanmış işçiler, işsizler, köylüler, esnaf vb. sınıf ve katmanları anılır. Hâdislerle, devletle bütünleşmiş üç-beşinin dışında doktorundan avukatına, mühendisten memuruna kadar küçük burjuvazi de bu kavram içinde yer alır.

Tekelabından buzdolabına, çarıkta iskarpine, divandan çeykellere geçmiş, televizyonlar, otomatik ütüler alınmış ama emekçinin üzerindeki sömürü bir parça olsun azalmamıştır. Düzen "Verdinin" fazlasını çıkarmıştır halktan.

"35 saat mücadelesi" vermiyor ülkemizdeki işçiler. Milyonlarca işsiz iş istiyor her şeyden önce. Çalışansa emeğinin karşılığını istiyor. Sesi yeterince güçlü değil belki, ama bu ülkenin yoksul köylüsünün toprak talebi var, küçük üreticisi devletin, tefeci tüccarın elinde oyuncak olmak istemiyor. Memur sendika istiyor, grev, toplu sözleşme hakkı istiyor.

Her gün şu ya da bu biçimde, devlet dairesinde, karakolda, alışveriş için gittiği pazarda, markette, okulda, yaşadığı, tank olduğu aşışanmanın son bulmasını istiyor.

Bu ülkenin güzellikleri, zenginlikleri çalmış onlardır.

Bu ülkenin insanının düşünmesi yasak.

Bu ülkenin insanının kendi ulusal kimliğine sahip çıkması yasak.

Gelişiler yığınla ve derin. Mücadele etmek, direnmek için yığınlarca neden var.

Devrimci Sol işte bunlar için savşan bir halk harekettir.

Devrimci Sol, emekçilerin günlük yaşamında karşı karşıya olduğu sorunlardan iktidar sorununa kadar bu talepleri açığa çıkaran ve bu talepler için savşan, savşıran bir güçtür. Devrimci Sol bu talepleri elde etmenin yolunu, çözümünü göstermiştir emekçi halka. Savaşı bunun içindir.

Yeni başlamadı kuşkusuz bu savaş. Türkiye halklarının gerçek kurtuluş savaşı 1970'lerde THKP-C'yle başladı.

THKP-C Türkiye halkları açısından reformist, revizyonist önderliklerin, örgütsüzlüğün sonu ve devrimci bir sava-

şın, halkın kendi egemenliğine giden gerçek bir iktidar savaşının başlangıcıydı.

Bağımsızlık, özgürlük isteniyorsa silah elde savşılacaktı. Bunun netleştirilmesiydi THKP-C.

Bu savaş 72'de kesintiye uğradı. Ama Türkiye devriminin yolu netti artık. Savşma kararı ve savaşın biçimi netti. Bir kez başlamış savaş.

Bir kez tohum düşmüştü toprağa.

GENÇ BİR POTANSİYEL DAVAYI SAHİPLENİYOR: "YOLUMUZ ÇAY ANLARIN YOLUDUR"

Fiziki bir yeniliği vardı ortada. Ama ondan daha büyük bir Parti-Cephe potansiyeli de oluşmuştu. Gençlik sahip çıkıyordu Parti-Cephe mirasına.

12 Mart cuntası sonrasında da oligarşi saldırılarını durdurmuş değildi. Ek olarak sivil faşistler de devreye sokuluyordu. Süreci örgütlü olarak göğüsleyebilmek, saldırılara karşı koyarak sahip olunan örgütlülükleri mücadele içerisinde adım adım büyütürken halk savaşı çizgisini hayata geçirmek, her gün biraz da-

kündü. Alanda direnen, örgütlü davranan DEV-GENÇ'iler vardı. Lafızda çok keskin ve birbirleriyle kavga etmekle uşa olan bu solun, düşman saldırısı karşısında kendine güvensiz, halka inançsız olduğu görülmüştü.

78'e evrilirken, solun kendi kaosu içinde yaşadığı ve iradilğin, müdahalenin pek solun gündeminde olmadığı bu süreçte baskı ve terör de süratle tımanmaktaydı. Bu yanıyla devrimler içinde bulundukları örgütsüz durumu aşmak, yeni bir perspektifle silahlı savaşa göre örgütlenmek, kendiligidencisi, yasalıcı Devrimci Yol çizgisini terk etmek ve toptardan temizlemek zorundaydılar. Devrimci Yol'un oyalamacılığı THKP-C'nin gerçek izleyicilerine, devrimcilere zaman kaybettirmişti. Şimdi baskı koşullarında ve Devrimci Yol tasfiyeciliğinin çeşitli etkilerini taşıyarak, ama onlarla mücadele ederek, örgütlenerek, savşarak devrimin her türlü sorununu göğüsleyebilecek ve koşullar ne olursa olsun sağa-sola savrulmamacak bir örgütlenmenin adımlarını atılmıyordu.

Yeni bir örgütlenme geniş bir katılım-lıkla başarılabildi. Kendi kadrolarına

meye iradi müdahalede bulunmak vardı. Sivil ve resmi faşist teröre karşı mücadele yükseltmek faşist terörü etkisiz kılmak, oligarşinin halkı teslim alma oyununu bozma tespiti, devrimci hareketin örgütlü olduğu hemen her yerde hayata geçirilmeye çalışıldı.

Genç kadrolar, Parti Cephe militanlar, o güne kadar sürdürgeledikleri anti-faşist, anti-emperyalist, anti-oligarşik eylemlerini Devrimci Sol çatısı altında daha bir üst düzeye çıkarttılar. Gültepe baskını faşist teröre karşı mücadelede bu kesitin köşe taşlarından biriydi. 25 kişilik bir savşıcı birliğiyle Gültepe merkezinin basılıp, karşı-devrimcilerin cezalandırılması, düşman odaklarının tahrip edilmesi Devrimci Sol geçişinin ne olduğu mesajını veren güçlü bir eylemdi.

Oligarşi devrimci hareketin "önemli üzerinde durulması gereken bir örgüt" olduğu tespiti yapıyor. Devrimci Yol ise hezeyan halinde soldanaktan vazgeçmiyordu. Bir noktada oportünist kesimin de Devrimci Yol'un devrimci hareketi siyasi arenadan tecrit etme çabalarına ortak olduğu görüldü. Savşırtıcı değildi. Oportünizmin THKP-C düşmanlığı ve

Yaşasın önderimiz Yaşasın partimiz-c Yaşasın halk kurtul

ha yakınlığını hissettiriyordu.

Genç insanlar bu yakınlığı ilklerine kadar hissederken, THKP-C adına ah-kam kesen içerdin çıkmış eskilerin pek acelesi yoktu. Ama eskilerin tüm oyalayıcı tavırlarına karşın gençlik kendiligidenciden de olsa bir yandan mücadeleyi omuzlamıştı bile.

"77'lere doğru, sivil ve resmi faşist güçlerin saldırılarını boyutlanarak sürerken, oligarşinin sıkıyönetimli ve cuntalı bir döneme doğru gidişi de görülmüyordu. Bu kesitle THKP-C potansiyelinin büyük ölçüde içinde yer aldığı Devrimci Yol ise giderek artan ve artacağı açıkça görülen saldırıları göğüsleyebilecek örgütlenmelerden, dahası böyle bir durumda nasıl, hangi taktiklerle savşılacağına ilişkin bir perspektiften yoksundu. Kuşkusuz, genç kadrolar THKP-C'den aldıkları perspektifle, devrime ve halka karşı duydukları sorumlulukla görevlerini güçleri oranında yerine getirmeye çalışıyor, sürece hazırlıksız girmek istemiyorlardı. Tüm bunlar ideolojik birliğini sağlamış, neyi nasıl yapacağını bilen, merkezi organizasyonunu yarattığı bir örgütün yerini alamazdı.

1977 Mayıs'ı Türkiye devrimci hareketinin gelişimi ve oligarşinin devrimci harekete karşı alacağı tavrı ve kullanacağı yöntemler konusunda çarpıcı bir örnek olmuştu. Bu örnekte solun aymazlığı, düşmanı zerre kadar tanımayan, çarpık, basit ve burjuvazi tarafından kullanılabilen mantığını da görmek müm-

günmeyen, sorunlarının çözümüne ortak etmeyen bir hareketin gelecekte de şansı olmayacaktı. Devrimci hareketin Türkiye capında tüm kadroları bir araya geldi. Kararlar alındı. Giderek bir misyon olarak harekete damgasını vuracak olan önderliğin öneleleri doğrultusunda şekillenen bu kararlar, tasfiyeciliğe geçit verilmeyeceğini, THKP-C mirasının her şey ve herkese rağmen savunulacağını ve ayrı, bağımsız bir örgütlenme olarak siyasi arenaya çıkılacağını iperiyordu.

Kararlar kısa sürede ete-kemige büründürüldü. Başta Devrimci Yol olmak üzere oportünizmin de içinde olduğu bütün saldırılara ve çamur atma kampanyalarına rağmen, Devrimci Sol düşüncesi ve pratiği kısa sürede ülke geneline dalga dalga yayıldı. Devrimci Sol artık siyasi arenada THKP-C mirasını sahiplenmiş ve mücadele bayrağını dalgalandıracağına, parti-cepheyi yeniden oluşturacağına söz vermiştir...

ARTIK GELENEKLERİYLE, FARKLILIKLARIYLA DEVRİMCI SOL VAR

Düşmanın ve oportünizmin tüm okları devrimci harekete yönelde. Tasfiyeciliğe tavrı alıştır, THKP-C'nin sahiplenilmesinde belirleyici rolü olan önderliğe yönelik ilk spekülasyonlar da bu süreçte uç vermeye başladı.

Bir yandan bunlarla uğraşılırken, gündemde esas olarak pratiğe ve örgütlen-

Niyazi AYDIN

Sabah

korkusu bir kez daha ortaya çıkmıştı. Onlar esasta savşı ilertlepi yükseltecek, statükolarını bozacak bir örgütün varlığını istemiyorlardı.

Düşmana, oportünizmin ve Devrimci Yol tasfiyeciliğinin saldırılarına karşın genç Devrimci Sol yoluna devam etmek zorundaydı.

Bu süreç oligarşinin cunta öncesi bir geçiş aşaması olarak sıkıyönetime başvurduğu süreçtir. Devrimci hareket bu olağanüstü koşullarda örgütlenmesini tamamlamak ve mücadeleyi yükseltmek göreviyle karşı karşıyadır. Sıkıyönetimin ilan edilmesiyle bütün oportünist ve revizyonist blok tam bir şaşkınlıkla, kısmi etkinlikleri hariç aylarca süren bir siyasal

faaliyetsizlik içine çekildiler.

Olgarşı Maraş katliamı ile yeni bir safvâ daha açmış ve devrimci-demokratik halk potansiyelini sindirme, pasifize etme programını gerçekleştirmeye başlamıştı. Faşizmin kitlesel katliamlarla sonuç almaya çalıştığı sindirme taktiği, Alevî, Sünnî vb. çeşitli mezhepsel ve ulusal farklılıklar temelinde yaratmak istediği provokasyon ve çatışmalar engellenmeliydi. Sürecin öncelikli görevi buydu.

Görüntüdeki "Bir şeyler yapıyor" havasına karşın oportünist sol bütün bu gelişmelere, açık faşizme doğru tımanan faşist teröre karşı ilgisizdi. Örgütler arası bir türlü sonuçlanmayan ve aylar, yıllar sonra kavgalarla, küfürlerle son bulan birlik çığırkanlıklarıyla, adı var kendi yok cephe çağrılarıyla oyalanıyordu.

nyordu. Ve hayatın her alanında faşist teröre anladığı diden yanı verecek örgütlenmelere ihtiyaç vardı. Bu süreçte oluşturulan Faşist Teröre Karşı Silahlı Mücadele Ekiplei bir yanyıla bu ihtiyaca verilen bir yanı oldu ve önemli işlevler yüklediler. Devrimci Sol örgütlenmede yaratıcılıkla, anti-faşist mücadeledeki militanlığı ve iradiliğiyle ağırlığını artırdı bu süreçte. Anti-faşist mücadelede "Faşist teröre karşı devrimci şiddet" sloganıyla ifade edilen çizgi, Devrimci Sol'un diğer soldan ayrılmı açığı ortaya koydu. Her alanda, her düzeyde bir Devrimci Sol geleneği biçimleniyordu artık. Faşistlere karşı mücadelede pasif bir çizgiden çıkılarak misillemeleri içeren aktif bir savunmaya dönüştürüldü. Yalnızca bulunulan yerî savunmaktan, faşistleri üslemlerinden yerden sokup atmaya

hiçbir tartışmaya yer bırakmayacak kadar açık bir biçimde ortaya çıktı.

DEVİRİMCİ SOL ADI ADALETE ÖZDEŞLEŞTİ

Kitlelere devrimci adaletimizi savaşın başından itibaren göstermeliydik. Faşizmin kadın, çocuk, yaşlı demeden halkı katletmesi, sıradan insanların oturduğu yerleşim alanlarını, kahveleri rastgele tarayarak yarattığı vahşet tabloları sınıf mücadelesinin istisnâi örnek, devrimcileri gözden düşürecek bir kaos ortamına hizmet ediyordu. Devrimciler ise koşullar ne olursa olsun, yarınki devrimci halk iktidarının kurucuları olarak devrimci adalet konusundaki hassaslıklarını korumalıydılar. Devrimci hareket işte bu anlayışı benimsiyordu. Devrimci hareket farklı bir çizgi izleyerek bastığı, silahsızlandırıldığı karakollarda bile suçlu, suçsuz ayrımı yaptı. Devrimci Sol savaşçıları katleden devlet güçleri içerisinde çoğu kez bizzat katiller bulunarak cezalandırıldı.

Örneğin, İstanbul Kağıthane'de sağ ele geçirmiş olmasına karşın Devrimci Sol tarafları Hüseyin Aksoy'u katleden Kağıthane Jandarma Karakol Komutanı Erdal Görücü böyle cezalandırılmıştı. Örneğin, Şişli'de, bir yağ kamyonunun kaçırıp içindeki malların halka dağıtılması sırasında -ekipteki diğer polislerin karşı çıkmasına rağmen- Hüseyin Taş'ı katleden polis İsmail Top önce halka duyurulmuş ve cezalandırılacağı belirtiltikten sonra, başka kimseye zarar vermesizsin bulunup cezalandırılmıştır.

Bu eylemler devrimci bir hareketin doğuşunda, halka kendini kabul ettirmesinde ve esas olarak kadrolarının devrimci adaleti içselleştirmesinde çok önemli role sahip olmuştur. Bu anlayış, beraberinde devrimci saflarda dost ve düşman seçiminde, dost güçlere değer vermede, insanların kazanmada, halka yaklaşımda olgunluğu, özgüvenine güveni, şiddette ve güce tapılmasını da beraberinde getirmiştir. Tersi durumda ise bu anlayış içselleştirmemiş kişi ya da gruplar, ellerine şiddet araçlarını ve gücü geçirdiklerinde suçlu-suçsuz ayrımı yapmadan, giderek karşı-devrimci yöntemleri kullanmaya, halka ve kendi dışındaki devrimcilere, sola değer vermeye, saldırmaya kadar varırlar. Bunun örnekleri bugün de açık bir biçimde görülmektedir. Nitekim, sol gruplar tarafından katledilen devrimcilerin sayısının büyüklüğü bunun yeterli bir kanıtıdır.

Pek çok insan "sol" gruplar tarafından katledilen Devrimci Sol, geleneklerine, farkına bir de sol içi şiddetin dışında kalabilmeyi eklemiştir.

Devrimci hareketin adaletle özdeşleşmesi daha sonraki süreçlerde de sürmüştü, halkın adaletinin hem takipçisi, uygulayıcısı olmuş, hem de bu eylemlerle devrimcilerin ilke ve kurallarının taşıyıcısı olmuştur.

Bu süreçte sol siyasi arena adeta parselenmiştir. Devrimci Sol bu arenada kendine yer açmak durumundaydı. Bunun zorluklarını da göğüsleyecekli elbette. Devrimci Sol adına layık olunduğu. THKP-C mirasına layık olunduğu kanıtlanmalı, mevcut, bilinen solun dışında farklı bir misyonla yüklü olunduğu mutlaka gösterilmeliydi. Bu farklılık, Devrimci Sol'un ve insanların yaşam biçimine, çalışma tarzına, eylem anlayışına, önderlik anlayışına, üslubuna, her şeyine yansımalarıydı. Süreç de bu doğrultuda

DEVİRİMCİ SOL BÜYÜYOR, FAŞİZME KARŞI MÜCADELE YÜKSELİYOR

Olgarşı'nın "sağ-sol çatışması" demagogilerini bir yana bırakarak, açtıkları saldırdı katliamlar düzenleyerek, kitle pasifikasyonunu geliştirmesi üzerine, devrimci hareket mücadeleyi daha da üst boyuta sıçratmaya karar verdi: Faşist terör karşısında kitlelerde doğabilecek moral bozukluğunu engellemek, faşizmin programlı saldırılarına bozmak ve kitleleri kendi kurtuluş savaşının yürütücüleri olarak silahlı mücadele etrafında birleştirmek için oligarşiye daha güçlü vurular yapılmaya başlandı. Olgarşının resmi güçleri, işemeciler doğrudan hedef alınarak birçoğu cezalandırıldı. Karakollar silahsızlandırıldı. Bazı sivil faşist üsler tünden imha edilerek ortadan kaldırıldı.

Doğru devrimci önderlik, süreci, halka ve hareketi kucaklamasıyla, bin laf edip, zorla bir "iş" yapan, provokasyon teorileriyle, bitmeyen hazırlık teorileriyle kendini mücadeleden kenarında tutan sola ve sağınca saldırıan oligarşiye karşı süreçte vurulan damgıydı.

Bu gelişme öylesine etkili, öylesine çarpıcıydı ki, öncelikli Türkiye solunun statüsü bozulmaya başladı. Türkiye devrim tarihinde ilk kez bu denli açık ve yaygın bir şekilde oligarşinin tüm kurumlarına, resmi faşist güçlerine karşı devrimci şiddet temelinde bir mücadele yükseliyordu. Faşist terör karşısında devrimcilerin cenzazelerini kaldırmaktan vonulmuş ve pasifize olmaya başlamış halk kitleleri yeniden umut ve moral kazanmaya başladılar.

Olgarşı, oportünizm, revizyonizm, küçük burjuva aydınları, hemen herkes terör edebiyatıyla saldırıyordu. Oysa daha yolun başındaydık ve bu görüldükleri henüz küçük atışlardı.

Devrimci Sol artık gündemi belirleyen, söylediklerini yapan, mücadelesiyle halk kitlelerine seslenen, onları savaşa davet eden fiili önderlik konumuna yavaş yavaş yükseliyordu.

Schillerde giderek ivme kazanan mücadelede kurlarda atılan adımlar eşlik ediyordu. Dersim'de, Pertek Dere Nahiyesi Karakolu'nun basılarak silahsızlandırılması ve bir erin cezalandırılması o günkü koşullarda gerek oligarşi, gerekse de halk kesimlerinde büyük yankı yarattı. Çünkü bu eylem 1938 Dersim Kürt isyanından sonra gerçekleştirilen ilk jandarma karakol baskını eylemiydi. Bu yanyıla Kürt halkının isyan ve özgürlük, bayrağının yeniden kaldırılmasının mesajı olmuştur.

Olgarşı bu mesajı aldığında günlerce bu eylemi kamuoyuna açıklıyordu. Bu kitleleri Kürtistan'a yönlendirmeliydi. Olgarşının kar birliğine yönelik tüm baskı ve tehdidi sonuçsuz kaldı. Halk kitleleri başlangıçta kısmen de olsa oportünizmden, çoğun operasyon ortamından etkilenmelerine karşın, oligarşinin zavallılığını ve korkusunu gördüğünde devrimci harekete karşı büyük bir sempati duymaya başladılar.

DEVİRİMCİ SOL'UN TARİHİ ÇÜRET VE ATILGANLIKLA YAŞIYDI

Olgarşı artık doğrudan sivil faşistlerle birlikte ülke genelinde devrimci potansiyelin gelişkin olduğu her yerde kitle katliamları hazırlığına başlamıştı, özellikle Alevî-Sünnî halkın birlikte yaşadığı Çorum, Tokat, Amasya çevresi katliamları karşı karşıydı. Faşizmin bu planını bozmalydık. Sadece faşistler saldırdı-

phemiz ış savaşıımız

ARATAŞ

Sinan KUKUL

landı. Bunun için devrimci hareketin yaptığı "Birlik mücadele içerisinde olur, birlik her alanda mücadeleyi yükseltmekten geer" çağrısı sonuçsuz kalıyordu. Maraş katliamı ve sıkıyönetim ilanı karşısında sol sessizliğini ve şaşkınlığını korurken, Devrimci Sol tarafından hem sıkıyönetim ilanıyla birlikte kitlesel ve devrimci şiddet temelinde yüksek öğretim kurumlarında, işlerde, işyerlerinde, fabrikalarda on binleri kapsayacak şekilde protesto ve işgal eylemleri gerçekleştirildi. Ülke genelinde sayısız gözleri düzenlendi, faşist odaklar tahrip edildi. Faşist terör hayatın her alanına uza-

yönelen taktik adımlar atıldı. Solun en aktif görünüşleri bile ancak kitlelerin can güvenliklerini sağlamak hedefli bir savunma çizgisinde kalarak, bunun dışında faşist odakları dağıtma, katilleri cezasız bırakmama, faşist saldırıları önceden görüp, oyunlarını bozma ve halk kitlelerini bu temelde örgütleyerek savaşırma taktiğini "provokasyona gelme ve terör" olarak adlandırıldı. Halk savaşını savundığını iddia eden Devrimci Yol'dan açık revizyonistlere kadar uzanan bir çizgide, iddiaları ne olursa olsun, bütün oportünist ve reformistler bu anlayıştaydı. Zaman zaman yapmak zorunda kaldıkları silahlı eylemler, çatışmalar bu çizgiyi ve mantığı deştiyordu. Bu anlayış sahipleri, bu nedenle faşizme karşı silahlı halk savaşını örgütlemekten uzak durmuş, baskı ve zorun daha da katmerleşmesi karşısında büyük oranda sol söylemlerini bırakarak sağlaşmış, faşist saldırılar karşısında geri çekilmişlerdir.

Ülkemizdeki faşizmin örgütlenmesini, faşist devlet biçimini ve taktiklerini M-L bir dünya görüşüyle çözümleyemeyenler, savaşma kararlılığı ve cesaretini gösteremeyenler, kaçınılmaz olarak teslimiyete, uzlaşmacılığa, yasalılığa varacaklardı. Buna o günün tozu-dumanı içerisinde ve hemen herkesin "Halk savaşı, silahlı ayaklanma" tezlerini dillerinden düşürmediği koşullarda, kimseye anlatmak mümkün değildi, olmadı. Oysa gerçeğin bu olduğu on kısur yıl sonra

ğında can güvenliği temelinde kendini savunma gibi edillen bir taktik faşizmin oyunlarını bozamazdı. Faşizmin planlarını bozup, açığı çıkartacak, halkı saldırıya karşı duyarlı kılp, mücadele azmini yükseltecek devrimci bir taktik uygulanmalıydı.

Böyle bir devrimci taktiğin gereği olarak, ikinci MC döneminin Gümrük ve Tekel Bakanı, toprak ağası ve sivil faşist hareketin önde gelenlerinden biri ve faşist katliam ve saldırıların hemen tümünde birinci dereceden sorumlu olan faşist şef Gün Sazak Devrimci Sol tarafından cezalandırıldı. Sivil faşist hareket ve hükümet böylesi bir saldırıyı beklemeyi düşünmüyordu. Büyük bir şaşkınlık içerisindeydi. Faşist terörist halk kitlelerini sindirme taktiklerine en üst düzeyde cevap verilecek pasifkasyonun önüne geçilmiş ve faşist harekete katliamlara devam edilirse daha üst boyutta müslimeler yapılacağı gösterilmiş, tüm halka ilan edilmiştir.

Bazı hareketler gibi eylem yaptıktan sonra siyasi arenadan çekilme, tehlike geçene kadar sessiz bekleme gibi bir taktik izlenmedi. Bu tüm tarihimize boyunca bir özelliğimiz olmuştur. Tersine, örgütlü olunan hemen her yerde faşistlerin toplanmasına fırsat vermeden cezalandırma ve saldırı eylemleri sürdürüldü. Faşist hareket hazırlıksız yakalanmış, sol bir saldırıya dahi geçemiyordu. Sol ise her zamanki gibi yine sinmiş, kornmuş ve provokasyon edebiyatını biraz daha yüksek sesle yapıyordu. Çünkü onlar tüm devrimci söylemlerine karşın iktidar bilincinden yoksun, protesto hareketleri olmaksızın öteye geçememişlerdi.

Medis, hükümet, bürokrasi, partiler hemen her kurum derin bir kriz yaşıyordu. MHP aldığı ağır darbenin etkisiyle Medis grubunda "İşine-/milletle dönme" kararı alıyor ama bunu da hayata geçiremiyordu. Çok çok bir şekilde Çorum'un Alevi, devrimci-demokrat halkına saldırı karan olarak eylemimizin etkilerini nötrleştirmeye çalıştırsa da bunu başaramadılar. Çünkü eylemden sonra faşist saldırıların bekleyen devrimciler ve halk hemen her yerde savunma önlemlerini almış ve hazırlıktıydı. Çorum'u Maraş yapamadılar. Faşist hareket moralman sarımsı, devletin tüm gücü ve desteğine rağmen açık bir gerileşmeye sürecine girdi. Taktik çizgimiz ve somut hedeflerimiz, yaşam içerisinde kanıtlanıyor, belirleniyordu.

Burjuva yasalığına teslim olanların hiçbir şansları yoktu.

24 Ocak kararları gündeme sokulmak istenirken, sol böyle bir süreçte hazırlıklı değildi.

Devrimci hareket 24 Ocak'ın hazırlıkları çerçevesinde işlen altımların, yok-sulluğun, dejenerasyonun boyutlandırılmaya çalışıldığı böyle bir kesitte, halkın tepkilerini değerlendirmek ve halkın gücünü ortaya çıkarmak için 14 Şubat '89'da tüm İstanbul esnafına kepenk kapatma çağrısı yaptı. Ve o gün İstanbul'da hayat durdu. Hem de oligarşinin tüm iletişim araçlarını kullanarak, esnaf-lara çağrı üstüne çağrı yapıp "Devrimci Sol'dan korkmamanın, devlete güven-menin" propagandasına, oportünist so-lun eyleme karşı yürüttüğü aleyhte prop-agandaya rağmen...

Halkın üzerine tüm ağırlığıyla çöken yoksullaşma ile birlikte artan işkençe, baskı ve kitlesel pasifkasyon operasyonlarına karşı oligarşiyi 14 Şubat'ta tamamlıyacak bir yanıt verilemeliydi. Bu amaçla açılan "İşkenceye ve Teröre

Karşı Mücadele Kampanyasında iş-kenecelerin cezalandırılmasının, faşist yuvaların dağıtılmasının yanında, 12 Mart cuntasının başbakanlarından, iş-kenecesi, katliamcı, halk düşmanı Nihat Erim cezalandırıldı. Cezalandırılmadan sonra geleneksel statüler bir kez daha yıkılıp, devletin faşist güçlerine ve faşist odaklarına karşı devrimci şiddet eylemleri ve kitlesel boyutta eylemler sürdürüldü.

Oligarşinin baskı ve terörüyle devrimci şiddetin birbirini etkileyerek geliş-mesi ortamında halk kitleleri devrimci savaş çizgisi etrafında toplanarak sa-vaşacak ve giderek her gün biraz daha büyöyen, halkın güvendiği, desteğini sunduğu, giderek içinde bizzat savaştığı halk savaşı çizgisi hayata geçecek-ti. Bu savaşı geçici darbeler alınması, yenilgiler mümkündü. Ama her koşulda halkın direniş gücünü artıran bir tarih yazılması esas alınmalıydı. Yeniliriz, darbe alınız diyerek halkın mücadelesini örgütlenmek, onu her gün bir adım daha devrime doğru taşımak "taktik" vb. adına da olsa devrimcilerin yöntemi olmamalıydı. Bu düşünceyi taşımayanlar, sürekli olarak halkı mücadeleden alı-koymaya, kendilerini korumaya ve gi-derek savaş ve devrim gerçeğinden uzaklaşarak, burjuvazi ile uzlaşmacı bir yol seçerek teslimiyete varmaya mah-

Bugün artık Devrimci Sol bir partidir. Türkiye halklarının DHKP'si vardır. İşçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin DHKC'si vardır. Vatandaşımız için, özgürlüğümüz için ve daha güçlü bir geleceği, sosyalist geleceği kurmak için şimdi daha güçlü bir silaha sahibiz. Görevimiz daha da zorlaştı şimdi. Şimdi daha büyük bir iddia, daha büyük bir misyon, daha büyük bir sorumluluk var omuzlarımızda. Şimdi partiye, cepheye ulaşmanın onuruyla daha dik, yüklenmiş yeni sorumlulukların bilinciyle daha güçlü olacağız.

kumdurlar.

Devrimcileri ve halkı pasifkasyona uğratmakla görevli sivil faşist hareketin başarısızlığı karşısında artık açık faşizm oligarşi için uygulanmaya sokabile-ceği tek yöntem olarak öne çıkıyordu.

Açık faşizm koşullarında devrimciler de zorlanacaktı. Çok zaman kaybedil-miştir. Kendiliğindenci mücadelenin do-ğası gereği uzun yıllar yeraltı örgütlen-mesi imhal edilmeli, bir yeraltı kültürü iç-seleşmemiştir henüz. Tüm bu eksiklik ve olumsuzluklara rağmen faşizme karşı savaşmak, örgütlü savaş içerisinde bü-yütmek ve savaş içinde öğrenmek, öğ-retmekten başka bir yol yoktu. Halkın bağrında, önderliği ve kadroları birlikte, ine-çıkış savaş gerçeği öğrenilecekti. Öğrenildi de.

12 EYLÜL VE HALK KURTULUŞ SAVAŞIMIZIN DİRENME GELENEKLERİYLE KÖKLEŞMESİ

12 Eylül geldiğinde, sokun faşizme ve mücadeleye bakışı, gerek düşünsel, gerekse de pratik olarak savaş gerçeğin-

den uzaktı. Savaş gerçeğini düşünme-miş, buna uygun gelenekler, ilkelere ve kurallara yaratarak savaşçı ruhı hayile do-nanmamış bir örgütün savaşması müm-kün değildi. Olmadı da. Bu nitelikteki sol, 12 Eylül'de birlikte büyük bir suskunluğa gömüldü.

Devrimci hareket, örgütsel olarak, do-nanım olarak birçok konuda eksikti. Ama tüm bunlara rağmen savaşı savaş içe-risinde geliştirmek ve öğrenmek, açık faş-izmin baskı ve terörle halkı teslim al-masına izin vermemek, en azından bir direniş tarihi yazmak zorunluluğu vardı.

Devrimci hareket, 12 Eylül faşizmine karşı savaşıacağını, ülkesini ve halkını terk etmeyeceğini daha 12 Eylül'ün ilk günlerinde Türkiye ve dünya kamuoyu-na açıkladı.

Elbette direnmenin sözünü daha öne başkaları da elmişti. Ve elbette devrimciler halka verdikleri sözlerin gereğini yerine getirmeliydiler, kaçış, ülkeyi terk etme ve hangi kılıfa bürünürse bürünürün savaşmama, ihanetle ödedeği. Devrimci hareket önderlerinden taraftarına kadar direnmenin gereğini biliyordu.

Devrimci hareket "Cunta 45 Milyon Halkı Teslim Alamaz" şıarlarıyla cuntaya karşı savaşa girdi. Halk düşmanlarını cezalandırma, karakollarını basma şek-ilinde gelişen silahlı eylemler, bütün ülke genelinde yoğun bir ajitasyon, propa-ganda çalışması ve kitlesel protestolara desteklenerek sürdü. Cuntaya karşı sa-vaş yaklaşık altı ay üst boyutta sürdürüldü. Siyasi arenada sadece düşman güç-ler ve devrimci hareket vardı.

Faşist cuntaya karşı mücadele ka-rarı, devrimci hareketin halkın gözünde verdiği bir sinavdı aynı zamanda. Bu karar halka ve devrime bağlılığı, bu-nun için her türlü bedelin göze alındı-ğının göstergesi olmalıydı. Öyle de oldu. Tutsaklıklar, verilen onlarca şehit, dire-niş kararından caydıramadı devrimci hareketi.

Mücadele çok daha sert koşullarda geçecekti. Eksiklikler, yetersizlikler bilini-yordu. Ama bu asla halkın cuntaya tes-lim edilmesinin gerekçesi olamazdı. Devrimci hareketin bu süreçte pratğin-de savaşı yeniden ve yeniden örgütle-mekte ısrar, direnme çizgisinde kararlılık vardır. Bu mücadele çizgisi ve direnme hattı cuntanın programlarını bozacak düzeye çıkaramadı. Ama bu direniş ge-leceğe önemli bir mirastı, bir gelenektir, kendine güvendi. Bu gelenek ve güven cezaevlerinde de Devrimci Sol tutsakla-rının ayrılmaz noktası oldu.

HALK KURTULUŞ SAVAŞÇILARI CEZAEVLERİNDE KURTULUŞ SAVAŞIMIZIN BİR MEVZİSİ OLARAK GÖRÜP BU MEVZİDE ÇARPIŞTILAR

Devrimci hareketin yüzlerce kadrosu, taraftarı cezaevlerindeydi. Savaş ve di-reniş bu kez bu koşullarda sürüyordu.

15 Mart 1982'de Devrimci Sol Ana Davasının açıldığı gün cuntaya geçiden ve dışından ummadığı bir yanıt verildi. Dışarıda açılan "Cunta Devrimcileri Yargılayamaz" kampanyası sıkıyönetim mahkemesinin kürsüsünde sürdü. Cuntanın her alanda hakimiyetini pekiştirme-yeye yöneldiği, "bırdık, sindirdik" propa-gandasını yaptığı koşullarda, mahkeme kürsülerinde devrimin ve devrimci hare-ketin savunulup, cuntanın yargılanması, savaşın devam ettiğinin haykırılması, tüm sola, demokrat kamuoyuna ve halka büyük bir moral oldu.

Cunta tutsak aldığı devrimcilerin, özellikle önder konumunda olanların düze-

ne teslim olduklarını, pişmanlık getirdik-lerini halka göstermek için yoğun bir psi-kolojik propaganda savaşına girmişti. Bu oyun bozulmalıydı. İçeride ve dışarıda direnmeyen bir hareketin bütün moral değerlerini ve ideallerini yitirerek sağa savrulması ve düzene dönmese zor ol-mayacaktı. Bir yerde tutsaklık koşulların-daki mücadele halkla devrimciler arasın-da kurulan sağlam bir köprü olacak ve bizi geleceğe taşıyacaktı. Bu geleceği görmeyenler, ona inanmayanlar bu köp-rüyü kumaktan çekindiler ve erimekten, yok olmaktan korkulamadılar.

Bir örgüt, önderliğiyle tüm savaşı ve kadrolarıyla tutsak düşebilir, büyük ye-nilgiler yaşayabilir. Buralar devrimcilerin sınav yerleridir. Bu sınavları başarıyla geçenler halka ulaşmakta güçlü ol-ceklerdir.

Devrimci hareket böyle bir güçlüğü yaşamadı. Çünkü tutsaklık yıllarının tari-ni direnişlerle, Ölümlerle, Ölümlerle, öz-gürlük eylemleriyle yazdı. Oportünizmin her vesileyle direnişleri yutuştan ve giderek teslimiyete götüren dayatmalarına rağmen can bedeli bir direnişin savunucusu ve uygulayıcısı oldu. '84 Ölümlerinde 4 şehit verildi. '87lere, '88'le-re gelindiğinde açık grevi silahi artık dış-arıda halkın elindeydi. Devrimci Sol tutsakları, direnmenin, bu direnişi cezaev-leri geneline yaymanın ötesinde, dışarı için de böyle bir işleve sahip olmuştular.

Sol en başta cuntayı ve onun teslim alma programını çözümlenemezken, '83 seçimleriyle birlikte "demokrasi" hayalle-rine kaplıydı. Ama ANAP'le işleye uygulan yeni -yaptırımlar onların bu hayal-lerini tuzla buz etti. Bu noktada da ceza-evlerinde her şeyi karşı çıkmanın bir anlamı olmadığını, özellikle siyasi tavır alışların dışarının görevi olduğu (duyan da o zaman dışarıda on binleri yürütü-yorlar sanırdı), cezaevlerinin merkez ol-madığı gibi uzun tartışmalara başlandı. İdeolojik sağlamlığın olmadığı yerde sağ-a ve sola savunma kaçınılmazdı. Ve sol hep sağa savruldu.

İşle bu süreçte tek tip dayatması gün-deme geldiğinde TİKB ile birlikte hayata geçirilen Ölümler Orucu direnişinde cuntanın tutsaklar üzerindeki baskı politikası-na kesin bir barikat oluşturuldu ve devrimcilerin ölümleri pahasına da olsa tes-lim olmayacakları mesajı halk kitlelerine taşınarak halk kitlelerinin bilincinin daha fazla çarpıtılmasına engel olundu. Tarih Devrimci Sol tutsaklarının direnişini cuntaya karşı direnişin en önelirine yazdı. Oportünizm bile sonraları bu direnişten söz etmeksizin telaffuz edemedi bu tari-hi.

Bu direniş aynı zamanda kitlesiytle, kadrosuyla, önderliğiyle hemen herkesin yeniden sınavdan geçtiği, devrimci hare-ketin ideolojik sağlamlığının sınavıldığı ve pekiştiği bir süreç olmuştur.

'86 Ocak'ında Tek Tip Elbise tümden kaldırıldı, cuntaya tutsaklar cephesinde büyük bir yenilgi yaşandı. Direnişin tarihsel önemi ve zaferi ortaya çıkmıştı. Artık oportünist de, bağımsız da herkes "mavi kefenlerini çıkartabiliirdi.

Devrimci hareketin cezaevleri cephe-sinde ortaya koyduğu ideolojik sağlam-lık, örgütsel kararlılık yalnızca bu cephe-deki önderlikte daraltılamayacak kadar büyük siyasal sonuçlar yarattı. Devrimci hareketin yeniden örgütlenmesinde ve 87lerden itibaren yeniden yarattığı kitlesel mücadelede bu yıllar ve bu misyon özel bir işlev yüklenmişti. Adeta bir manivela oldu. Sol böyle bir etkenden, böyle bir tarihten yoksun olmanın faturasını içeri-de olduğu gibi dışarıda da ödedi.

DEVİRİMİ BİR MUHASEBE, DEVİRİMİ BİR PROGRAM VE DEVİRİMİ BİR ŞİAR: HAKLIYIZ KAZANACAGIZ

Süreci 87'ere gelmişti. Devrimci hareketin dışarda kitlelere önderlik eden politikaları ve bunun araçları hızla geliyordu. Gençlikte, işçi sınıfı içerisinde, hemen her alanda kitle potansiyeli kısa sürede toplanarak yönlendirilebiliyordu. Yayın faaliyetleri ve tek tek eylemler genelde büyük yankı yaratmıştı.

Sol gruplar ürkek ve cılız bir tarzda da olsa yeniden "biz de varız" dercesine yayın çıkarma vb. girişimlerde bulunuyorlardı. Ama devrimci politikalarından uzak, daha çok kendi iç sorunlarını tartışan bir yayın faaliyetiydi bu. Pratik ise hiç yoktu denilebilir. 12 Eylül sürecini göçünlük ülke topraklarında yaşamamış, özveri ile bir mücadeleyle göğüslememiş bir siyasi voçunluklar devrimin, kitlelerin, örgütlerin yakını sorunlarından daha çok, Avrupa metropollerinde oluşturmış devrim düşmanı sınıfları kendi örgütlerine taşıyarak hegemonya kavgası veriyorlardı. Örgüt, hiyerarşi, güven, yoldaşlık ilişkileri vb. kalmıyordu aralarında. Kendi örgütlerini sabote ediyorlardı.

Devrimci Sol böyle bir örgüt olamazdı. Evet, devrimci hareketin insanları da her şeyi tartışıyordu; hem de oportünizmin, düşmanın büyük bir istihale beklediği "tartışıyorlar, parçalanacaklar" bekenitleri ve spekülasyonları arasında, onlarla alay ederek, dünyayı, ülkemizi, örgütü, tek tek insanları, her şeyi tartışıyorlardı. Ama asla bölünmeyecek devrimci hareket. "HAKLIYIZ KAZANACAGIZ"ın temelleri bu tartışmalarda atıldı. Bu tartışmalar, solun aksine, emperyalizmin ve 12 Eylül'ün ideolojik bombardımanı altında ideolojik birliğin daha üst bir boyuta çıkmasını sağladı. Faşizmin kürsülerinde haykırılmasıyla, Türkiye ve dünya halklarına, tüm devrimci ve dost örgütlere, kurtuluş hareketlerine itilen devrimimizin süreceği ve kazanmakla kararlı olduğunu gösteren bir mesaj, emperyalistlerin ve oligarşinin saldırılarına verilen kesin bir yanıt oldu. Devrimci hareketin bu süreci ve tavır, 12 Eylül faşizminin kararlılığında

geleceği aydınlatan bir ışık, önündeki engelleri temizleyen bir kar maki-nesi işlevi görmüş, hiçbir örgütün ulaşamayacağı bir seviyede kararlılık sınavı olmuştur.

Bu sınavın alni ak geldiğinin en açık göstergesi kuşkusuz bu sıavın kitleler tarafından sahiplenilmesi. Aynen açık grevlerin halkın elinde bir silaha dönüşmesi gibi, bu slogan da bir silah olmuştu kitlelerin dilinde.

Bu sürecin sonlarına doğru birbirini peşi sıra gerçekleştiren özgürlük eylemleri, oligarşide talaş yol açarken, devrimci harekette moral ve maddi bir güç olarak atılımın zeminini yarattı.

Devrimci hareketin önderliğini pek çok kadrosunu sıcak mücadeleye kavuşturan frırlar devrimle karşı-devrim arasında irade savaşında devrimci hareketin zaferi çıkmasıydı.

DAHA HIZLI KOŞUYORUZ. "CESARET, CESARET, CESARET" ŞİARINA ATILIMI GERÇEKLEŞTİRİYORUZ

'90'a gelindiğinde on yıllık bir cezaevi direnişinin, 15 yıllık bir mücadele tarihinin yarattığı bir birikime sahipti devrimci hareket.

Bu tarih, savaşan ve savaşırın bir önderlik yaratmıştı.

Bu tarih önderlikle bütünleşmiş, sınıflardan geçmiş kadroları çıkarmıştı ortaya ve bu tarihin yarattığı on binlerce edilebilecek bir kitle potansiyeli vardı.

Bu tarihte direnme, uzlaşma, güven, yoldaşlık, vefa vardı. Ayak sürülen yanları, tortuları da vardı bu tarihin.

Önderliğin misyonu işte burada çok açıldı artık.

"Daha hızlı koşuyoruz" denildi önce. Ayak sürülen yanımızla hesaplaşıldı, geleneklerimiz bilince çıkarıldı. Var olan güç, iktidar perspektifine sahip bir yapının organizasyonuna dönüştürüldü. Ve "cesaret" denildi, "daha fazla cesaret". "Olmazlar, önderliğin ısrarı, kararlılığıyla, pratikte açtığı yoldan olurlara dönüştürüldü.

Her konuda büyük adımlar atıldı.

Parti somut bir hedef haline getirildi. Bu hedefe yürüyen, ilkel, kurallı, iradi bir süreç başlatıldı. Cephe gerisinde, kırtarıda, silahlı birliklerin oluşturulmasında atılan adımlarla savaşın boyutu yükseltildi.

İşkeneciler, itirafçılar, ihbarcılar, halka ve devrimcilere zulmedenler peş peşe cezalandırıldı. Halkın adaleti, halkın özemleri Devrimci Sol'un mücadelesinde somuttandı. Savaş kuzşıkca silindi sol. Devrimci hareket emperyalizmin ve oligarşinin her hedefi haline geldi.

Devrimci hareketin önder kadrolarını, savaşçıları yitirdiği 12 Temmuz, 17 Nisan yaşandı. Yenilgileri, darbeleri siyasi zafere dönüşürmeye başararak savaş sürdürüldü.

Emperyalizmin Irak hakkında açtığı savaşta devrimci hareket, solun, Türkiye ve dünya halklarının onuru olan bir mücadele hattı koydu ortaya. Emperyalist kuruluşlar, emperyalizmin temsilcileri ce-

zalandırıldı. Emekçi halk "Emperyalist Savaşta Hayır Komiteleriyle "yeni dünya düzeni'nin haydutluğu karşısına dikildi. Tarihe onur ve kendine güvenle yazılan yeni bir sayfa eklendi.

Tüm eksiiklerine karşın, devrimci hareketin adını kendi kanıyla duvara yazan bir inanç, bir gelenek oluşturuldu.

BUGÜN DAHA GÜÇLÜYÜZ GÖREVLERİMİZ MİSYONUMUZ DAHA BÜYÜK

Türkiye devrimci hareketi ekonomik, politik ve sosyal olarak devrimci koşulların bu kadar olgunlaştığı iki süreç yaşamıştır. Birincisi 12 Eylül cuntası öncesidir. Bu süreçte devrimci potansiyel Türkiye'nin dört bir yanında gelişmiş ve halk kitleleri hızla devrim saflarında yer almaya hazır bir potansiyel taşıyordu. Burjuva hükümetleri bugünkü gibi yönetemiyorlardı ve çaresiz durumdaydılar. Bu süreci devrimciler örgütlü güçleriyle doldurup, halka önderlik edemediklerinden

12 Eylül'ün baskı ve terörü karşısında halk kitleleri sindirdi, potansiyel geri çekildi. Bugün gerek halk kitlelerinin devrimci potansiyeli, gerekse iktidarı durumu açısından "12 Eylül öncesi" benzetmesi yapmak yanlış olmaz. Halk kitlelerine öncülük etme görevimizi yerine getiremezsek, şu veya bu biçimde oligarşi doğan bu potansiyeli tekrar geri çekebilecektir. Olgarşi, aratan lehliklerin farkında olup, şehirde ve kırdı sürdürdüğü katliamlarla, elindeki tüm olanakları kullanarak kitle pasifikasyonunu sağlamaya çalışmaktadır.

Kitle pasifikasyonunun önüne geçmek, önüne geçmekle de kalmayıp, kitle potansiyelini devrime yöneltecek temel güç, şehirde ve kırdı örgüt- lüğün sahibi, kurtuluşun sesi, zalime ve zulme adalet uygulayan gerilidir. Gerilinin devrimci şiddetli yalnız hesap sormakla, vurmakla kalmayacak, aynı zamanda kitleleri de örgütlüyecektir.

İşte Türkiye'nin bugünkü koşullarında parti gibi, cephe gibi bir silaha sahip ol- mak önemli bir avantajdır.

Kolay gelmemiştir bu noktaya. Ama hak edilmiş bir noktadır bu. Onlarca yıllık özleme bir yanittir. Ve onlarca yılın kararlılığının, ısrarının bir sonucudur.

Bu 16 yıllık tarihin ana halkasıdır, her koşulda düşmana karşı sürdürülen silahlı mücadele çizgisi ve düşmana uzlaşma oluşturmaktadır. Bunun bedeli belki çok ağır ödenmiştir. Onlarca önder kadro ve savaşçı şehit verildi. Bu 16 yıllık tarih kanla yazılmış, hiçbir gücün çarpıtmayacağı, karalamayacağı bir tarihtir. Bu tarihin gerçek sahipleri ve yazıcıları Mahir Cayan'dan başlamak üzere THKP-C'nin, DEVİRİMİ SOL'un tüm şehitleridir, savaşçılarıdır.

Devrimci hareket, bugün 12 Eylül öncesinin coşkulu, atak, ama henüz ideolojik birliği tam olarak oturmamış, esnek, gevşek örgütlenmelere sahip, mücadele işinde başarıları, alınan darbele i, tutsaklık ve yenilgileri, ihanetleri olan, olgunlaşmamış, genç, amatör bir hareket değildir artık.

12 Eylül öncesi, siyasi hareket olmayı, örgüt olmayı, savaşmayı öğrenmeye başladığımız bir kesittir. Siyasi arenada "Biz de varız" dedikimiz, varlığını Türkiye ve dünya halklarına duyurduğumuz, özün tarzımızda siyasi arenada kendimizi yer açıp, kurduğumuz bir süreçtir.

12 Eylül sonrası ihaneti ve yenilgiyi öğrendikimiz, dostlarımız ve düşmanlarımızı daha iyi tanıdığımız, amatörlikten ve gençliğin yavaş yavaş kutulup, daha profesyonelleşmiş düşüncemizi, çalışmamızı

ve öğrenmeyi kavramaya başladığımız yıllardır. Yenilgilerden zaferler doğurup, yeniden ayağa kalkmasını öğrendikimiz, düşmanla savaşta kendimizi yeniden ve yeniden sınadığımız, kendimizi yeniden yarattığımız ve düşmana Devrimci Sol geçceğini, yenilgi yıllarında bile tanıtı- mız bir süreçtir.

Atılım yılları, '90'lar, oligarşinin ve oportünizmin hareketimiz üzerindeki oyunlarını bozabileceğimizi, aynı zamanda eylemde, politika da üretti ve cesareti olmakla kısa sürede önemli sonuçlar yaratabileceğimizi öğrendiklerimiz yıllardır. Savaş örgütünü, savaş kültürünü benimsemeye çalıştığımız, gerilla, gerilla savaş ve disiplinini yaşatmaya çalışarak, savaş daha büyük boyutlarda hayatın içerisinde ete-kemige büründürmeye başladığımız yıllardır. Türkiye halklarına, sola ve düşmanlarımızla, halk düşmanlarını asla affetmeyeceğimizi göstererek, devrimci adaleti ortaya koyduğumuz ve halk düşmanlarına çok büyük boyutta korkular yaşatabildiğimiz yıllardır... Gevşek örgüt ilişkilerinden çıkıp, partileşme sürecini daha merkezileştirdi, daha iradi kıldığımız ve bu sürecin ne zaman, nasıl bileceğini somutlaştığımız, bir parti gibi, parti ruhıyla hareket ettirdiğimiz bir süreç olmuştur.

Bu yıllar, partili-cepheli savaşmanın coşku ve ruhunun, isteğinin her gün biraz daha büyüyerek, tüm kadro ve taraftarlarımızda tutku haline geldiği yıllardır.

Ve yine bu yıllar iç düşmanın nasıl iç düşman haline geldiğini, iç düşmanlarımızı birleşip, nasıl bir kontra faaliyetine dönüştüğünü ve bu iç düşmanla nasıl mücadele edileceğini öğrendiklerimiz süreç olmuştur. İç ve dış düşmanlarımızın, sözde dostlarımızın, hareketimizi tasfiye etmek için ittifak halinde saldırıdıkları koşullarda, hareketimizin kadro ve taraftarlarının hareketi ve onlarla artık bütünleşmiş önderliği sahiplendiği, tasfiyeciliği ve komploculuğu hüsrana uğrattığı ve Devrimci Sol'un bu tür kuşatmaları, darbeleri her zaman etkisiz hale getirerek devrim yürüyüşüne devam edeceğini dünyaya gösterdiği yıllar olmuştur.

Devrimci hareketin kadroları, taraftarları bizi önderimizden koparamazsınız, savaşımızı, partimizi engellemezsiniz diye haykırarak bütün bu süreç boyunca.

Ve denilen yapıldı.

Bugün artık Devrimci Sol bir partidir. Türkiye halklarının DHKP'si vardır, işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin DHKP'si vardır. Vatanımız için, özgürlüğümüz için ve daha güzel bir geleceği, sosyalist geleceği kurmak için şimdiki daha güçlü bir silaha sahibiz. Güçlü geleneklerin üzerinde kuruldu bu yapı.

Parti ve cephe 16 yıllık şanlı tarihimizin bir sonucu olarak kanda, terle kazanıldı. Partimiz ve cephemizde 300'e yakın şehidimizin emeli var.

Görevimiz daha da zorlaştı şimdi. Şimdi daha büyük bir iddia, daha büyük bir misyon, daha büyük bir sorumluluk var omuzlarımızda. Şimdi partiyi, cepheye ulaşmanın onuruyla daha dik, yük- lendiğimiz yeni sorumlulukların bilinciyle daha güçlü olacağız.

DHKP ve DHKC gücünü Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'nin ve Devrimci Sol'un 25 yıllık tarihinden alan bir gele- neğin devamıdır.

DHKP ve DHKC, Devrimci Sol'un Türkiye ve dünya halklarına, şehitlerimize verdiği bir sözün yerine getirilimesinin bir adımıdır. Söz devrimle yerine getirilecektir. Devrimci halk kurtuluş sa- vışı, DEVİRİMİ HALK İKTİDARININ ku- rulmasına, zafere kadar sürecektir.

Dersim alevler içinde Devletten çaresizliğin saldırıları

Gerilla eylemlerinin yoğunlaştığı Dersim bölgesinde devlet güçlerinin operasyonları da arttı. Çok büyük miktarda askeri yığınak yapan ve halen de takviye güçleri getirerek yığınağını artıran devlet güçleri, köylere yaptığı operasyonlarda evleri yakıyor ve sivil halkı göçe zorluyor. Uçak ve helikopterler ise dağın bombalıyor, ormanlık bölgeleri yakıyor.

Eylül ayı başında Çemişgezek ve Hozat köylerini ve kırsal bölgelerini hedef alan devlet güçleri, daha sonra operasyonu Dersim, Pülümür, Nazımiye ilçeleri arasında bulunan Kutuderesi mevkiine ve Ovacık ilçelerine ve kırsal alanına doğru genişlettiler.

Dersim'in hemen hemen her yerini kapsayan operasyonlara Kayseri ve Bolu hava indirme ve dağ komando birlikleri ile Diyarbakır'dan getirilen askeri birliklerin katıldığı öğrenildi. Ayrıca Hozat'a Elazığ-Pertek üzerinden asker ve askeri malzeme sevk edildiği, Hozat Alay Komutanlığına gelen askerlerin helikopterlerle Ali Boğazı, Yılanlı Dağı ve Karaoğlan bölgelerine indirme yaptıkları bildirildi.

Kutu Deresi Ateş Altında

Devlet güçlerinin operasyonları sırasında Kutu Deresi mevki ve Munzur dağlarına atılan bombalar nedeniyle şimdiye kadar 500 dekarlık meslek alan yandı. Yangınlar halen sürüyor. Ormanların, tarla ve ekinlerin ateşe verilmesi sonucu çıkan duman çok uzaklardan bile görülebiliyor.

Bölgede bulunan Dost mahiyesi ve mahiye bağlı Sin, Karşılar, Babaoğlu, Hafikpak, Hacı, Taveriç, Havar, Kültüce, Gini, Sibat, Kil köyleri ile Hıran bölgesinde bulunan Karakoç köylerinin boşaltılmadan havadan helikopterlerle bombalandığı, bu bombalamalar sırasında 9 köylünün öldüğü öğrenildi.

Dersim merkezde bağlı Pax (Karakoç) mahiyesi Gevrek köyüne helikopterlerle atılan bir bombanın Hıdır Işık adlı köylünün evine isabet etmesi sonucu Hıdır Işık, karısı ve çocuğu öldü.

Ovacık Köyleri de Hedefte

Ovacık ilçesine bağlı Mercan vadisindeki Mekikuşağı, Motallier ve Yazbınlar köyleri ile 20 haneli Kışluca köyü ve 15 haneli Eğrikavak köyü yakıldı. Köylülerden alınan bilgilere göre, köylere baskın düzenleyen devlet güçleri önce köylüleri arama bahanesi ile dışarı çıkarıyorlar. Köylüleri köy meydanında topladıktan sonra da evleri içindeki eşyalarla birlikte ateşe veriyorlar. Operasyonu anlatan bir köylü, yakılan evleri ile beraber kış için hazırladıkları yiyeceklerin de heba olduğunu, hayvanlarının bir kısmının öldüğünü, bir kısmının ise kaçtığı bilerek, göç etmek için bile paralarının kalmadığını belirtti.

Yine Ovacık'a bağlı Bilgeşan, Kalkışa, Bektaşuşağı, Mikikanuşağı, Elgazi ve Çakmaklı köylerinin de yakıldığı, köylülerin göçe zorlandığı, bazı kişilerin ise gözaltına alındığı öğrenildi.

Yakılan ve boşaltılan köylerin yakınlarında bulunan ormanların da, helikopterlerle atılan bir toza birlikte ateşe verildiği ve yangının çok geniş bir çevreye yayıldığı bildirildi.

Pülümür, Nazımiye ve Ovacık ilçelerine bağlı köylere giriş çıkışların engellendiği bildiriliyor. Çemişgezek de dahil devlet güçlerinin başlattığı operasyon "Son yılların en kapsamlı saldırısı" olarak niteleniyor. Buna rağmen devlet güçlerinin bölgede bulunan gerilla birliklerine ciddi bir darbe vuramadığı bildiriliyor.

Tunceli Milletvekilleri Oy Aldıkları Halka Sırtlarını Döndü

Köylerin ve ormanların alevler içinde olduğu Dersim'in milletvekillerinden Kamer Genç tam bir duyarsızlık içinde. Mevcut durumu kendisine aktarınlara "terörün olduğu yerde köy ve orman yakmanın doğal olduğunu" söylüyor. Kamer Genç bu tavırla sadece duyarsızlığını göstermiyor, aynı zamanda devlet güçlerinin sivil halka yönelik katliam suçlarına onay verdiğini, böylece devlet güçleri ile aynı safta bulunduğunu ve şu ortak olduğunu da göstermiş oluyor.

Diğer Tunceli milletvekili Sinan Yerlikaya ise soruna sahip çıkıyor gibi görünse de çok farklı davranıyor, "Hükümete güvenoyu vermiş bir milletvekili olarak bu olaylar sürerse güvenoyunu geri alacağımı ve hükümette kalmamın da bir anlamı olmayacağını ifade ediyorum" diyor. Yerlikaya böylece bu kontrgerilla hükümetini simdiye kadar desteklediğini belirtmiş oluyor. Dersim'de köylerin büyük bölümü yakılıp yok olmuş, nerede ise tutuşmayan orman kalmamış, Sinan Yerlikaya hala "Bu olaylar sürerse güvenoyumu geri alacağım" diyor. Bugüne kadar güvenoyunu geri almanın olmasının aslında tüm yapıları desteklemek anlamına geldiğini ve halk düşmanları ile aynı safta olduğunu unutturmaya çalışıyor. Ve bulunduğu safta da henüz terk etmiş değil. Terk etmediği sürece de halk düşmanları ile aynı dili konuşan Kamer Genç'ten öde bir farkının olmayacağı açıktır.

Dersim'de son yılların en büyük ve kapsamlı operasyonları yapılarak, kitlesel kıyımlar yaşandığı 1838'den sonra en yoğun baskı yaşanırken, bu operasyonları yapan bir hükümeti desteklemenin ne anlamı geldiğini, zamanı geldiğinde halk bu sözde "Vekillere" anlatacağıdır.

Adana'da kontrgerilla katliamı

Üç HADEP'li katledildi

Adana'da kontrgerilla son haftalarda HADEP üye ve yöneticilerine yöneldi. 28 Eylül günü işine giderken yolda kurulanarak katledilen HADEP Yüreğir İlçe Delegesi M.Salih Sabuktekin'den sonra, 3 Ekim günü de kahvehanenin önünde kahvaltı yaparken silahlı saldırıya uğrayan HADEP Adana Yüreğir İlçe Başkanı Rebihi Çabuk ve Yönetim Kurulu Yedek Üyesi Sefer Cerf hayatını kaybetti. Aynı saldırıda Salih Satın isimli parti üyesi de yaralı olarak kurtuldu.

Cenazeye katılmak üzere Adana'ya gelen HADEP Genel Başkanı Murat Bozlak, bu saldırılardan partiyi hedef gösteren İçişleri Bakanı Nihat Menleş ve hükümeti sorumlu tutarak ıstıfaya davet etti. HADEP Adana İl Başkanı Samet Yaman da saldırıların örgütü ve planı olduğunu ve İçişleri Bakanı tarafından teşvik edildiğini söyledi.

İlçe Başkanı Rebihi Çabuk'un evi 11 Ağustos'ta sivil polisler tarafından basılmış ve kendisi evde olmadığı için eşleri kaçırılarak ölüme tehdit edilip bırakılmıştı.

Adana'da HADEP'lilere yönelen saldırı, kontrgerilla eylemlerine eklenen yeni bir halka oldu. Diyarbakır Emniyet Müdürü iken Adana'ya tayin edilen Ramazan Er'in gelmesinden bu yana kontra eylemlerinde tırmanış oldu. Gözaltın-

Kontrgerilla tarafından katledilen HADEP'ilerin cenaze töreninde atılan sloganlar Kürt halkının öfkesini ortaya koydu.

da kayıplar, sokak infazları arttı. Ramazan Er'in Diyarbakır'da görevli olduğu süre zarfında da 600 kişinin bu biçimlerde öldürüldüğü öğrenildi. Adana polisi, sürekli hale geldiği operasyonlarla ve estirdiği terörle, Kürt halkını, yurtsever ve devrimci çevreleri baskı altına almak ve sindirmek istiyor. Ancak polis tüm cabaları boşa gitti. Katledilen HADEP'ilerin cenazesinde atılan sloganlar Kürt halkının öfkesini ortaya koydu.

4 Ekim günü kaldırılan ve 4 bin kişi ile başlayan ve yeni katliamlarla daha kalabalıklaşan cenaze yürüyüşünde "Kahrolsun Kontrgerilla", "Adana Kontrgerillaya Mezar Olacak", "Şehit Namının", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atıldı.

"Aydemir ölmedi, onu mücadelemizde yaşatacağız"

3 Eylül günü Dersim Çemişgezek'in Ulukale köyündeki çatışmada şehit düşen Aydemir Şahin'in yakınları onu şu sözlerle anlıyorlar.

"Aydemir Şahin 1970 yılında Malatya'nın Hekimhan ilçesine bağlı Karacayır köyünde doğdu. Yoksul bir Türk ailesinin çocuğuydu. Hekimhan Meslek Lisesi'ni bitirdi. Hem okul ihtiyaçlarını karşılamak, hem de ailesine maddi destekte bulunmak için hem okur, hem de çalıştırdı. Aydemir, bu düzenin azgın bir sömürü ve baskı düzeni olduğunu yasayarak öğrenmişti. Köy halkının sorunlarıyla ilgilien, bunlara çözüm üretti. Çalışkanlığı, dürüstlüğü, samimiyeti ve yardımseverliğiyle kendisini tanıyan herkesin saygı ve sevgisini kazanan örnek bir kişiydi. Bu kişiliğini devrimci mücadeleyle bütünleştirmesi hiç de zor olmadı. Devrimcileri tanıdıkça mücadeleye her geçen gün daha fazla bağlanarak kısa sürede Devrimci Sol saflarında yerini aldı. Gerillaya olan özlemini "Acaba ben de bir gerilla olabilir miyim?"

sözleriyle dile getirdi. Tanıdığı insanlara Devrimci Sol'u anlatır, bu kültürü aşlamak için büyük çaba harcarı."

Kızkardeşi ve Babası ise Aydemir için şunları söyledi.

"Ağabeyim, çok sıcak ve sevecen bir insandı. Sürekli bize devrimci yaşamı anlatır, paylaşımcılığı ve yardımsever olmayı öğütürdü. Bizler de onun devrimci yaşamına özenir, onun gibi olmak isterdik. Şu anda ise onun gibi onurlu bir şekilde şehit düşmek istiyoruz. Bizleri bir gün Malatya'ya Grup Yorum'un konserine götürmüştü. O günü hiç unutmam. O gün bana çok büyük çouku ve mutluluk vermişti. Kafamdaki küçük dünyaları yıkmamı sağlamıştı. Ağabeyimi çok seviyorum. O ölmedi, ölmeyecek. Çünkü bizler onu yaşatacağız."

Babası:

"Öğlum sürekli inşaatlarda çalışırdı. Hem okula gider, hem

Aydemir ŞAHİN

de eve gelir sağlardı. Zaten bizim ekonomik durumumuz hiç iyi değildi. Çok zor şartlar altında okuduğu için hep ezildi ve bunun sorucunda düzeni daha iyi tanıdı. En son gövüştüğümüzde askere gidiyorum dedi ve daha sonra görüşmedik. Simdi şehit düştü. Öğlumun gittiği yolun hakkı olduğunu inanıyorum. Benim oğlumun en büyüğüydü. Çok çalışkandı, zeki ve her zaman başkasının yarımına koşardı. Bütün komşuları ve arkadaşları Aydemiri çok severdi. Onu hiçbir zaman unutmaya-

"Dün bir kenara atılan ve işe yaramaz hale getirilen sivil faşist çete artıkları, bugün yeniden çeşitli özendirmelemlerle göreve çağırılıyor. Milliyetçi Cephe (MC) politikalarıyla görev güllerinin geldiği ilan ediliyor. Sınırlık militanist güçlerin katliamlarına amigoluk görevini üstlenen sivil faşistler, süreçte göre daha önemli görevlere hazırlanacaktır." Tekrar gündeme getirilen ve palazlandırılmaya çalışılan sivil faşistler için 1992 yılının Temmuzunda böyle demişik. Gerçekten de o süreçte devrimci hareketin eylemleri karşısında acze düşen oligarşinin şiddette ihtiyaç duyduğu "halk desteği" görüntüsü için sivil faşistler biçilmiş kaftandı.

Kurtuluş yaptığınız ellerinizi, ölümlerinize uzanan kollarıma iyi koruyun! Siz de korkun adaletimizin hesap soracağı günleri bekleyin, halkın da güntü gelecek!

Sivil faşistler ve yeni MC

Elbette sivil faşistlerin görevi sadece bu kadarla sınırlı olmadı. Geçmişin eli kanlı katilleri, sinsice devletin özellikle örgütlenmiş sağlayabilecek kurum ve kuruluşlarında kendini daha cıplak bir biçimde gösterdi. Halka açılan haksız savaşta sivil faşistlere uniforma giydirdi. Özel tim ve kontrgerilla esas olarak bu sivil faşistlerden oluştu. Hem de devletin her türlü olanağı, sınırsız "asıp kese-bilme" yetkisiyle... Tüm bunlarla birlikte, *tabii* sivil faşistleri bir akla ve sevimli gösterme kampanyası da başlatıldı. Onlar da bu imaj yaratma kampanyasında ellerinden geleni yaptılar. Özellikle, parti örgütlerine talimatlar gönderildi. Kılık kıyafetlerine, hatta bıyıklarına bile pekidüzün vermeleri istendi. Halkın sorunlarına karşı "alakalı olun" dendi. Çizimye çalıştıkları tabloda "masumluğun tür köşe taşları olmalıydı. Ama nafile bir

çabaydı bu... Elleri yüzleri halkın kanına batmış olanların geçmişlerini unutmak mümkün değildi...

Cözümsüzlük MC Politikalarını, MC Politikaları, Sivil Faşistleri Resmileştirdi
Emperyalizmin de onayıyla izlediği politikaların devrimci ve ulusal hareketlerin karşısında çözümüzsüz kaldığını gören oligarşi hızla MC politikalarına yöneldi. Neydi MC politikaları? MC politikaları halkın suni olarak kamplara bölünmesi, düzene olan tepkilerinin açığa çıkmasının engellenmesi ve yaratılan bölünmeyle halkların karşı karşıya getirmesi idi. Yani halkların katledilmesi, terör, demagoji ve provokasyonlarla; gelişen devrimci mücadelelerin önünün alınmasının ve bunun için de faşizme kitle tabanı yaratılmasının hesaplanıyordu. Milliyetçi Cephe dediğimizde cep-

heleşmeden yani kontraların, resmi ve sivil faşistlerin, kısaca topyekün halk düşmanlarının haklara ve hakların kuruluşu için mücadele eden devrimcilere, yurtseverlere karşı cepheleşmesinden söz ediyoruz. MC politikalarının hayat bulması için faşistlerin kitle tabanı bulması gerekiyordu. '80 öncesinde buna Alevi-Sünni gibi suni kamplaşmalarla zemin yaratılmaya çalışıldı. Bugün ise Kürt-Türk ayrımı bu cepheleşmenin zeminini oluşturuyor.

DYP-SHP koalisyonu ile yeni baştan gündeme gelen MC politikalarında kitle tabanı yaratmanın yanında sivil faşistlere asıl olarak biçilen rol özel orduya, özel timlere adam yollamaktı. Kontrgerillanın sivil ve dolaylı adamları olmak yerine, masalı ve resmi birer özel tim elemanı olmak pek çok faşiste cazip geldi.

başladılar. Sivil faşistler resmi bir kimlik kazandılar, resmileştiler...

MC'lerin Mıman Demirel, Görevi Çiller'e Devretti
MC'lerin vazgeçilmez Başbakanı Demirel, 1975'lere kadar sivil faşist hareketin CIA ve kontrgerillanın ihtiyaçına göre palazlanmasını sağlarken; MC politikalarıyla beraber sivil faşistleri doğrudan iktidara ortak etti. Böylece faşizmin terör ve katliamlarını koşulsuz aksılayacak bir kitle tabanı oluşturmaya ve halkı sindirmeye yönelik psikolojik bir etki oluşturmaya çalıştı. Türkiye MHP'nin mallarının verilmesi,

Türki cumhuriyetlere giden heyette Türkiye'nin yer alması Demirel'in attığı ilk adımdı ve sonucusu da olmadı. Şimdi ise bu görevi Çiller sürdürüyor. Artık açıkça telifsiz edilen DYP-MHP koalisyonunun ilk adınımları, "MHP'nin ilimli bir parti olduğu" ve faşist şef Türkiye'nin de "değerli bir Türk büyüğü" olduğu yalanlarıyla desteklenmeye çalışılıyor. Çiller'in katıldığı MHP'li toplantılarda ya da Türkiye'nin katıldığı protokol gezilerinde yeni bir MC'nin inşası sürüyor. Daha açık bir ifadeyle; SHP'nin devreden çıkarması süreci hızlandıkça emperyalizm MHP'nin ve Türkiye'nin yıldızını parlatıyor. Bugün MHP artık her şeyiyle koalisyonun üçüncü ortağıdır... Bunu SHP'ler de saklamıyor. Ercan Karakaş "Zaten Türkiye hükümeti içinde. Kadroları var. Çiller ile sürekli görüşüyor. Demek ki şimdi fiilen hükümetin içinde olmak istiyor." sözleriyle hem tepkisini, hem de iktidarın yeni MC politikasını dile getiriyor.

Faşistler Kanlı Geçmişlerini Saklamak Telaşındalar

Burjuvazisinde MHP kurtarıcı olarak gösterilken, sivil faşistler hükümet için de yer alma nakaratlarına başladılar. 12 Ağustos günü Ortadoğu gazetesinde "...şu şartlar altında MHP'nin hükümet ortak olması sürpriz sayılmamalıdır" diyen Necdet Sevinç yeni bir MC'ye hevesli görünüyor. Ama Türkiye halklarının gözündeki teşhir olmuşlarını da güçlü bir imajla tazelemeye çalışıyorlar. Tüm çabaları bu yönde... Halkın unutmayacağını bilmenin sıkıntısı buna yol açan. İçinde bulunduğları durumu MC diye savunmuyorlar. Çünkü MC onların kanlı geçmişinin bir parçası.

Bir yandan burjuva basının kalemşöieri, bir yandan faşist şefler koro halinde "MHP radikal bir parti değil, değişen dünya şartlarını da gözetken yenilikçi bir partidir" nakaratlarını tekrarlıyorlar. DYP ile yakınlaşmanın MC diye adlandırılması ise faşist şefleri örktüyor, çünkü MC demek kan, katliam ve provokasyon demektir. Çünkü MC, Demirel'inden Türkiye'ne kadar suçluların, halk düşmanlarının ittifakıdır; MC kanlı bir geçmiştir.

Özel timlerde, devlet dairelerinde bizzat DYP tarafından düzenlenen faşist kadrolaşmanın ardından her şeyiyle iktidarı destekleyen MHP, iktidarı izlediği katliam ve devlet terörü politikalarında daha aktif görev istiyor.

Bugün için Kürdistan'da yapılanlar, katliamlar ve Kürt halkına karşı yürütülen topyekün savaşta sınırlı gibi görünse de Türkiye'nin her yerinde faşistler sokaklara hakim olmaya çalışıyorlar. Okullardaki, mahallelerdeki yoğunlaşan çalışmalar bu çabaların yansımasından başka bir şey değil.

Dün olduğu gibi bugün de birçok yer-

Futbol: Faşist örgütlenmenin araçlarından biri...

Sivil faşistler kendilerine kitle tabanı yaratabilecekleri her şey gibi sporu da kullanıyorlar. Herhangi bir futbol takımının maçında ya da maç sonrasında takımların bayrakları yanında sivil faşistlerin üç hilali bayrağını, ya da bozkuşlu hilalleri görmeye artık pek çok kimse için olağan bir görüntü haline geldi.

Özel Hareket timlerinde "gonüllü" olan faşistlerin toplamı son 10 ay içinde 7 bini buldu. Son

olarak bu timler için 15 bin yeni kadro daha açıldı. Bu kadroların dağıtımı için de İçişleri Bakanlığı'na değil, MHP Genel Merkez'ine başvuran sivil faşistler, özel timlerin kim tarafından organize edildiğini de herkese göstermiş oldular.

Çünkü futbol takımlarının fanatik taraftarlarının kendileri için uygun bir taban olabileceğini gören faşistler bu kesime de yöneldiler. Onlar için takımın Fenerbahçe ya da Beşiktaş olması fark etmiyor. Göstermeye dönüştürebilecekleri her yerde önce istiklal Marşıyla başlattıkları gösterilerini sürdürüyorlar.

Sivil faşistlerin spora olan ilgisinin yalnızca tribünlerle sınırlı kalmadığı ise bilinen başka bir gerçek. Sivil faşistler kulüp yönetimlerinde söz sahibi olarak bu kulpillerin olanaklarını faşist örgütlenmede kullanabilmek, buraları faşist odakları haline getirebilmek için de yoğun çaba gösteriyorlar, örneğin Güven Sazak'ın yönetiminde olduğu bir Fenerbahçe döneminde kulübün milyonlarca liraklı tüm olanakları sivil faşistlere sunulmuş ve sınırsızca kullanılmıştı. Benzeri çabalar Anadolu'daki pek çok spor kulübü için de geçerlidir, önce "tarafata gösterilen hoşgörü", derken, sivil faşistler kendilerine taban oluşturabilecek kitleye ulaşıyor.

Faşistlerin spora olan ilgisi asıl olarak 1970'li yıllardaki Eğitim Enstitüleri döneminde başladı. Bu yıllarda Eğitim Enstitülerinin beden eğitimi ve spor bölümlerine ön kayıtlarla ve her okulun kendisinin yapacağı sınavlarla öğrenciler alması bu

bölümlerin faşist örgütlenme için geniş olanaklar sunmasını sağladı. O yıllarda sayılan yalnızca 3 olan beden eğitimi ve spor bölümlerinde öğrenci üyelerinin teselli faşistlerden oluşması buna uygun bir zemin yaratmıştı. Aynı faşist kadrolaşmanın bugün de hakimiyetini sürdürmesi, beden eğitimi ve spor bölümlerinin Milli Eğitim'deki faşist kadrolaşmaya kısmen de olsa katkısı olabileceği düşüncesini doğurdu ve beden eğitimi bölümlerinin sayısı DYP'li Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 27'ye çıkarıldı. Bunların 11 tanesinin sınavı ise faşist kadroların kök saldığı Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü tarafından yapıldı. Sınava girenlerin de belirtildiği göre MHP Genel Merkez'in belirlediği adaylar için yapılan göstermelik sınav sonunda binin üzerinde sivil faşistin bu okullara kayıtları yapıldı. Bunun her yıl tekrarlanan sınavlarla sürecini hesaba kattığımızda faşistlerin neden bu kadar spora önem verdiğini anlamak zor değil.

de "bayrak, ezan, vatan" nutuklarıyla emperyalizmin politikalarını hayata geçirmek için çırpanın eli kanlı faşistler ne yaparlarsa yaparlar, devrimciler bu politikaları boşa çıkaracak, bu kapıkullarına gereken ders verecektir. Çünkü onların dünyaları yalan ve demagoji üzerine kurulmuştur.

Sivil Faşistler Doğrudan ve Resmi "İktidar" Düşleri Görüyor

Ortaodğu, Milliyetçi Çizgi, Günaydın vb. neredeyse her gün MHP'ye yeni katılmalar olduğunu duyuruyor. Faşist şef Türkçe ve MHP hep alıştıkları gibi yine birilerinin sırtında iktidara taşınmaya hazırlanıyorlar, tipki I ve II MC'lerde olduğu gibi. Şimdi de MHP ile DYP'nin yandaşık yürüyüşleri ile yeni MC politikalarını uygulayan koalisyonun sırtından Türkçe doğrudan iktidar düşleri kuruyor. 'Bugün, fırsat önümüzde çıkmış, Türkiye'nin açılan bahçıyla birlikte ülkücülerin bahçıncılığıdır. Başta Alpaslan Türkeş olmak üzere MHP ve ülkücüler Türkiye'nin gündemine oturmuşlardır.' MC politikalarının uygulamaya geçmesi ile birlikte kendilerini biçilen yeni rolün önemini böyle vurguluyor sivil faşistler. Biçilen rol sivil faşistleri daha da pervasızlaştırıyor, her gün basında yeni bir açıklama yaparak yapıp, güdüyorlar. "İktidardan teflik gelirse değerlendirenz", "İktidara yürüyoruz..."

İktidara yürünür de MHP'ye katılmıyolar olmaz mı? Onu da eksik bırakıyor oligarşi. Taşralı sanayiciler diyebilece-

ğimiz birtakım adamlar sivil faşistlere destek verdiklerini açıklıyorlar. Bununla da yetinmiyor, "her kesimden" insanlara MHP'ye katılmıyolar adıyla düzenlenen gösterilerde rol veriyorlar. Kimi beldebin başkanı, kimi gün adı duyulmamış "sanatçılar", kimi gün de gıkarları gereği başka partilerde yer almış eski sivil faşistlerin MHP'ye, it yuvasına geri dönüşüne yer veriyor burjuva basın.

Bazen de kendilerini "Alevi cemaatinin ileri gelenleri" diye tanıtır, Maraş'ta katledilen yüzlerce Aleviyi, demokrasi unutmus, kardeşlerinin kanı üzerinde faşistlerle işbirliği yapanlar çıkıyor. Tipki tek kelime bilmedikleri halde Türk milliyetçisi olduğunu söyleyen hainlerin, korucubaşlarının çıktığı gibi... Yani "herkes" MHP'ye koşuyor.

DP iktidarının son dönemlerinde Bayar-Menderes iktidarının çözülmesi hızlandıkça DP bir "Vatan Cephesi" tutturmuş, her gece radyodan Vatan Cephesi'ne katiianları listeleri okunurmuş, bİtp tüketmez isteteler. Sonradan hepsinin koca bir yalan olduğu açığa çıkmıştı. MHP'ye katılmılar da Vatan Cephesi balonundan farkısız. Ama oligarşinin, güçlü MHP imajı için yeni "Vatan cephelerine" ihtiyacı var, belki böylece faşistlerin kanlı geçmişlerini saklamak mümkün olabilir sanıyorlar. Ama yanılıyorlar! Ne Türkiye halkları ne de devrimciler, imajlarını baştan ayağa değiştirelseler de eli kanlı faşist çeteleri ve şeffiri unutmayacaklardır.

Devlet-mafya-faşist çeteler ayrılmaz üçlüdür

Bugün devlet desteğiyle beslenen, özel olarak kurumsallaşmış faşist çeteler her zaman bir yarıdan fazlası, bir yarıdan da devletten ayrı düşünülmemesi gereken mafyaya kopmaz bağlarla bağlanmışlardır. Atıldıkları her adımda, girdikleri her kiri işte bu ortaklığı sürdürürler, devam yerindeyse ayrılmaz bir üçlüdürler.

Özellikle 12 Eylül sonrası bağboş kalan faşist çeteler çek-senet tahsilatında hünserleri göstermeleri ile birlikte mafya içinde özel bir yere sahip oldular. Bu durum yükselen mücadele karşısında sivil faşistlerin tekrar gündeme getirildiği 90'lı yıllara kadar sürdü. 90'lı yıllarda ise oluşturdan özel ordular, özel timler bu deneyimli katilleri tekrar görevte çağırır: "Kutsal devletin savunulmasıydı önemli olan..."

İster devletin emrinde olsunlar, ister mafyanın, temel özellikleri hiçbir zaman değişmedi. Halk dışının olmaları gereği hep aynı kaldı. Ancak oligarşinin MHP'yi daha da öne çıkarma çabaları ile birlikte yıllarca kendilerinin finanse eden, besleyen mafyayla olan ilişkilerini kitlelerden saklamak için daha dikkatli olmaya başladılar. Çünkü Türk asrını kuracak "kahramanların birer uyuşturucu kaçakçası, birer kirazlık katil obusunun bilimesi, gerekce yüzünü saklamak için uğraşan sivil faşistlerin çabalarını boşa çıkarabilirdi. Her konuda olduğu gibi bunda da iyizütlü davranmakta tereddüt etmişlerdi. Bir yarıdan bu tar işlerin içinde olanlara "ülküde olmadığın" açıkladılar, bir yarıdan hızla yayınlaştırmaya çalıştıkları ocaak denen faşist yuvaları mafyanın desteğiyle kurdular. Üstelik polis koruması alanda...

Ayrılmaz üçlünün ilişkileri bu kadarla sınırlı değildi kuşkusuz. Devletlin

MİT'in de desteğiyle uluslararası uyuşturucu kaçakçılığı yapmak, elde edilen parayla polis şeflerinin, mafyanın ihya edilmesi ve bunların ayrılmaz parçası faşist çetelerin silahlandırılması da olağan işlerden bazılarıydı. Bu ortaklığı geldiği boyutlar için Hollanda'da yayın yapan NRC Handelsblad gazetesinin yazdığı ve uyuşturucu çetesinin Türkiye'nin emiryle hareket ettiğini gösteren belgeler yerterlidir. Evet, yaptıkları her türlü namussuzluğun yanında faşist şeffilerin deteminde uyuşturucu ticareti yapacak kadar devlet ve mafyayla iç içediler.

Milyonlarca dolar rüşvetin ortada döndüğü Emblabank yolsuzluğunun bir parçası da Özal ailesi, ağları açıklanmayan polis şefferi ve faşist mafyanın hatırlı adamlarından Alaaddin Çakıcı'ydı.

Türkes son yularda yaratılmaya çalışılan imajına uygun olarak Çakıcı'ya sahip çıkmayıp "A partisinin bir adam öldürdü diye partiyi kanlı ilan edemezsiniz" demelde yetinirken, Milliyetçi Çizgi adlı faşist yayının 4 Ekim tarihli sayısında "Sağol Çakıcı kardeşim, bu halk sana müteşekkirdir" diye yazılanlar faşistlerin gerekçe dışıncılarının ifadesi oluyordu. Çakıcının bir rüşvetçiyi para karşılığında kurşunlatması da aynı yazıda "Bu halk namussuzlara karşı bir kere daha uyardın. Bu tarihi bir uyardın..." diye göklere çıkarıldı.

Kirazlık katillik, çek-senet tahsilatı, uyuşturucu ticareti ve daha alda gelebilecek yüzlerce namussuzluk, "milliyetçilik" adına faşist çetelerin devlet desteğiyle ve mafyayla kol kola yürüttükten çalışmalar olarak ortadadır. Yaratılmaya çalışılan imaj ne olursa olsun bu gerekçe her zaman su yüzüne çıkacak ve faşistlerin gerekçe kılığını ihade edecekler...

Olgarşi "dürüst lider" imajıyla halkı oyalamaya çalışıyor Düzenin çirkef'inde yıkanarak temiz olunamaz

Olgarşik talan-terör düzenine adam dayanmıyor. Büyük kampanyalarla yıldız parlatılan, cıalanın halka umut diye sunulan alternatifler, işbaşına geldikten kısa bir süre sonra tükenişe geçiyorlar. Düzenin saplandığı derin ekonomik-siyasal kriz, hepsini teröre mecbur ediyor. Sonuçta, uyguladıkları terörün altında kalıyor, iyice batağa saplanıyor ve hızla tükeniyorlar. Bu tükeniş öyle hızlı yaşanıyor ki; daha birer gİlmeden öbürü, öbürleri sürülüyor piyasaya. Olgarşi bir yarıdan yenileri ortaya sürerken, diğer yarıdan "teskileri rallerden indirip parlatmaya" başlıyor.

Halkın beklentilerine yanıt veremeyen, çözüme gibi bir sorunu da olmayan egemenler, arka arkaya sahte umutlar yaratmaya, halkın düzen dışına çıkışını bu sahte umutlarla engellemeye çalışıyorlar.

Olgarşinin neredeyse seri imalat dü-Ecevit, oligarşinin kendine biçtiği zeyine çıkardığı bu "sahte umutların so-yeni rolden memnun görünüyor. nunculan ise Türkiye ve Ecevit. Birbirleri- Ama bütün değerlerinde olduğu gibi ne karşıt görünür bu ikili, Kürt halkının Ecevit için yaratılmaya çalışılan ulusal ve sınıfsal taleplerine dışlanlık temelinde bir sovenizmde ve Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesine karşı kan doküçüklüğe birleşiyorlar.

Son günlerde özellikle Ecevit in yıldızını parlatma çabası belirgin olarak ortaya çıkıyor. "Dürüstlüğün neredeyse olağanüstü bir özellik, bulunmaz bir mezyet olarak kabul edildiği bir vurgun-soygun düzeninde Ecevit e çekilen "dürüst lider" olası, onu diğerlerinden daha avantajlı hale getiriyor. Medya ağete seferber olmuş durumda. Sanki düğmeye basılmış gibi gazetelerde, televizyonlarda Ecevit'e, DSP'yle ilgili çoklu dolu haberler, köşe yazıları, programlar yer alıyor. En çok izlenen TV programlarından birine Ecevit'i "dürüstlük simgesi" olarak ağırlıyorlar. Gazeteler manşet atıyor "Dürüstlüğe Akın Var..." "Ak Güvenin Uçuşa Geçti"... "Umutumuz Ecevit..."

Karaçoğların Dönüşü'nü duyuran bu tantana "bu filmi görmüştük" duygusunu uyandırıyor ister istemez. Son üç yılda bolca gördüğümüz filmler geliyor gözümüzün önüne, önce "Demokrat Demirel", ardından "Devrim gibi koalisyon", ardından "Muhteşem Çiller" ve ardından "Kara Murat hikayelerini ortaya atan medya, son olarak "Sorumlu lider Türkiye" ve "Dürüst lider Ecevit" filmlerini politika sahnesine getiriyor. Olgarşi, yeni bir avuç kan emici egemen, çaresizlik içinde Türkiye ve Ecevit'e sanılıyor.

Düzenin siyaset sahnesinin bu kurt politikacıları ise üzerlerine düşen rolü en iyi şekilde oynamaya çalışıyorlar. Ecevit, yaptığı bir açıklamada sunulan söylüyor: "1960'lı yıllarda demokratik solu gündeme getirirken bozuk düzenden söz ediyorduk. Şimdi Türkiye'de çürük bir düzen var. Bozuk olan onarılabılır, çürümüşü ise çürüğe çıkartmak lazım. Bunu da yalnızca DSP yapabilir. Çünkü bizim çürük düzenden yarar sağlayanlara diyet borcumuz yoktur. Dürüstlük bu partinin simgesidir."

Rüşvetin, vurgunun, yolsuzluğun çıkardığı koku artık gizlenemediğinden halkın dürüst yönelim, dürüst politika ve politikacı talebine Ecevit aday gösteriliyor. En azından halkın sola eğilimli geniş kesiminin düzen dışında taşmasını engellemeye çalışıyor oligarşi.

Bütün bunlarla birlikte Ecevit in geçmişte hiç de bugün övünebileceği "dürüstlük" örnekleriyle dolu değildir. Örneğin, CHP Rize Milletvekili olan Gümrük ve Tekel eski Bakanı Turcaş Mataracı'nın adının karşılığı yolsuzluk Ecevit in bilgisi ve sorumluluğunda gelişmiştir. Bürokratlar Ecevit'i CHP iktidar döneminde de rüşvet almış, halkın emeğini talan etmişlerdi. Aslı olarak ise, "bozuk düzen" sloganlarıyla iktidara gelen Ecevit, CIA'nın İran'da ele geçen raporlarında da belirtildiği gibi "komünizme karşı en tutarı politikacı", yani iyizütlüklüğe en başarılı düzen politikacısıydı...

Cumhuriyet gazetesinde 2 Ekim 1994 günü yayınlanan röportajda "MC hükümetiyle koalisyon döneminde siyasetçi satın aldığınızın ilişkin suçlamaları nasıl değerlendiriyorsunuz?" sorusunu, "Kimseyi satın almadık, değişik eğilimli kişileri hükümete bağlamak için bakanlık verdim." diyerek cevaplıyordu Ecevit. Açıkçası halkın çok kullandığı ifadeyle "kıvrınıyordu". Ecevit in dürüstlüğü de bütün düzen politikacılarının gibi tamamen yalandan ibaretti...

Medyanın ve Ecevit in yaratmaya çalıştığı "yeni umut imajı bir süre halkı oyalamakta başarılı olsa da, kısa sürede bu imaj da diğerleri gibi ızla-buz olmaya mahkumdur. Çünkü hem düzeni savunup, düzenin politikacısı olup hem de dürüst olmak, her tarafından yolsuzluk, rüşvet, soygun akan bu çirkefte yıkanarak temiz kalmak mümkün değildir. Pır Sultan'ın söylediği gibi, "Bozuk düzende sağlam çark olmaz". Yani bu düzen kökten yıkılıp insanın insanı sömürmediği, eşitlikçi bir düzen kurulmadan, halka karşı dürüstlük de sağlanamayacaktır...

Engin Civan... Alaaddin Çakıcı... Semra Özal... Dündar Kılıç... Ve Ötekiler Hayali İhracat... Usulsüz Teşvik... Rüşvet... Ve Halkın Talan Edilen Emegi... Asıl hesabı soyulan halk soracak

Halkın emeğini talan etmek bu düzenin temelinde vardı, ama hiçbir zaman son yıllardaki kadar aleni yöntemlerle yapılmamıştı. Hayali ihracatçılar, usulsüz teşvik alanlar, anlaşmalı ihale kaptanlar, kamu bankalarına borçlanıp da üzerine yatanlar, hileli iflasla köseyi dönenler ve daha binbir çeşit yöntemle trilyonlarca lirayı cebine indirenler, Türkiye gündeminin değişmez konuları haline geldi.

Tüm bunlar şu ya da bu yasaya göre suç olarak nitelense de, ya da "haksız kazanç" dense de aslında bu nitelermeler, yapılanların yanında hafif kalıyor.

Bu Bir Soygundur
Yapılanlar kelimelerin gerçek anlamıyla bir SOYGUNDUR!

Göz göre göre halkın emeğini, alimlerinin devlet eliyle hırsızca gasp edilmesi, el ko-nulması, talan edilmektedir!

Evet, soyulan devlet ya da herhangi bir devlet kurumu değil haktır. Hayali ihracatçı-ların, devletten usulsüz teşvik alanların, borç alıp üstüne yatanların gasp ettiği tril-yonlar devlet kafasından çıkıyor gibi gö-rünse de, esas olarak halkın cebinden çıkı-yor.

Çünkü devlet bu soygunculara dağıttığı parayı halktan topluyor, emeğin onbinlerce kamu işçisinin enflasyona endeksli ücret zamlarını ve ikramiyelerini ödemeyerek tril-yonlarca liranın üzerine oturuyor. Yetmiyor, **ekonomik istikrar paketi ile KİT ürünlerine zam üstüne zam yapıyor, vergileri artırıyor. O da yetmiyor, enflasyonu daha da artır-mak pahasına Darphan'e para basıyor, sabit ücretleri bir kez daha ediyor.** İçsinin, emekçinin daha da yoksullaşmasına yol açan bu "tedbirlerle" toplanan trilyonlar, ta-lançıların, soyguncuların kasalarına akıyor.

Boylece fabrikalarda, tarlalarda sömür-len işçiler, köylüler, emekçiler, bu kez de devlet eliyle sömürülüyor. Devlet hem kapita-list sömürü düzenini koruma görevini yerli-ne getiriyor, hem de halkın alimlerinin talan edilmesine aracılık ediyor.

Rüşvet, Yolsuzluk ve Hırsızlıkta Yapılan Soygunlar Düzenin Temel Karakteridir
Rüşvet, hırsızlık, yolsuzluk üç-beş na-mussuz, şerefsizsin işi değil. Bu namussuz-luğa, şerefsizliğe bulamayan patron ve üst düzey bürokrat herhalde zor bulur.

Gaziantep Milletvekili Mustafa Yılmaz ö-rneğin yaşadığı gerçeklerin herhalde henüz farkına varamamış olacak, İmar ve İskan Bakanı yapıldıktan bir süre sonra panik ha-linde ittifak ediyor. Yaptığı basın toplantısında "Adam çıkıyor bana itaile var diyor, bu iş iyip diyor" diyerek tehdit edildiğini, ihale mafyasının üst düzey devlet bürokratlarına kadar örgütlü bir güç olduğunu, bir bakana emir verilebildiğini ifade ediyor.

Bir başka milletvekili, zamanında bakan-lık da yapmış olan M. Ali Yılmaz çıkıyor, *Türkiye'te mafya devleti. Tabii mafya'ya işbirliği yapan da mafyacı sayılır. En baba en kuvvetli devletler. Devlete karşı gelinmez demektir. Ama devlete işbirliği yapan da güçlenir demektir."* diyerek devletin mafyacı işlerini ve ilişkilerini özetliyor.

Bu, her türlü yasadışılığın, soygunculu-ğun ve talanın da ifradıdır. Toplumsal mu-halefeti bastırmak için kongrelerle yönetme-lrine yönelen devlet, hukuk-yasa tanıma-zı-gını ekonomik alanda da sürdürüyor. Maf-

yalayıyor. Zaman zaman bir mafya babası ya da rüşvetçi, soyguncu birisinin sıkıştığı bir durumda "Bildiklerimi anlatırsam Türkiye sarsılır" demesi, devletin mafyalaştığını, mafyanın ise devletleştiğini göstermesi açısından ilginç bir örnekler.

Emeğin talan edilmesine, devletin aracılık etmesi sadece bir çürümeyi değil, düze-nin temel niteliklerinden birini de ifade edi-yor.

1930'lu yıllarda devletin yaptığı işlerin başında, jandarma zoruyla halktan toplanan birikimleri yatırımcı yapmak isteyenlerin hiz-metine sunarak "sanayiye yetiştirmek" gel-li-yordu. Gereksiz kredilerle, gerekse devlete ait fabrikalarda üretilen araç malları kullanılarak sunarak, yatırımcılar desteklendi. Bugünün Vehbi Koç'tan böyle servet sahibi oldu. 1950'li yıllarda Başbakan Menderes devletin olanaklarını sağa sola dağıtmada öçüğü biraz kaçırınca siyasi nedenlerle açılan da-vasına yolsuzluklar da eklendi.

Kıscacı devletin yatırımcıları destekle-me politikası, ister hukuki kılıfına uygun ya-pılsın, isterse bu kılıfın uydurmadığı yolsuz-luklar şeklinde olsun, devletin uzun yıl-lardır uyguladığı bir politika'dır.

12 Eylül cuntasından sonra, bir yandan baskıcı yasaları ve devlet terörüne top-lumsal muhalefet susturulurken, bir yandan da yolsuzluk

ve talan "kapitalist birikimi desteklemenin" yasal olmayan bir biçimi olarak en üst bi-çimde kurumlaştı. Bu dönemde yeni yatırımcılar ortaya çıkar-ken, başbakanlardan, milletvekillerine, generallerden üst düzey bürokratlara kadar birçok kişi kendi maaşı ile hiçbir zaman elde edemeyeceği servetlerin sahibi oldu.

Cunta üyesi Orgeneral Şahinkaya F-16 yolsuzluğundan sonra dünyanın en zengin generalleri arasına girdi. Diğerleri de miyar-lık gayri menkuller edindikere sisteme hizmet-lerinin karşılığı (İ) aldılar.

Yolsuzluk ve talanın furya haline geldiği ANAP döneminde, Başbakan Özal'ın ailesi, hatın sayılır servetler edindikere hanedan ha-line geldiler. Bu dönemlerde Lale devri eğ-lenceleri gibi şaşaalı ama sonradan görme gecelerde "papatyalar" arzu endam ederken, Hasni Menteşoğlu, Turan Çevik, Ertan Sert, Kemal Horzum gibi isimler "köşe dönücük-le" en becerikiller olarak, devletin-halkın tril-yonlarını hayali ihracat yaparak çarpıp zen-ginleştiler. Amerika'da İken memur maaşına talim eden kimseler de, Türkiye'ye getirilerek trilyonları kontrol eden genel müdür oldular.

Tabii bal tuttukları için pamaklarını yalayış mevcut soygundan biraz da onlar nasip-lendiler.

Yolsuzluk ve talan toplumda tepki yara-tınca, 1991 seçime-lerinden önce tüm par-tiler, bu konuda ka-nunsuz işlerin üzerine gidileceği ve "yetimin hakkını yiyelelerin en-gelleneceği" vaatle-rinde bulundular! SHP-DYP koalisyon hükümeti, kurulduktan kısa bir süre sonra diğer vaatlerini olduğu gibi bu vadi-ne de unuttu. Hatta ANAP dönemi yolsuzluklarını aratacak bir soygun ve talan dönemi yaşanmaya bağlandı.

Cumhurbaşkanı Demirel'in "verdimse ne olmuş" dediği İLKSAK yolsuzluğu ya da aile dramaı çeviren Ergun Göknel'in İSKİ yolsuzluğu, aslında yolsuzlukların sadece su yüzünde görünen küçük bir kısmını oluşt-u-ruyor. Buzdağının altında ise oligarşinin en kalburüstü üyelerine kadar herkesin adına rastlamak mümkün. Sadece hayali ihracat yaparak devletin 1993 yılına kadar alınan para 50 trilyon lirayı bulmuş. Bunun yanına Emlakbank aracılığıyla yapılan ihale yolsuz-lukları, devlet bankalarından alınıp verilme-yen kredi borçları, hileli iflaslar vb. yöntem-lerle yapılan soygunlar da hesaba katılırsa devlet aracılığıyla patronlara, üst düzey bü-rokratlara aktarılan paranın hangi miktarlara ulaştığı ortaya çıkar.

Üç kurşuluk vergi borcu için esnafı haciz getiren devlet, tril-yonlarını bu asalak, namussuz, şerefsiz takıma dağıtıyor. "Yetim hakkı" lafını ağzından düşürme-yen bir düzen politi-kacısı da "verdimse ne olmuş" diyebiliyor. İşte alenen yapılan ve halkın cebinden, sofrasından çalınarak gerçekleşen soygun budur.

Hırsız Hırsızdan Hesap Soramaz Hırsızdan Hesabı Halk Soracak!

Oligarşi her türlü soygunu muhabir görü-yor. Ama kaldığı minareye kılıf geçiremediği zaman, soruşturmakta, yargılayıp ceza vermekten söz ediyor. 3 Ekim akşamı tele-vizyondan bir konuşma yapan Başbakan Çiller, ağılamaklı bir ses tonuyla hırsızlık, yolsuzluk, soygun ve rüşvet olaylarına ken-disinin de çok kuzdığını söyledi. Sanki dev-letin üst düzey bürokratlarının yaptıkları-ndan kendisinin haberi olmuyordu. Keza ken-disinin ve kocasının yaptıklarından da o so-rumlu değildi. ABD'deki mal varlıklarını he-nüz geri getirmemiş olduklarını ve Bizim Va-di Yapı Kooperatifinde yaptıkları yolsuzluk-ları ise herhalde halkın unuttuğunu sandı. Yolsuzluklara ekranda vuranın etti. Böyle-sine ikiyüzlü bir tavır içindeyken, "Hiçbir şe-yin üstü örtülü kalmayacak" diye bir kez da-ha yalan söyledi. Oysa daha Temmuz ayın-da kendisinin mal varlığının araştırılmasına ilişkin bir öneriyi Meclis'te reddettirmiş, buna karşılık 1983'ten bu yana Meclis'te

olan partilerin liderleri ve yakınlarının mal varlıklarının araştırılmasını öngören bir ya-sanın, SHP-DYP oylarıyla yasalaşmasını sağlamıştı. Böylece yıllar sürece ve hiçbir sonuç çıkmayacak bir önerinin kabulü ile kendisini kurtarmıştı.

Ana halkımızın çok iyi bildiği bir gerçek var: Hırsız hırsızdan hesap sormaz!

1991'de DYP-SHP hükümetinin yolsuz-luklarla mücadeleden sorumlu devlet bakanı yapılan Orhan Kılıcıoğlu bu durumu şöyle ifade etti: "*Mahkemeye gittiğimizde bir otoyol davasının bağlayabilmeli için 6 ayı prosedür bekletmişlerdir. Aradan bir yıl geçiyor, dava başlıyor, bu defa mahkemenin iş yükü yüzünden yıllarca sürüyor. O zaman da işin önemi kalmıyor, unutuluyor geliyor."*

Zaman zaman, düzen Ergun Göknel ya da Engin Civan gibi istisnalar kurban seçilip cezaevine de gönderiliyor. Ama bu tür olaylar hep sıradışı gelişmeler ya da bazı siyasi hesaplar nedeniyle ortaya çıkıyor. Örneğin Engin Civan hakkında daha önce 25 ayrı yolsuzluk dosyası hazırlatıldığı halde bunlar yargıya gilmiyor. Ne zaman ki bunların yapı-lan soygun, kendi aralarındaki silahlı he-saplaşma sonucu ortaya çıkıyor, o zaman bu 25 dosya yargıya intikal ediyor. Dosyayı hazırlayanlar neden daha önce yolsuzluk dosyalarını mahkemeye vermediklerini açık-lamaya gerek görmüyorlar. Yargıda olanlar zaten sonuçlanıyor.

Yolsuzlukla mücadeleden sorumlu Devlet Bakanı Kılıcıoğlu bazı yolsuzluk ve rüşvet olaylarının önüne geçmek için çeşitli yasa önerileri hazırladığını ama hiçbirinin Meclis'ten geçmediğini söylüyor. Bu tiraf bile birçok şeyi anlatmaya yeterlidir. Düzen partilerinin tümü bu soygun çarkının birer dişlisi durumunda Kılıcıoğlu "Yolsuzlukta mücadele atleple oynamaktır." diyerek birçok tehdit aldığını söylüyor. Yolsuzluk ve soygun yapanlar, birbirleri ile çelişkileri ne-deniyse, ortaya çıkan ya da çok aleni olan soruşturmalara mafya yöntemleriyle engel-lenmeye çalışıyorlar.

Ama unuttukları bir şey var. Onlar için asıl büyük tehdit soygunu yapanlardan de-ğil, SOYULANLARDAN gelen tehdittir. Soy-ulan halktır, tüm emekçilerdir. Ve halk, zannettikleri kadar tepkisz, sahipsiz ve güç-süz değildir. Halkın örgütlü güçlerinin bu ta-lancı, soyguncu asalakların ve şerefsizlerin yakasına yapışacağı günler o kadar uzak değildir. Oligarşiyi diyoruz ki: Halkın ada-le-tini, ne paralı katiller sürülerinizle ne kont-rgerillanla engelleyemeyeceksiniz. Siz tril-yonları götürürken, açlığa, sefaletle ittiğiniz bu halkın, yediklerini burnunuzdan getire-ceğinden, bu soygun düzenini başınıza ge-çireceğinden hiç kuşkunuz olmasın.

Maden işçileri Zonguldak'ta yürüdü Madencinin tepkisi sendikayı aşmalıdır

Zonguldak (Mücadele)- Zonguldak'ta Genel Maden İşçileri Sendikası (GMSİ) İl Temsilciler Kurulu Zonguldak üzerinde oynanan özelleştirme politikalarıyla ilgili olarak hükümetle yapılan görüşmelerden olumlu bir sonuç çıkmayınca bir dizi eylem kararı aldı. Bu eylemlerden ilki alınan karar gereğince Bartın'da yapılacak.

Bununla ilgili açıklamalar 23 Eylül'de GMSİ Konferans Salonu'nda yapıldı. Daha önce yapılan basın toplantıları gündüz çalışma saati içinde yapıldığından işçiler katılmıyordu. Bu defa toplantının saatli 17 olarak belirlendi. Buna rağmen toplantıya geç başlanmasa işçilerden protestoların yükselmesine neden oldu. Toplantı başlamadan önce işçiler, "İşçiyiz Halkıyız Kazanacağız", "Ocaklar Bizimdir Kapatılmaz", "Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız", "Mengenileri Aşacağız Ankaraya Varacağız" şeklinde slogan atarak salonu çırılttılar. Toplantı daha sonra GMSİ Genel Sekreteri Selahattin Ataman'ın açış konuşmasıyla başladı. Ataman hükümetin ocakları kapatmadı kararını olduğunu, artık bundan sonra uzlaşma çabalarının bir sonu veremeyeceğini vurgulayarak, eylemlere başlayacaklarını belirtti. Konuşma sırasında sık sık sözü kesilen Ataman, işçilerin protestolarından rahatsız olduğundan, sık sık işçileri uyarma ihtiyacı duydu. Fakat işçiler Ataman'ı dinlemeyerek sloganlarına devam ettiler.

Toplantının bitmesini sabırsızlıkla bekleyen işçiler, daha toplantı bitmeden sokaklara koştu. Sendika binasının önünde bekleyen diğer işçilerle birleşerek, iki bin kişiye ulaştılar. Salonunda

başlayan toplantı burada yürüyüşe döndü. İşçiler geçtikleri yolları trafikte kapatarak Kozlu yoluna doğru sloganlarla yürüdüler. Bu arada çevredeki insanlar da işçilere eşlik ettiler.

Toplantıda, yapılması düşünülen diğer eylemler açıklanmazken, sadece Bartın'da yapılması planlanan mitingten söz edildi. Bunun yanında sendika yetkilileri sorunu DYP-SHP iktidarına bağlayarak düzen muhalifi bir tutum takınıyorlar. Bunun somut kanıtı ise İl Temsilciler Kurulu'nu oluşturan üyelerin üye oldukları siyasi partilerden istifa etme önerisini Ataman'ın tepkiyle karşılamasıdır. Ataman bu öneriyi, siyasetin her alanda yapıldığı ve herkesin oy kullandığı, kullanması gerektiği gibi düzen mantığı gerekçeleriyle yanıtlı verdi. İşçilerin gündemini sapıtırarak onları da seçim atmosferine sokmak istedikleri yaptıkları propaganda ile gün gibi açık. İşçilerin ve emekçilerin ise bu oyunlara, seçim aldatmacalarına kanı tok. Hiçbir düzen partisi özelleştirmeye, işyerlerinin kapatılmasına karşı durmuyor. İşçiler bu nedenle sendika ağalarının kuyruğuna takılarak iş haklarına yönelik saldırıların gündem dışı tutulmasına izin vermemelidir, işçiler eylem kararlarının uygulanma yönünden de sorunun takibiçisi olmalıdır.

"Hırsızlar Alföldü, Çalsanlar Mahvoldu"

Maden işçilerinin biriken öfkesini dinlemek için GMSİ 23 Eylül'de yaptığı toplantıdan sonra aldığı kararları uygulamaya ve bu konuda adım atma yerine 30 Eylül'de yeni bir toplantı daha düzenledi. Bu toplantı sırasında da açığa çıkan tek

madencinin öfkesi ve protestosu oldu.

30 Eylül'de GMSİ önünde yapılan toplantıya işçilerin ilgisi büyüktü. Amutluk işçileri Zonguldak otobüs terminalinden sendikaya kadar bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüş sırasında, "GMSİ Amutluk Şubesi" yazılı bir pankart açılırken, "Yaşasın İşçilerin Birliği", "Hırsızlar Alföldü, İşçiler Mahvoldu", "Amerikan İleri, Satırmayız KİTleri" şeklinde de sloganlar atıldı. Gösteriyi tahammül edemeyen polis, bir süre sonra pankartı indirerek, yolu trafikte açtı. İşçiler bunun üzerine yol kenarından yürüyerek sendika önüne geldiler. Bu arada Kozlu maden işçileri de Kozlu'da bir protesto gösterisi düzenlediler.

Sendika önünde toplanan işçiler toplantı salonuna sığmayacak kadar çok. Bununla birlikte ocakların ve diğer KİTlerin kapatılmasına ilişkin sorun tasarı düzenlenemedi. Resmi belgeler bu şekilde hazırlanmıştır. Nedenli Yazar'ın konuşması sırasında madenler sık sık "Partisiz Maden" sloganları atıldı.

Toplantıda ilk konuşmayı GMSİ Genel Başkanı ve Türk-İş Genel Sekreteri Şemsi Denizler yaptı. Denizler konuşma-

sında her zamanki gibi içi boş nutuklardan birini çekti. "Bizlerin hiçbirimizin bizim dışımızdaki birini rahatsız etmeye hakkımız yoktur. Fakat hükümetin bu tutumu ve kesin almış olduğu kapatma kararına karşılık eylemden başka yapacağımız hiçbir şey kalmadı. Aslında hiçbir zaman eylemden yana olmadık" dedi. Denizler'in konuşması her zaman olduğu gibi sık sık slogan ve protesto sesleriyle kesildi.

Denizler'den sonra Zonguldak üzerindeki kötü politikaların dolayı DYP'den istifa ettğini belirten Zonguldak Milletvekili Necdet Yazıcı konuştu. Zonguldak işçisi ve halkının yanında olduğunu söyleyen N.Yazıcı konuşmasına ayrıca şunları ekledi: "Hükümetin Zonguldak madenlerini kapatmaya hakkı yok. Bununla birlikte ocakların ve diğer KİTlerin kapatılmasına ilişkin sorun tasarı düzenlenemedi. Resmi belgeler bu şekilde hazırlanmıştır. Nedenli Yazar'ın konuşması sırasında madenler sık sık "Partisiz Maden" sloganları atıldı.

Toplantı sonunda dağılmayan kitle, Zonguldak trafiğini keserek yürüyüş yaptı. Devlet güçlerinin yürüyüşü engelleme çabaları ve valilik önünde barikat kurlmaları bosa çıktı. İşçiler Zonguldak terminaline kadar yürüyerek eylemi bitirdiler.

Eğit-Sen ve Eğitim-İş üyeleri telefon kilitledi

Okullarda öğrenci ve velilerin avlık haraca bağlanması öğretmenler tarafından protesto edildi. Bunun için Eğitim-Sen İstanbul 1 Nolu Şube ile Eğitim-İş Bakırköy Şubesi'ne üye öğretmenler 4 Ekim'de telefon kilitleme eylemi yaptılar. İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü, İstanbul Vahi Yardımcısı ve daha ilgili birçok üye açılan telefonlarda, öğretmenler, "Eğitimdeki fırsat eşitsizliğini derinleştiren, giderek eğitimini özelleştirilmesini hedefleyen 'eğitime katkı' uygulamasını protesto ediyor, bu uygulamanın aracı olma-yacağımızı bildiriyoruz. Genelgenin derhal geri çekilmesini istiyoruz." dediler.

4 Eylül'de saat 10.00-14.00 arası telefonları kilitleyen öğretmenler 17.00-19.00 saatlerinde ise bu protestolarını televizyon kanallarına yine telefonla iletiler.

Sena Tekstil patronu hincını işçi kıyımıyla aldı

Adana'da 150 işçinin çalıştığı Sena Tekstil Fabrikasında daha önceki sayımızda yapılan direniş ve bunun sonucu gelen kazanımlardan söz etmiştik. İşçiler yaptıkları iş durdurma eylemi sonucu hakları konusunda işverenle anlaşmaya varmışlardı. Bu anlaşmaya göre 3 aylık deneme süresini dolduran işçiler, asgari ücret+sigortalı olacak, yemekler düzeltilcek, tuvaletler onarılacak, 45 saatli aşan çalışma süreleri için % 50 zamnlı mesai ücreti ödenecek, aylık ücretin 1/30'ü avans olarak verilecekti. Ancak anlaşma yazılı bir protokole dönüştürüldüğü için işveren anlaşma maddelerine daha sonra uymaya yanaşmadı.

Anlaşma maddelerini uygulamayan işveren bu ilk eylemden sonra saldırılarını daha da yoğunlaştırdı. Bu saldırılar, işçilerin bazılarının mühürleşime ve mücaddeleye öncülük eden eden işçilerin polise verileceği yönünde tehdit şeklinde kendini gösteriyor. İşçiler bu ve benzeri türden baskıların artması üzerine 29 Eylül'de yeniden eylem yapma kararı aldılar. 29 Eylül'de işyerinde yapılan duruma eylemi sırasında işveren fabrikaya polis çağırdı ve 10 işçi tutuklanarak gözaltına alındı. Polis fabrika önünde bekleyen işçi ailelerine de küfürle satışarak, havaya ateş açtı.

Gözaltına alınan işçiler daha sonra serbest bırakıldı. Fabrikayı direnişçi işçilerden temizlemekte kararlı olan Sena

Tekstil patronu gözaltına alınıp, bırakılanlar biriktir eyleme katılan 25 işçinin işine son verdi. Bunun üzerine paralarını alan işçiler evlerine döndüler.

Sena Tekstil Direnişi Nasıl Bu Hale Geldi?

Aslında Sena Tekstil işçileri sorunlarına karşı örgütlenme ve mücadele çalışmasına başlayalı nereden beri ay olmuştu. Haklarını alamamak için kendi aralarında bir de imza kampanyası başlatmışlar, örgütlü çözüme önderlik edecek tutarı bir mücadele için bir de komite kurmuşlardı. Ancak komitelerin çalışmaları henüz yerine oturmamış 2 işçi birtarafa çıkış yaparak işverenin provokasyonuna girdiler. Bu iki işçinin işten atılması sonrasında işçiler eyleme geçti. Oysa işçiler bunu Sena Tekstil için erken bir adım olduğu şeklinde yorumluyorlar. 26 Eylül'deki eyleme aslında tam olarak hazır olmadıklarını belirtiyorlar. Eylem kararı ise Ermençik Bayrağı çevresinin işyerinin özgül koşullarından kopuk bir şekilde eylemi dayatılma sonucu alınıyor. Bu aceleci! Sena Tekstil işçilerinin örgütlenmesinde geldikler açarak, bu düzeye gelmesinin nedeni oldu.

Sena Tekstil işçileri bu yaşananlardan

Yaşanılan direnişlerden çıkarılan dersler ışığında işçiler, mücadelede daha etkin olmasa hazırlanıyor.

ders çıkarmalıdır. Tabii devrimcilik adına büyük düşünüp, büyük konuşan, ancak hiçbir pratik iş yapmayanlar da buradan gerekli dersleri çıkarmalıdır. Ne kadar büyük düşünülürse düşünülün, işçilerden kopuk bir şekilde dayatılmalı, fırsatlılığı erdem saymak, işçi sınıfının çıkarlarıyla bağdaşmıyor. Hak almak, örgütlenme ve mücadelede başarılı olmak emekle birlikte sabrı da gerekli kılıyor. İşçi sınıfının başarısı bunun yanında kendine güveni sağlayacak bir aşamanın bilincine varmış olmasını da gerektiriyor.

Sena Tekstil'de tabii ki her şey olmadı. Aksine düzen farklı olarak işçilerin bugün yaşadıklarından edindikleri olumlu ya da olumsuz dersler vardır.

Baskılar "Özgür Karadeniz'i susturamaz

Merkezi Trabzon'da bulunan ve Karadeniz bölgesine yönelik yayın yapan özgür Karadeniz gazetesi 2 Ekim günü kontrgerilla tarafından bombalandı. Gazete bürosunda kimsenin olmadığı geç saatlerde meydana gelen saldırı da ölen ya da yaralanan olmazken, gazete bürosu önünde patlayan bomba maddi hasara yol açtı.

Çevre sakinlerinden edindiğimiz bilgilere göre olay saat 23.00 dolayında meydana geldi. Bomba patladıktan 5 dakika sonra Özgür Karadeniz bürosu önüne gelen polisler bomba parçalarını çevreden toplayarak gittiler.

Pek çok muhabiri gözaltına alınarak, işkencelerden geçirilerek, tutuklanarak ve hemen her sayısı toplatılarak baskı altında tutulan özgür Karadeniz gazetesinin merkez bürosu daha önce de kurşunlanarak saldırıya uğramıştı. Kontrgerilla tarafından düzenlenen son saldırının ardından gördüğümüz gazetesinin sahibi ve yazı işleri müdürü Kemal Evci-men şunları söyledi: "Karadeniz'de çayda, findekte titünde sömürülen küçük üreticinin, işçinin, memurun, öğrencinin, esnafın sesi soluğu olan gazetemiz okunuyor, tartışılıyor, sahipleniliyor. Gazetemize kontrgerillanın sürekli saldırısının nedeni de bu. Ama daha önce olduğu gibi hiçbir saldırı bizi yıldıramaz. Şimdi inandığımız yolda yürürken daha hızlı, daha kararlı olacağız..."

Özgür Karadeniz gazetesinin yaptığı basın açıklamasında ise "Ne toplatma kararları, ne ölüm tehditleri, ne de bombalar bizi susturamayacak, gücümüzü halktan alıyoruz. derildi.

Özgür Karadeniz'in bombalı saldırıya uğraması sonrasında gazete okurlarının merkez büroyu ziyaretleri artarken, ülkemin dört bir yanından ve yurtdışından gelen telefonlarla da kontrgerillanın bu alçakça saldırısını karşısında özgür Karadeniz sahipleniliyor...

"Demokratik mevzilerimizde direneceğiz"

Devrimi mücadele daha kararlı, daha hızlı adımlar atılıpka egemen sınıflar artan panikleriyle örgütlü mücadelelerin yükseldiği her alana saldırıyorlar. İstanbul'da Devrimi Gençlik dergisinin inibat bürosunun basılıp iki dergi okurunun gözaltına alınması, Tutuklu Aileleri ve İnsan Hakları için Yardımlaşma Derneği'nin (TIYAD) kapatılması, Ankara'da Halkın Hukuk Bürosu'nun baskıları iki avukat ve üç misafirin gözaltına alınması,

Trabzon'da özgür Karadeniz gazetesi Merkez bürosuna yönelik bombalı saldırı ve Anadolu'nun dört bir da. 1986'da kurdukları TIYAD yanında devrimciler yönelik 1990'da kapatıldı. Ama allele-gözetilme, baskılarını yoğunlaşması egemen sınıfların saldırılarının son YAD'nı yerini bu kez ÖZGÜR-DER'ler aldı. Defalarca kapatılmalarına rağmen ısrarla defa-

Düzen, suyunun kaynamaya başladığını gördüğünden, DER'ler. Ardından TIYAD asil olarak devrimcilerin moral ve yer alıyordular. Bugün TIYAD'ın coşkusuunu karmaya çelişiyor, karpına mühür vurdu olgışı. Psikolojik yıpratmaya yönelik TIYAD'ın misyonu sona mı er-saldırıların yoğunlaşması egemen sınıfların son süreçte böyle bir taktik cadele içerisindeler ve bu mev-güttüğünü ortaya koyuyor. İnancın, zimizi sahiplenmeye devam ediyorlar.

TAYAD, ÖZGÜR-DER'ler

RÖPORTAJ

30 Eylül günü "Amaç dışı faaliyet" gerekçesiyle kapatılan Tutuklu Aileleri ve İnsan Hakları için Yardımlaşma Derneği (TIYAD) üyesi Nadire Çelik ile görüştük.

TIYAD keyfi bir şekilde kapatıldı. Tutsak ailelerine yönelik bu saldırıyı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Tutsak ailelerinin örgütlü mücadeleleri TIYAD ile başladı. O dönemde sadece cezaevleriyle sınırlı olan bu mücadele gün geçtikçe gelişti ve yeni boyutlar kazandı. TIYAD'lı aileler artık her yerde, her direnişlerde, işçiler memurlar öğrenciler direnişlerinde, eylemlerinde onları beyaz başörtüleri ve ellerindeki dövizleriyle yanlarında görmek istiyorlar. Ve görüyorlar da. Mücadeleniz öyle bir boyut kazandı ki, artık onlar devrimi harekete sahipleniyorlar. Şehitleri sahipleniyor ve mezarları başında onların mücadelesini sürdürceklerine dair söz veriyorlar. Bugün aileler öyle bir düzeye geldi ki, iki kişi de olsalar tek başlarına da kalsalar, her türlü baskı karşısında, her direniş alanında direngenliklerini sergiliyor, sloganlarını haykırıyor, pankartlarını açıyorlar.

Mücadeleniz bu boyuta erişince üzerinizdeki baskılar da arttı, öyle ki, kapatılışımıza kadarki şu son süreçte TIYAD yönetiminden gözaltına alınmayan kimse kalmadı. İnsanlar gece evleri basılıp gözaltına alınıyorlar. Ama bu, aileleri yıldırmıyor. İnsanlar "Biz haklı olmayan, mesru olmayan ne yaptık ki bizi gözaltına aldılar" diye soruyorlar kendilerine ve dışarıya çıktıklarında daha bir bilinçli sanılıyorlar mücadeleye.

Bugünden itibaren TIYAD'lılar olarak ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Olaya mevzi gözüyle baktığımız için bu bizim mücadelemizi etkilemeyecek. TAYAD'dan bu yana kurduğumuz bütün demeler kapatıldı. Ama hiçbir zaman bizi, mücadelemizi engelleyemediler. Şimdi de engelleyemeyecekler. Dememizi tekrar kuracağız. Ama bu süreç içinde yine her direnişte beyaz başörtülerimizde olmaya devam edeceğiz.

ve TIYAD süreci inancın, ka yacağın, inancımızın, kararlılığın, sahiplenmenin göstergesidir. Demokratik alandaki nün güvencesi olduğunu, az-saldırıları tıkanca da koşulları olduksa süreci anlatıyor bu lede de kaygının her koşulda sürec. Bu çığlığın hiç susma-yükseltileceğini ifade ediyor.

Bedii'nin sahiplenilmesinin hazmedemeyenler halka karşı suç işliyorlar

Bedii Gençiz'in cenazesine katılmak üzere İstanbul'dan yola çıkan otobüs 27 Eylül günü Mersin'e bağlı Tarsus ilçesinin Kazanlı Köyü sapağında jandarma ve polis ekipleri tarafından durdurularak içindeki 23 kişi gözaltına alındı. Tarsus Emniyet Müdürlüğü'nde işkence altına alınan 23 kişiden 16'sı iki gün sonra serbest bırakılırken, Aydın Kumaz, Bülent Sönmez, Ali Kuday, A. Şahin Salim, soyadları belirlenemeyen Barış ve Hakan adlı öğrenciler ile Devrimi Gençlik Dergisi Sahibi Neslihan Uslu halen gözaltında tutuluyorlar. Ayrıca Bedii Gençiz'in cenazesinde gözaltına alınan Kerim Mecefoğlu, Nadir Yıldırım ve Taylan Yılmaz da aynı yerde işkence görüyorlar.

Namus, onur, şeref gibi insani değerleri hiçbir ılgısı olmayan işkenceci katiller sürüsü, devrimcileri işkence yaparken her şeyleriyle tükenmiş olduklarını da sergiliyorlar. Ama onurun, namusun, adaletin temsilcisi olan devrimciler, onlardan mutlaka hesap soracak.

Samandağ Müftüsü Arap-Alevi halka saldırıyor

Antakya'ya bağlı Samandağ ilçesinde 1988'den bu yana müftülük yapan Kadir Kılıç, camide Arap Alevi halkın kültür ve geleneklerine, sosyal yaşamlarına hakaret edici konuşmalar yapıyor. Refah Partisi'nin Samandağ'da örgütlenmesi çalışmalarına da katılan müftü, son olarak 13 Eylül günü Sutaşı Köyü'nden Mehmet Latifeci ile Veddi Yüksek adlı köylüleri araması yaktıkları yalan iddiaıyla polise ihbar etti. Evleri talan edilerek gözaltına alınan Mehmet Latifeci ve Veddi Yüksek önce Samandağ Emniyet Müdürlüğü'ne daha sonra Antakya siyasi şubesine götürülerek iki gün boyunca elektrik, falka, askı, basıncı su

ışkenceleri yapılarak olayı kabullenmeleri istendi. Tüm bu işkencelere karşın suçlamaları kabul etmeyen köylüler daha sonra serbest bırakıldılar. Köylüleri Refah Partili işadami Naci Koza ve müftüden aldığı para karşılığında ihbar eden Behçet Karaağaç adlı serseri ise gözaltına alınarak ve köylüler ile görüşen muhabirimize saldırarak elindeki notları almaya çalıştı. Muhabirimizi sahiplenmiş Sutaşı köylüleri serseriye gereken cevabı verdiler. Samandağ'daki demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler bir basın açıklaması yaparak müftünün görevden alınmasını isteyerek imza kampanyası başlatcaıklarını belirttiler.

Halk kitlelerinin, emekçi sınıfların kendiliğinden direnişlerinin yükseldiği dönemlerde kendisini devrimci mücadelenin merkezine koyan oportünizm, karşı-devrimin şiddetinin, baskı, işkence ve terörünün azınılaştığı dönemlerde daha önce söylediklerini unuttur. Sınıf mücadelesinden kaçışın teorisyenliğine soyunur.

12 Eylül'de işte böyle bir dönemdir. 12 Eylül faşist cunta döneminde devrimcilerin kararlılığı, devrime inançlarını yıkmak, devrimci kişiliği aşagılılamak, yozlaştırmak, halkın devrimcilere olan güvenini, inancını yok etmek için oligarşinin sisternli ve çok yönlü saldırılarını yoğunlaştı. On binlerce devrimci, demok-

THKP-C'yi 12 Eylül öncesinde utangaçça tasfiye etmeye girişmiş olan DY önderliği, 12 Eylül zindanlarında, mahkemelerinde tasfiyecilik sürecini hızlandırdı. Yenilgi psikolojisi, ideolojik, politik, sınıfsal çözümüyle ve inkar açığı çıkarıp derinleştirdi. DY'ilerin çoğunluğu oluşturduğu ve siyasi tavrı DY'nin belirlediği Mamak Cezaevi'ndeki teslimiyet, zindanlardaki tükenişin en uç örneği oldu. 12 Eylül'e direnme gibi bir sorunu olmayan DY önderliği o derece çabuk direnişten çekilmiş ve her alanda çekilmeyi ilke, haline getirmişti ki, Mamak Cezaevi'ndeki bu tavrı cezaevlerindeki siyasi literatüre "Mamaklaşma" olarak girdi. "Mamaklaşma" oportünist tavrın, teslimiyetin, döneğin adıydı artık...

"Devrimci Yol Gerçeği" cunta zindanlarında, mahkemelerinde teslimiyetin gerçeğidir

rat, yurtsever tutsak edildi. Zindanlar, onları teslimiyete sürüklemek, düzenli uyunlu bir parçası haline getirmek ve en önemlisi de halka "işte çok güvendiğiniz devrimciler bunlar" diyebilmek için işkence laboratuvarlarına, toplama kamplarına dönüştürüldü...

Yani oligarşi, zindanlardaki yasakları ve baskılarıyla siyasi tutsakları yalnızca teslimiyete sürüklemekle kalmayarak, onları pışmanca, düşünce ve inançlarına ihanete zorladı. Ve bu ihanet halka, devrime karşı kullanmaya çalıştı.

Cezaevleri DY'nin Gerçek Yüzünün Ortaya Çıktığı Bir Sinav Yeri Oldu

12 Eylül öncesinde devrimci direnişçiliği kimselere bırakmayan (!) Devrimci Yol oportünizmi de, başta önde gelenleri olmak üzere, 12 Eylül zindanlarında ortaya karşı "direnççiliklerini" göstermek bir yana, kısa sürede yenilgi psikolojisine girdi, umutsuzluğa ve yilgınlığa kapıldı. Düşmanın saldırılar karşısında elleri kolları bağlanmış, 12 Eylül cuntasının tutsakları inkara, tükenişe sürüklenmesinde öncülük görevini üstlenmişlerdi. Devrimin uzun bilincini bir mücadeleyle gerçekleştireceği bilincinden, halka ve devrimcilere karşı sorumluktan yoksun DY önderliği, dövüşmeden yenilgiyi kabul ederek zindanlarda süren sınıflar mücadelesinde erken havlu atıyordu. Özveri, kararlılık, cesaret gibi devrimci müdalenlerin vazgeçilmez unsurları onları için hiçbir şey ifade etmiyor, hatta mücadeleden kaçış teorileştiriliyordu.

THKP-C'yi 12 Eylül öncesinde utangaçça tasfiye etmeye girişmiş olan DY önderliği, 12 Eylül zindanlarında, mahkemelerinde tasfiyecilik sürecini hızlandırdı. Yenilgi psikolojisi, ideolojik, politik, sınıfsal çözümüyle ve inkar açığı çıkarıp derinleştirdi.

DY'ilerin çoğunluğu oluşturduğu ve siyasi tavrı DY'nin belirlediği Mamak Cezaevi'ndeki teslimiyet, zindanlardaki tükenişin en uç örneği oldu. 12 Eylül'e direnme gibi bir sorunu olmayan DY önderliği o derece çabuk direnişten çekilmiş ve her alanda çekilmeyi ilke haline getirmişti ki, Mamak Cezaevi'ndeki bu tavrı cezaevlerindeki siyasi literatüre "Mamaklaşma" olarak girdi. "Mamaklaşma" oportünist tavrın, teslimiyetin, döneğin adıydı artık...

"Elimiz kolumuz bağlı, biz esiriz ne yapabiliriz" diyerek teslim olmak yanında DY, 12 Eylül-cuntasından gözden gizliye "demokrasi" sunmasını bekliyordu. DY anlayışında siyasi onurlarını savunmak

ya da hakları direnerek almak yoktu. Tam tersi, DY'ye göre geri çekilmesi, ortamın fazla karışmaması gerekiyordu.

Koşulların olumsuzluğunu öne sürerek direnmeyi, siyasi davayı inkar "haklı" kılmaya çalışıyorlardı. Açıkçası boyun eğmenin, direnmemenin, sınıf mücadelesinden kaçmanın teorisini yapıyorlardı.

Cunta Mahkemeleri ve DY'nin Teslimiyeti

DY tavrı cunta mahkemelerinde de teslimiyet, inkar ve "fızda zarar görmeden kurtarmak" olarak şekillendi. DY önderleri, 12 Eylül öncesindeki yüksek perdeden sözlerini unutmış, cunta mahkemeleri karşısında süt dökmüş kediye dönmüşlerdi.

"Devrimci Yol (...) devrimci partinin oluşturulmasını hedefleyen bir yayın organıdır" diyordu Oğuzhan Muftoğlu. Ali Başpınar, "Devrimci Yol, devrimci görüşleri savunan bir yayın organı olmaktan öteye gitmemiştir." diyerek örgüt değil dergi çevresi olduklarını anlatmaya çalışıyordu. Nasuh Mitap ise daha ileri giderek devleti kırmaya çalışacak kadar "deli" olmadıklarını ifade ediyordu: "Terör politikalarının ortalığı kasıp kavurarak eyleme sokulduğu yerde ve dönemde solcuların, devrimcilerin de 'devleti yıkmak' için silaha sarıldıklarını kabul etmek mantık dışıdır. Çünkü solcuların bundan bir çıkarı yoktur; aksine çok büyük zararı vardır. Faşist bir düzen için solcular nasıl mücadeleye ederler. Böylece bir ortamda solcuların silaha başvuru mevcut kıymak için kalkıştıklarını söylemekle eşanlamıdır." (Nasuh Mitap, Dilekçe, syf.4)

Devrimci Yol dergileri incelendiğinde, eleştirilerin siyasi iktidarlara yani hükümlere yöneltildiği görülecektir (...) Hukuksal bakımdan, devlete karşı olmak ve siyasi iktidara karşı olmak eşdeğer değildir." (Melih Pekdemir, Sorgu)

İşte DY'nin önde gelenleri bunları söyleyecek kadar alçalmış, siyasi çöküntü içine düşmüşlerdi. Onca devrimci böyle bir "delilik" için mi şehit düşmüştü? Devrimci Yol saflarında çatışarak, idam edilerek şehit düşenler, işkence görenler, sakatlananlar, DY'nin önde gelenleri faşist cuntanın mahkemelerinde el pençe bızım amacımız devrim değildi, biz yalnızca deryıldık" demeleri için mi be-deller ödeyerek mücadele etmişlerdi?

THKP-C'yi tasfiyeye yönelik DY önderliği, 12 Eylül öncesinde başlattığı ihanet, ahlaki, kültürel çürümeyi teorileştirmeye çalışıyor, mücadeleden, her yolda şehit düşenlere hakaret ediyorlardı.

Askeri mahkemelere verdikleri dilekçelerde ise sunulan söylüyorlardı DY önderleri: "(...) Elbette devrimcilerin nihai planda bugünkü düzenden farklı sosyalist bir düzen istedikleri doğrudur. Ama hem bu konuda çeşitli grupların farklı farklı görüşleri vardır, hem de 1980 öncesindeki olayların sebebi bu değildir. Yani devrimcilerin, solcuların ihtilali yapmak için eyleme geçmeleri, buna karşılık da faşistlerin de güya bunu önlemeye çalışmaları üzerine bu olaylar çıkmış, ülke o duruma gelmiş değildir." (Devrimci Yol Dava Dilekçeleri-Askeri Yargıda Olma Standartı Belge Yayınları, syf.10, abç). DY önderleri bu ifadelerle devrim için eyleme geçmediklerini, "nihai planda" sosyalist bir düzen istediklerini ve çeşitli grupların bu konuda farklı görüşleri olduğunu belirterek oligarşiyi "çeşitli gruplar" gibi olmadıkları, "uslu çocuklar" oldukları mesajını vermeye çalışıyorlardı. Adları "Devrimci" ifadesiyle başlayan böyle bir anlayış devrim amacı olmadığına göre, sosyalist düzen "isteklen" ya yalnızca bir "dilek"ti ya da kitleleri dergi yoluyla bilgilendirerek, olgunlaştırarak, evrim yoluyla "nihai planda" sosyalizm kendiliğinden gerçekleştirecekti. Ayrıca, "olayların çıktığı ülkenin durumu" konusunda da cunta seferleriyle aynı şeyleri düşünüyorlardı. DY'ye göre de, "siyasal mücadele sivil kesimler arasında bir kavga olarak gelişmeye başlamış, şiddet, önce taşılı sopalı sonra silahlı şekillerde bütün topluma ve ülkeye yayılmıştı." (aynı dilekçe, age, syf.12). DY'nin cuntacılarla anlaşamadığı nokta "olayları" kendilerinin değil, "iktidar güçlerinin kendi anlayışlarına ters düşen muhalefet akımlarını önlemek için reaksiyoner-sivil güçleri örgütlemesi, bunlar aracılığıyla demokratik-yasal yolların dışında şiddet kullanarak toplumsal muhalefeti bastırmaya çalışması" idi. (aynı dilekçe, age, syf.12) Kısacası DY, iktidarın "demokratik-yasal yolların dışında (ne anlama geliyorsa) sivil faşistler aracılığıyla şiddet" kullanmış olmasına itiraz ediyor, halkın kendiliğinden ve örgütlü-iradi olarak geliştirdiği şiddet eylemlerini savunacak yerde, "sivil kesimler" arasında kör dövüşü olarak da nitelenebilecek "bir kavga"dan, "bir iç savaş"tan ha-

yıflanıyordu. "İktidar güçlerinin anlayışına ters düşen bir muhalefet akımı" olmaktan öteye gidemeyen DY, 7 Ağustos 1987 tarihinde aynı mahkemeye verdiği dilekçeyle belirttiği gibi, "Sag-olarm komünistlere karşı işledikleri"ni iddia ettikleri eylemlerin devlete karşı olmadığı kabul edilebiliyorsa, anti-faşist mücadele çerçevesindeki eylemlerin de anayasal düzeni yıkmaya amacıyla yapılmadığı kabul edilebilir." (age, syf.22) diyerek TCK 146 maddeye göre yargılanmaktan kurtulmaya çalışıyordu. Dergilerinde "Tek Yol Devrim" sloganlarıyla halkı devrimci sıfatıyla adlandıran DY'nin, 12 Eylül zindanlarında ve askeri mahkemeler karşısında

geldiği nokta işte böyle bir düşünlüktü. Hiçbir şekilde devrimin, devrimcilerin haklılığını savunma, düzeni yargılama noktasına gelmeyen DY oportünizmi, oligarşiden "Yargılanıyorsa hiç olmazsa sivil faşistler gibi 313. vb. maddelerden yargılanalım" anlamında isteklerde bulunarak bütün devrimci değerleri ayaklar altına alıyordu. Devrimci direnişin reddedilmesi olur, namus ve devrimci kişiliğin hiçe sayılması noktasına gelmek de zor olmamıştı.

Böyle bir ahlak anlayışının, bu derece yozlaşmış bir kültürün halka karşı samimi olması da kuşkusuz mümkün değildi. 12 Eylül özeleştirisi adına sunulan söylüyor DY'iler: "Sonuç olarak, 12 Eylül gibi büyük bir tarihsel dönemece, partileşme süreci olarak tanımlanan bir geçiş sürecine has yapılarla, onun eksik ve zaafılarıyla girilmiştir. Bu, Devrimci Yol'un 12 Eylül'deki en büyük handikapı olmuş, doğal olarak da 1980'lerde yaşanan tarihi belki de tersine çevirebilecek görevler yerini" getirilememiştir." (DY Savunması ve "Devrimci Yol Üzerine Notlar", Emperyalizm ve Faşizme Karşı Devrimci Gençlik, sayı 2, syf.22)

Tarihsel görevleri yapmamaalarının, partileşmemelerinin "doğal sonucu" olduğunu söyleyecek kadar sorumsuz ve gayri ciddi olan DY önderleri, THKP-C'nin inkar edilmemesini 12 Eylül'e karşı direnilmemesinin, hiçbir şekilde çarpışılmamasının, cuntanın zindanlarında ve mahkemelerinde koşar adım teslimiyete gidilmesinin nedenlerini ortaya koymamış, halkın devrimcilere karşı güvenini zedelemiş ve özeleştiriyi yapamayı teorileştirdikleri için devrimci değer ve ilkeleri bilimsel şekilde ayaklar altına almışlardır.

71'den miras kalan THKP-C potansiyelini yok etmeye girişen DY önderleri, tasfiyeciliği kurumsaştırdılar. 12 Eylül öncesinin ve sonrasında muhalefelerini yapmayıp özeleştirisini vermediler. "Ne yapalım, yenilidik, tarih bizi bunun için suçlayacaktır" diyerek halka, devrimci değerlere, devrimci ahlaka karşı kendilerini sorumsuz ilan ettiler, örgütsel yapısı tamamen dağılmış da olsa, DY'nin eski önderlerinin ve pek çok eski DY'linin bugün devrimci ya da demokrat etiketleyle halkı kandırmaya devam etmesi, geçmişlerini kullanarak devrime inanan birçok insanı düzenin yedeği haline getirmeye çalışması da ahlaki tükenmişliğin derinleştirilmesinden başka bir şey değildir.

Isırgan

Her şeyin bir sınırı var

Bir kurumumuz geçenler-
de lakarı bir dergiyi gider.
Görseki olan elak birleş
esgiri: teleyacaklı olan-
dan. Dergi çıkarılan iste-
nen sayılan bulmak için ar-
kaday: bekletilen, kırıya
poliler giler. Toplatma tu-
lanayla geline, toplatlan
sayılan istemekteyiler.
Dergi çıkarılan: 'Önceden
sadece tebliğ edentini;
değerli ilmatdını, şimd-
niye böyle?' diye sorar.
Polilerin cevabı ilginçtir.
"Tamam... Önceden yazıp
gözyordunuz, bir şey dem-
yorduk. Ama işin rengi de-
ğildi. Artık Karasay' bile sa-
vunuyorunuz. Size nasıl
güvenelim bu." Artık diye-
cek bir şey yoktur. Poliler
kumutidir. Dengelen el ko-
yulur ve giderler.

UYARMADI DEMEYİM

Civan olayıyla birlikte ortaya çıkan devlet-malya ilişkisinin faturası birkaç günah keçisine çıkarılmaya çalışılıyor. Fakat gün geçmesin ki Civan balonunda yeni bir patlak ortaya çıkmış. Peki, ölmüşü başkanı tartışma götürmez buluşa basın bile durumu kurtarmıyor. Hal böyle olunca "Maden durumu kurtarmadık, kahramanlığa soyunalım" misal kendi bataklığından "temiz eller" kampanyaları düzenliyor, suçluları ben buldum yarıya giriyor...

Faşistlerin gazetesi 'Milliyetçi Çizgi' de bu yanlışla kendi kulağında koşuyor. Gazetelerin yazarlarından Durum Yeterin bakın neler yumurtlamış: "Sağol Çakıcı. Bu halk sana müteakik ol-
maldır. Bu namussuzluğu ortaya ç-

kardın. Sen olmasaydın bu namussuz-
luklar zincirini halkımız kından öğrenecekti?
Herkes sana müteakik olmalıdır. Özellikle
her türlü kilermeye lanet yağdırılan çaresiz
edilete susmuş yığınlar müteakikdir.
Sağol Çakıcı kardeşim. Sayende bir
namussuz soygunu bu halk öğrendi. Bu halk
namussuzlara karşı bir kez daha uyardı.
Bu tarihi bir uyardır. Büyük senaryoların
küçük pylonları kendilerini kahraman
sarmasalar herhalde pylonluk görevine pek
soyunmazdılar.

Nusret Pemir (DCM Başvancısı)

"Türkiye'de cezaevlerinde hiçbir düşünce suçu su-
yoktur."

Adam haklı. Hangi cezaevinde tutuklu hindi var ki?

Leyla Alaton (Sosyetenin Gülü)

"ÖZELLEŞTİRİ Türkiye zenginleşir."

Artık yargıyı da Çakıcıya havale edersiniz. Bütün
yolsuzlukları "özle" yöntemleriyle ortaya çıkarıverir.

Kenan Evren (Netekim Paşa)

Fenerbahçe hep yenilirse

böyle, Galatasaray'a

geçerim.

Galatasaraylılar telaşlanmasın, yıllar
önce de demokrasiye geçeceğim
demeli.

Burhan Kara (ANAP Genel Başkan Yardımcısı)

Ana-oğul Özallar merhum Turgut öza'nın başını
çok sıkıp, ona çok sıkıntı verdirler.

Adam boşuna yeni ale araysılarna girmemiş
demekli. Evlat olarak Naim'i almış ama henüz
allenin diğer fertlerini tamamlamadan göçtü
zavallı!

KAMUOYUNA

Onun özgürlüğü bizim özgürlüğümüzdür

ONU TUTSAK ALMAKLA ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİ DURDURAMAZSINIZ

Devrimci Sol önderi Dursun Karataş bugün emperyalizmin elinde tutsak. Ama onu tutsak almak, özgürlüğünden koparmak, halkların özgürlük mücadelesini yok edemez. Çünkü direnişle örülü mücadele tarihimize yaratılan her değer, her güzellik onun önderliğiyle bütünleşti, anlam kazandı. Halkların yüzlerce yıllık acılı tarihi bu kez onun öngörüsüyle, önderliğiyle özgür bir yaşamda sevince dönülecek, bu- nu biliyoruz.

ONA YAPILAN HER SALDIRI BİZEDİR, HALKLARIMIZDIR

Evet, Dursun Karataş halkların önderidir. Hakler ve özgürlükler mücadelesinde işçisinden memuruna, öğrencisinden sanatçısına, şehit ve tutsak ailesine, yoksul gecekondu halkına kadar, Kürt, Türk, Laz, Çerkez, Arap bütün emekçi halklar olarak onunla haykırdık "Halkız, Haklıyız Kazanacağız" diye... Tutsaklıkları, işkenceleri, kayıpları, katliamları göğüslemeyi ondan öğrendik.

Açlık ve zulüm düzeninde acılı, kahırlı yaşarken, Türkiye halklarının gözbebeklerinde umut ışığı olduk. Hayatın her alanında ilkel ve tavizsiz mücadele etme geleneği onun yol göstericiliğinde vücut buldu. Bu inançla insanlık onurunun yüceliğini her şeyin üstünde tutuyoruz. Ona yapılan her saldırı, her karalama bizedir, halklarımızdır. Ona gelecek en küçük bir zarar onurumuzadır, namusumuzdur. Ona zarar verenler, vermeyi düşünenler halklarımızın hesap soracağını hiç akıllarından çıkarmamalıdır.

DURSUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK

Dursun Karataş özgür bırakılmalıdır. Bu konuda göstereceğimiz her duyarlılık, geliştireceğimiz her eylem halkların özgürlüğü adına atılan bir adım olacaktır.

İSTANBUL HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER PLATFORMU
ANKARA HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER PLATFORMU
ADANA HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER PLATFORMU
KONYA HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER PLATFORMU

Önderimiz Dursun Karataş derhal serbest bırakılsın!

Türkiye halklarının kurtuluş umudu olan öğretmenimiz, önderimiz Dursun Karataş Fransız emperyalizmi tarafından tutsak edildi.

Emperyalizm ve işbirlikçileri şunu iyi bilmeliler ki, o, biz kamu emekçilerinin ve Türkiye halklarının yol göstericisi olmaya devam edecektir. Onun önderliği duvarlar arkasına hapsedilemez.

Memur kapıkuluğundan sıynıp hakkını arayan, onurlu yaşamı savunan ve mücadelelerini TBMM'ye taşıyarak haklarını haykıran kamu emekçisi kimliğine onun yol göstericiliği ile kavuşmuştur. Ve o, bilincimizde "Memuruz, Haklıyız Kazanacağız" şiarı ile simgeleşmiştir.

Önderimiz bugün Fransız emperyalizmi tarafından tutsak edilmiş olsa da, her zaman işçimiz, yol göstericimiz olmaya devam edecektir. Çünkü o, Türkiye halklarının bağında kök salan bir hareketin önderidir. Önderliği, direngenliği, savaşçılığı ile halkların kurtuluş umudu olan Dursun Karataş'ı tutsak etmekle Fransız emperyalizmi Türkiye halklarının mücadelesine saldırdı. Bu saldırı cevapsız kalmayacaktır.

Tüm devrimcileri, tüm emekçileri önderimiz için bağlatılan özgürlük kampanyasına katılmaya, destek vermeye çağırıyoruz.

EMEKÇİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!
ÖNDERLİĞİ UZANAN ELLERİ KIRACAĞIZ!

DEVRİMCI MÜCADELEDE BELEDİYE EMEKÇİLERİ

Önderimizle yürüyoruz Hiç durmadan

Fırtınalar kopuyor yürüyüşümüzde, çünkü o tutsak.

Türkülerimiz daha öfkeli gindi, dizelerimiz daha güçlü. Çünkü alıp ko- parmak istiyoruz onu Le Sante zindanından.

O önderimiz, yol göstericimizdir.

Emperyalizmin, düzenin yoz kültür politikalarını kırıp, yerine yerleştirdiğimiz devrimci kültür, onun önderliğinde gelişen mücadeleyle oluştu. Halklarımıza çoklu veren, umudu, özgür yarınları anlatan türkülerimiz, oyunlarımız, şiirlerimiz bizlere bilinç taşıyan önderlikle şekillendi. Her notamız, her repliğimiz, deklansöre her basımda onun gösterdiği yolda atılmış bir adımdı.

Onun önderliğindeki atılım olmaksızın "Cesaret, Cesaret" diye seslenemedik. Direniş güzelliyemeydik hayallerimizle. "Açığa kalk" diyemedik oyunlarımızda. Devrimci coşumumuzun olanca gücüyle kucaklıyoruz onu. "Cesaret" diye söyleyeceğiz yine. "Ayağa kalk" çağrımız dinmeyecek. Ve bir dize daha ekleyeceğiz türkülerimize, oyunlarımıza, şiirlerimize, öykülerimize; ÖNDERİMİZE ÖZGÜRLÜK!

ORTAKÖY KÜLTÜR MERKEZİ, EKİN SANAT MERKEZİ, EGE KÜLTÜR MERKEZİ, GRUP YORUM, GRUP EKİN, ÖZGÜRLÜK TÜRKÜSÜ, GRUP GÜNEŞİ, GRUP NİSAN GÜNEŞİ, AYŞE GÜLEN HALK SAHNESİ, ANKARA HALK SAHNESİ, FOSEM (Fotoğraf ve Sinema Emekçileri), KÜLTÜR VE SANATTA TAVİR DERGİSİ, TAVİR DERGİSİ İZMİR, ANKARA, ADANA, DİYARBAKIR, MALATYA TEMSİLCİLİKLERİ

